

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสกลนคร

(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ฉบับทบทวน

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสกลนคร

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เอกสารเลขที่ ๖/๒๕๖๒

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ

(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ฉบับทบทวน

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสมุทรปราการ
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำนำ

ด้วยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มอบหมายให้สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสมุทรปราการ ร่วมกับส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัด ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งเป็นแผนแม่บทในการพัฒนาประเทศในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ และยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ นำมาใช้เป็นแผนหลักในการจัดทำยุทธศาสตร์ในการพัฒนาตามภารกิจที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งได้กำหนดให้มีการปรับปรุง แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดเป็นประจำทุกปี

สำหรับในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสมุทรปราการ และส่วนราชการ ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยได้เพิ่มเติมนโยบายสำคัญที่เกี่ยวข้อง และมีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๒ โดยที่ประชุมได้ร่วมกันปรับปรุง ข้อมูลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้งเพิ่มเติมแผนงาน / โครงการที่ขอรับการจัดสรรงบประมาณของจังหวัด ทั้งนี้คณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตร และสหกรณ์ระดับจังหวัดสมุทรปราการได้มีมติเห็นชอบแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๒ ซึ่งต้อง ขอขอบคุณทุกส่วนราชการที่ให้ข้อมูล จนทำให้เอกสารฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และหวังว่าข้อมูลในเอกสารฉบับนี้ หน่วยงานต่างๆ จะได้นำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำรายละเอียดในการเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณ เพื่อพัฒนาภาคการเกษตรของจังหวัดสมุทรปราการต่อไป

กรกฎาคม ๒๕๖๒

สารบัญ

		หน้า
คำนำ		
ส่วนที่ ๑	บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒	ข้อมูลทั่วไป และข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดสมุทรปราการ	๒๐
ส่วนที่ ๓	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	๔๒
ส่วนที่ ๔	แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ	๔๖
ส่วนที่ ๕	โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)	๕๑
ส่วนที่ ๖	แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Idea)	๖๕

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ ๑	ปริมาณน้ำฝน ปี ๒๕๕๒ - ๒๕๖๑	๒๒
ตารางที่ ๒	อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๕๒ - ๒๕๖๑	๒๒
ตารางที่ ๓	การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดสมุทรปราการ	๒๓
ตารางที่ ๔	จำนวนประชากรของจังหวัดสมุทรปราการ	๒๔
ตารางที่ ๕	สถิติผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวง จำแนกตามประเภทผู้ใช้จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙	๒๙
ตารางที่ ๖	สถิติการประปา เป็นรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๕๙	๒๙
ตารางที่ ๗	แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อคน ปี ๒๕๖๐ (GPP per capita) สูงสุด ๑๐ อันดับแรก	๓๐
ตารางที่ ๘	แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐	๓๑
ตารางที่ ๙	แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ เรียงตามมูลค่า GPP สูงสุด ๑๐ อันดับแรก	๓๑
ตารางที่ ๑๐	จำนวนครุว์เรือนเกษตรกรและจำนวนแรงงานภาคการเกษตร ของจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๑	๓๒
ตารางที่ ๑๑	การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอของจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๑	๓๓
ตารางที่ ๑๒	ข้อมูลด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดสมุทรปราการ ปีการผลิต ๒๕๖๑	๓๖
ตารางที่ ๑๓	การเลี้ยงสัตว์ของจังหวัดสมุทรปราการ ปีการผลิต ๒๕๖๒	๓๖
ตารางที่ ๑๔	การเลี้ยงสัตว์น้ำของจังหวัดสมุทรปราการ ปีการผลิต ๒๕๖๑	๓๗
ตารางที่ ๑๕	ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)	๓๗
ตารางที่ ๑๖	ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร ปี ๒๕๖๑	๓๗
ตารางที่ ๑๗	ข้อมูลสินค้า OTOP ของจังหวัดสมุทรปราการ	๓๘
ตารางที่ ๑๘	ข้อมูลการเพาะปลูกและผลผลิตเกี่ยวเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตร ของจังหวัดสมุทรปราการ	๓๘ - ๓๙
ตารางที่ ๑๙	ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก ปี ๒๕๖๑	๓๙
ตารางที่ ๒๐	จำนวนและสมาชิกสถาบันเกษตรกรจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๑	๔๐
ตารางที่ ๒๑	จำนวนอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๑	๔๐

สารบัญตาราง (ต่อ)

		หน้า
ตารางที่ ๒๒	ศูนย์เรียนรู้เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้านของจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๒	๔๐
ตารางที่ ๒๓	จำนวนเกษตรกร Smart farmer ในจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๑	๔๑
ตารางที่ ๒๔	ข้อมูลแหล่งรับซื้อผลผลิตข้าวเปลือกในจังหวัด/นอกจังหวัดสมุทรปราการ	๔๑
ตารางที่ ๒๕	ข้อมูลโรงสีข้าวของเกษตรกร องค์กรเกษตรกรในชุมชน	๔๑
ตารางที่ ๒๖	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ของจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๑	๔๑
ตารางที่ ๒๗	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ ของจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๑	๔๔
ตารางที่ ๒๘	การจัดทำ TOWS MATRIX เพื่อกำหนดกลยุทธ์	๔๕

ส่วนที่ ๑

บทนำ

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ (๒) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ ประกอบกับ มาตรา ๘๔ (๘) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือ คุ้มครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกร และมาตรา ๘๔ (๑๔) รัฐต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมาตรา ๘๕ (๒) กำหนดให้รัฐดำเนินการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรมและดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบเกษตรกรรมอย่างทั่วถึงโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น รวมทั้งจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร

๑.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตร มั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมีแนวทางไปสู่เป้าหมาย คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ แผนพัฒนาการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เป็นส่วนหนึ่งของแผนยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ถือเป็นกรอบแนวทางสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะ ๕ ปีแรก (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) และนโยบายรัฐบาลภายใต้วิสัยทัศน์ “ภาคเกษตรก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลาดนำการผลิต ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ ทรัพยากรการเกษตรมีความสมดุลและยั่งยืน” ครอบคลุมการพัฒนาภาคการเกษตรใน ๕ ด้าน ประกอบด้วย การสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีกระบวนการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติผ่านกลไกขับเคลื่อนในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และหน่วยปฏิบัติ ที่จะช่วยกำกับให้ทุกหน่วยงานจัดทำแผนงาน/โครงการสำคัญที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ภายใต้แผนพัฒนาการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) รวมทั้งติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน/โครงการสำคัญดังกล่าวให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ได้อย่างยั่งยืนที่สุด

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี นโยบายรัฐบาล นโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด โดยมุ่งเน้นให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)^๑ มีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคมนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)^๒ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้จัดทำยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อเป็นกรอบการดำเนินงานในการพัฒนาภาคการเกษตรให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) ทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) และยังสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายพัฒนาในระดับโลกขององค์การสหประชาชาติ โดยยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมีแนวทางไปสู่เป้าหมาย คือ

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)^๓ การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเชื่อมต่อกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในลักษณะการแปลงยุทธศาสตร์ระยะยาวสู่การปฏิบัติ โดยในแต่ละยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาพร้อมทั้งแผนงาน/โครงการสำคัญที่ต้องดำเนินการให้เห็นผลเป็นรูปธรรม ในช่วง ๕ ปีแรก

^๑ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๒๕๖๑, ตุลาคม) ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

^๒ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (๒๕๕๙, ธันวาคม) ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

^๓ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๕๙). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่สิบสอง พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

ของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม ซึ่งยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร ได้แก่ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนาที่มีความสำคัญสูง และสามารถผลักดันสู่การปฏิบัติ ดังนี้

๒.๓.๑ เสริมสร้างฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน โดยพัฒนาและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร จัดระบบการปลูกพืชให้สอดคล้องปริมาณน้ำที่ทำได้ คุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมที่มีศักยภาพ และขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกรให้มากขึ้น และส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ในการรวบรวมคัดเลือก และปรับปรุงพันธุ์กรรมพืช สัตว์ สัตว์น้ำ และจุลินทรีย์ของท้องถิ่น

๒.๓.๒ สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้ทางวิชาการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตรแบบมีส่วนร่วม โดยส่งเสริมการวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิต วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี การผลิต และรูปแบบผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปใหม่ๆ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและความหลากหลายของสินค้า และพัฒนารูปแบบและกระบวนการถ่ายทอดความรู้ เพื่อปรับระบบการผลิตที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

๒.๓.๓ ยกกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด และการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ โดยพัฒนาระบบมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารให้ได้คุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัย และการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ และขับเคลื่อนการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์อย่างจริงจัง

๒.๓.๔ เสริมสร้างขีดความสามารถการผลิตในห่วงโซ่อุตสาหกรรมเกษตร โดยเสริมสร้างศักยภาพของสถาบันเกษตรกร และการรวมกลุ่มส่งเสริมให้เกษตรกรผลิตพืช ปศุสัตว์ และการทำประมงให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาด (Zoning) วิจัยพัฒนาและใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรสมัยใหม่ในกระบวนการผลิต สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรและการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพ เพื่อต่อยอดองค์ความรู้และพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง บริหารจัดการผลผลิตอย่างเป็นระบบครบวงจร พัฒนากลไกจัดการความเสี่ยงที่กระทบต่อสินค้าเกษตร และสร้างความร่วมมือด้านการเกษตรกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒.๓.๕ ส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการเกษตร ส่งเสริมขยายผล และพัฒนาการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน และควบคุมการใช้สารเคมีการเกษตรที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

๒.๓.๖ พัฒนาปัจจัยสนับสนุนในการบริหารจัดการภาคเกษตรและสนับสนุนเกษตรกรรุ่นใหม่ โดยพัฒนาฐานข้อมูลด้านอุปสงค์และอุปทานด้านการเกษตร สร้างบุคลากรด้านการเกษตร และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรให้ทันสมัย

๒.๔ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง^๔

๒.๔.๑ การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ โดยแก้ปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกร และการรुक้าเขตป่าสงวน โดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รูก้า และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มิใช่เกษตรกร ใช้เทคโนโลยีดาวเทียมสำรวจ และวิธีการแผนที่ที่ทันสมัย แก้ไขปัญหาเขตที่ดินทับซ้อน และแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน อันก่อให้เกิดข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

^๔ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (๒๕๕๗, กันยายน). คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา

๒.๔.๒ การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การลดต้นทุนการผลิต การช่วยเหลือในเรื่องปัจจัยการผลิตอย่างทั่วถึง การช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อย ตลอดจนถึงการใช้กลไกตลาด ดูแลราคาสินค้าเกษตรประเภทที่ราคาต่ำผิดปกติให้สูงขึ้นตามสมควร รวมทั้งแก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนทั้งที่ท่วมเป็นบริเวณกว้าง และท่วมเฉพาะพื้นที่ และปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล ซึ่งนำความเสียหายและทุกข์ร้อนมาให้แก่เกษตรกร โดยระดมความคิดเพื่อหาทางป้องกันไม่ให้เกิดน้ำท่วมรุนแรง ดังเช่นเหตุการณ์น้ำท่วมในปี ๒๕๕๔ และหาวิธีที่จะแก้ปัญหาพื้นที่ให้ลดลงโดยเร็วไม่กระทบต่อพืชผล ส่วนภาวะภัยแล้งจนเกิดการขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตรนั้น รัฐบาลจะเร่งดำเนินการจัดสร้างแหล่งน้ำขนาดเล็กให้กระจายครอบคลุมทั่วพื้นที่เพาะปลูกให้มากที่สุด ซึ่งจะสามารถทำได้ในเวลาประมาณ ๑ ปี และในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การแบ่งเขตเพื่อปลูกพืชผลแต่ละชนิด และการสนับสนุนให้สหกรณ์ของกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ซื้อพืชผล จนถึงการแปรรูปและการส่งออกได้แล้วแต่กรณี เพื่อให้สหกรณ์เป็นผู้ค้าขายสินค้าเกษตรรายใหญ่ อีกรายหนึ่ง ซึ่งจะช่วยคานอำนาจของกลุ่มพ่อค้าเอกชนที่มีอยู่ในปัจจุบันให้มีความสมดุลมากขึ้น

๒.๕ การพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)^๔

๒.๕.๑ กรอบแนวคิดการพัฒนา

๑) เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาการเกษตร แม้ว่าจะมีการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาปรับใช้กับการพัฒนาการเกษตรของประเทศอย่างต่อเนื่อง แต่ปัญหาของเกษตรกรยังคงมีอยู่ในสังคมไทย เป็นเพราะเกษตรกรไทยส่วนใหญ่เป็นรายย่อย การทำการเกษตรหลายพื้นที่ยังเป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ควรได้รับการแก้ไขโดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกษตรกรพัฒนาระบบการผลิตให้สามารถเลี้ยงตัวเองได้ตามหลักความพอประมาณ

๒) แรงงานภาคการเกษตรมีแนวโน้มลดลงและการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ แรงงานในภาคการเกษตรลดลงเนื่องมาจากเคลื่อนย้ายไปทำงานในภาคการผลิตอื่น การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การขยายตัวของภาคการผลิตอื่น และทัศนคติของเกษตรกรส่วนใหญ่คิดว่าการทำงานเกษตรเป็นงานที่หนักและลำบาก ไม่คุ้มค่า ทำให้เยาวชนรุ่นใหม่ไม่สนใจทำอาชีพการเกษตร ส่งผลให้แรงงานภาคการเกษตรมีแนวโน้มลดลง ซึ่งปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างเป็นระบบ

๓) การปรับตัวของเกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) เกษตรกรจำนวนมากยังมีข้อจำกัดในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการผลิตเชื่อมโยงไปจนถึงการแปรรูปและการตลาด การขาดความรู้ความเข้าใจ เรื่องการใช้ปัจจัยการผลิตทำให้ปัจจัยการผลิตดังกล่าวมากเกินความจำเป็น การปรับตัวของเกษตรกร จึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เป้าหมายการพัฒนาการเกษตรของประเทศบรรลุผลสำเร็จได้

๔) การส่งเสริมการทำเกษตรในรูปแบบของการพัฒนาเครือข่ายเกษตรกร องค์กรเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

๕) การบริหารจัดการสินค้าเกษตร ภาคการเกษตรมีความอ่อนไหวและเปราะบางมากกว่าภาคการผลิตอื่นๆ จึงควรเน้นในเรื่องการวางแผนความต้องการและการผลิตสินค้าเกษตร (Demand & Supply) ในระดับจังหวัด เพื่อเป็นข้อมูลให้กับส่วนกลางในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรในภาพรวม การขึ้นทะเบียนเกษตรกรทั่วประเทศเพื่อรู้ปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ

^๔ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (๒๕๕๙, กันยายน) แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔).

๖) มาตรฐานสินค้าเกษตร ประเทศไทยได้มีการพัฒนาด้านมาตรฐานสินค้าเกษตรไปมากเมื่อเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน แต่ยังคงมีปัญหาในเรื่องของการพัฒนาให้ทั่วถึงทั้งด้านองค์ความรู้การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตร การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์เพื่อยืดอายุของสินค้าเกษตรและเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร ดึงดูดความสนใจและตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี

๗) โลจิสติกส์และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร เป็นการดำเนินการต่อเนื่องจากแผนพัฒนาการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) โดยยกระดับบุคลากรภาครัฐ เกษตรกร/สถาบันเกษตรกร เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน พัฒนาทักษะการบริหารจัดการโลจิสติกส์ ระดับฟาร์ม ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมในโซ่คุณค่าของสินค้าเกษตร สนับสนุนให้เกิดเครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๘) ความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การใช้พลังงานของโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่งผลให้หลายประเทศรวมถึงประเทศไทยหันมาพึ่งพาการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความต้องการพืชพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

๙) การเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การวางมาตรการและแนวทางเพื่อเตรียมความพร้อมรับมือและสนับสนุนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนาภาคการเกษตรของไทย

๑๐) การวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตร รวมถึงนวัตกรรมและเทคโนโลยีการเกษตร

๑๑) กฎระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเกษตร

๑๒) ความร่วมมือและข้อตกลงระหว่างประเทศ ประเด็นสำคัญที่ควรพัฒนา คือ การศึกษา กฎระเบียบและกฎหมายของประเทศคู่ค้าที่จะมีผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตรมาตรการนำเข้า - ส่งออกสินค้า

๑๓) การบริหารจัดการสินค้าเกษตรเพื่อรองรับการค้าชายแดนและเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๒.๕.๒ ทิศทางการพัฒนา

๑) วิสัยทัศน์ “ภาคเกษตรก้าวไกลด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลาดนำการผลิต ชีวิตเกษตรกรมีคุณภาพ ทรัพยากรการเกษตรมีความสมดุลและยั่งยืน”

๒) พันธกิจ

(๑) พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรให้มีความมั่นคง

(๒) พัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ

(๓) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพตลอดโซ่คุณค่าให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์

(๔) ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน

๓) วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และตัวชี้วัด

(๑) วัตถุประสงค์

- เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการรวมกลุ่มเกษตรกรและเชื่อมโยงเครือข่ายกับภายนอกอย่างเข้มแข็ง และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้

- เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับผลิตภาพ ประสิทธิภาพ คุณภาพ มาตรฐาน รวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้ตอบสนองความต้องการของตลาด

- เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตร รวมทั้งพัฒนางานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาใช้ประโยชน์

- เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถปรับตัว และสร้างภูมิคุ้มกันรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้

(๒) เป้าหมาย

- ความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ ๘๕ ในปี ๒๕๖๔

- เกษตรกรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร เพิ่มขึ้นเป็น ๕๙,๔๖๐ บาทต่อครัวเรือน ในปี ๒๕๖๔

- เศรษฐกิจภาคเกษตรเติบโตเฉลี่ย ร้อยละ ๓ ต่อปี

- จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรถูกนำไปใช้ประโยชน์ เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ร้อยละ ๕ ต่อปี

- ทรัพยากรการเกษตรได้รับการฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืนเพิ่มขึ้น

(๓) ตัวชี้วัด

- ดัชนีชี้วัดความผาสุกของเกษตรกร
- รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตร
- GDP ภาคเกษตร
- จำนวนงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์
- ทรัพยากรการเกษตรที่มีการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

๔) ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

- ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกร
- ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนให้เห็นผลในทางปฏิบัติ
- พัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกรสู่เกษตรกรมืออาชีพ
- สร้างความเข้มแข็งและเชื่อมโยงเครือข่ายของเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน

- ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานรองรับความต้องการของตลาด
- ส่งเสริมการบริหารจัดการโซ่อุปทานสินค้าเกษตร
- เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
- จัดตั้งศูนย์กลางและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร
- เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืน
- สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน
- สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงที่จะกระทบต่อพืชผลทางการเกษตร
- ส่งเสริมการค้าชายแดน การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และความร่วมมือระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม

- ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตร
- พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตรและเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ
- ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

- ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตร
- ส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- บริหารจัดการพื้นที่ทำกินทางการเกษตร
- สร้างภูมิคุ้มกันการเกษตรต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

- พัฒนาบุคลากรการเกษตรภาครัฐ ปรับปรุงโครงสร้างส่วนราชการ และกระบวนการทำงาน
- ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร

๒.๖ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑. ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่

เกษตรแปลงใหญ่ คือ วิธีการหนึ่งในการเพิ่มความได้เปรียบทางการแข่งขันของหน่วยผลิตด้วยการคำนวณทางเศรษฐศาสตร์เพื่อวิเคราะห์ปริมาณการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุด หรืออีกนัยหนึ่งคือการบริหารความสัมพันธ์ที่เหมาะสมระหว่างต้นทุนการผลิตกับปริมาณการผลิต/ขนาดการผลิต เพื่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) ซึ่งจะเกิดขึ้นได้โดยการผลักดันให้เกษตรกรรวมกลุ่มการผลิต การจัดหาปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพดี (พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องจักรกลทางการเกษตร และเทคโนโลยีสมัยใหม่) การจัดการด้านการตลาดและห่วงโซ่อุปทาน รวมทั้งมีการบริหารจัดการฟาร์มที่ดี เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของธุรกิจคือการเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างกำไรความมั่นคงของกิจการ และการเติบโต และความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

๒. ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)

ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) คือ วิธีการจัดการความรู้อย่างหนึ่ง เพื่อให้เกษตรกรที่ต้องการความรู้ได้รับความรู้และเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้พร้อมรับการเกษตรสมัยใหม่ ซึ่งประกอบด้วยกระบวนการจัดการความรู้ และกระบวนการบริหารการเปลี่ยนแปลง โดยใช้สถานที่ที่เป็นที่ตั้งของแปลงเกษตร/ฟาร์ม ซึ่งเกษตรกรที่เป็นเจ้าของมีความรู้ความสามารถในการผลิตในระดับที่เป็นตัวอย่างให้เกษตรกรรอบบริเวณได้เรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Knowledge Center)

๓. พัฒนาเกษตรกรสู่ Smart Farmer

โครงการ Smart Farmer คือ กระบวนการพัฒนาทรัพยากรเกษตรกร (Human Resource Development) หรือการพัฒนาและส่งเสริมขีดความสามารถของเกษตรกรให้มีความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจ มีทักษะในการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีทัศนคติและพฤติกรรมที่ดี เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการทำอาชีพเกษตรกรที่ดีขึ้นในปัจจุบันและอนาคต เช่น การฝึกอบรม การศึกษา การสอนงาน และให้คำแนะนำ (Coaching and Monitoring) และการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้สนับสนุนการจัดการองค์ความรู้ การเรียนรู้ และการบริหารการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความสำเร็จ และจะต้องดำเนินการพัฒนาอีกต่อไปเรื่อยๆ ตลอดเวลาที่ยังมีชีวิต

๔. บริหารจัดการพื้นที่เกษตรตามแผนที่การเกษตรเชิงรุก (Zoning by Agri-map)

การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม คือ วิธีการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันของภาคเกษตร โดยการวางแผนและจัดการให้พื้นที่เกษตรของประเทศที่มีความแตกต่างกันด้านดิน น้ำ และอากาศ ในแต่ละภูมิภาค ให้สามารถสร้างรายได้จากการผลิตสินค้าเกษตรที่เหมาะสมกับประเภท ชนิดพันธุ์ ซึ่งจะทำให้เกษตรกรมีต้นทุนการผลิต คุ่มค่าการลงทุน รวมทั้งการจัดการให้ปริมาณและคุณภาพสินค้าเกษตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๕. พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรสู่มาตรฐาน (GAP)

ความปลอดภัยด้านอาหารหรืออาหารปลอดภัย (Food Safety) คือ อาหารที่ปลอดภัยจากสารพิษ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้บริโภคและมาตรฐานสินค้าเกษตร คือ ระเบียบหรือแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะต่างๆ ของตัวสินค้าเกษตรวิธีและขั้นตอนการผลิต รวมถึงการดำเนินการเกี่ยวกับสุขลักษณะ ความปลอดภัย มาตรฐานทั้งนี้ในแต่ละประเภทประกอบด้วยมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานระบบ

๖. เกษตรอินทรีย์

ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ (Organic Products) คือ ผลิตภัณฑ์จากระบบการเกษตรแบบเกษตรอินทรีย์ (Organic Farming) ซึ่งปลอดภัยจากสารเคมีและการปรุงแต่งโดยสารสังเคราะห์ตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ในทุกๆ ขั้นตอนการผลิต การแปรรูป และการเก็บรักษา และเกษตรอินทรีย์ (Organic Farming) คือ ระบบการเกษตรที่ผลิตอาหารและเส้นใยด้วยความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ โดยเน้นหลักการปรับปรุงดิน การเคารพต่อศักยภาพทางธรรมชาติของพืช สัตว์ และนิเวศการเกษตร

๗. ตลาดสินค้าเกษตร

ตลาดสินค้าเกษตร คือ การที่ผู้ซื้อ ผู้ขายมีการตกลงซื้อขายสินค้าและบริการร่วมกัน รวมทั้งปัจจัยการผลิต ซึ่งจะมีความหมายรวมถึงตลาดภายในประเทศ ตลาดขายส่ง ตลาดขายปลีก ตลาดต่างประเทศ ตลาดผลผลิต ตลาดปัจจัยการผลิต ตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า รวมถึงตลาดพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-Commerce) ทั้งนี้ลักษณะโครงสร้างตลาดที่สำคัญประกอบด้วย ลักษณะตลาดแข่งขันสมบูรณ์ และตลาดแข่งขันไม่สมบูรณ์

๘. การส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่

เกษตรทฤษฎีใหม่ คือ การบริหารจัดการที่ดินและน้ำเพื่อการเกษตรในที่ดินขนาดเล็กให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีการบริหารและจัดแบ่งที่ดินแปลงเล็กออกเป็นสัดส่วนที่ชัดเจนมีการคำนวณโดยหลักวิชาการเกี่ยวกับปริมาณน้ำที่จะกักเก็บให้พอเพียงต่อการเพาะปลูกได้ตลอดปี และมีการวางแผนที่สมบูรณ์แบบ

๙. แผนการผลิตและการตลาดข้าวครบวงจร

แผนการผลิตและการตลาดข้าวครบวงจร คือ วิธีการบริหารจัดการสมดุลของอุปสงค์และอุปทานข้าวของประเทศ (Demand-driven Supply Chains) โดยวิเคราะห์คาดการณ์ปริมาณความต้องการของตลาด (Demand Side) เพื่อนำมาบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Management) ทั้งด้านปริมาณ ในระยะสั้นและในระยะยาว

๑๐. การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

การบริหารจัดการน้ำ หมายถึง กระบวนการ (กรรมวิธี) จัดการน้ำ ซึ่งโดยทั่วไปเกี่ยวข้องกับการจัดหา และพัฒนา การจัดสรรและใช้เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ รวมถึงตลอดถึงการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำให้คงอยู่ และมีใช้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากทรัพยากรน้ำทั้งด้านปริมาณและคุณภาพให้หมดไป และการบริหารจัดการน้ำ ต้องเป็น “การจัดการแบบบูรณาการ” หรือไม่ก็ “การจัดการน้ำอย่างยั่งยืน”

๑๑. การส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าและการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตรทดแทนแรงงาน

โครงการส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตร คือ วิธีการเพิ่มโอกาสให้เกษตรกรได้เข้าถึงเครื่องจักรกลและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ตลอดจนได้มีโอกาสศึกษาทดลองและเรียนรู้การใช้ประโยชน์ผ่านกระบวนการจัดการองค์ความรู้ กระบวนการบริหารการเปลี่ยนแปลงไปสู่เกษตรสมัยใหม่ โดยสนับสนุนเครื่องจักรกลผ่านสถาบันเกษตรกร

๑๒. การพัฒนาสถาบันเกษตรกรรูปแบบประชารัฐ

การพัฒนาสถาบันเกษตรกรรูปแบบประชารัฐ คือ การพัฒนาองค์การ (Organization Development) ของสหกรณ์ เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการธุรกิจ/องค์กร รวมทั้งการผลิตสินค้าและบริการต่างๆ ตลอดจนห่วงโซ่มูลค่าในรูปแบบสหกรณ์

๑๓. ธนาคารสินค้าเกษตร

ธนาคารสินค้าเกษตร คือ สถานที่ที่ทำหน้าที่รับฝาก ถอน ให้ยืม หรือแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตร รวมถึงปัจจัยการผลิต (พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปุ๋ย) ซึ่งเป็นการบริหารจัดการด้วยเกษตรกรเอง ในรูปแบบองค์กรเกษตรกร/สถาบันเกษตรกร

๑๔. การช่วยเหลือด้านหนี้สินสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร

การช่วยเหลือด้านหนี้สินสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร คือ วิธีการปรับโครงสร้างหนี้ (Debt restructuring) และเพิ่มระดับความสามารถในการชำระหนี้สินของเกษตรกร

๑๕. การจัดระเบียบประมงให้เป็นไปตามมาตรฐาน

การจัดระเบียบประมงให้เป็นไปตามมาตรฐาน คือ วิธีการรองรับกฎระเบียบ IUU เพื่อยืนยันว่าสินค้าประมงที่ส่งออกไปยังสหภาพยุโรปไม่ได้มาจากการทำประมงที่ผิดกฎหมาย (IUU Fishing) เพื่อรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เป็นแหล่งอาหารของมนุษยชาติอย่างยั่งยืน และรักษาสภาพแวดล้อมให้ดำรงอยู่ในสภาพที่เหมาะสม

๒.๗ แผนพัฒนาภาคในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน^๖

ภาคเหนือ

“ฐานเศรษฐกิจสร้างเสริมมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง” ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

๒. ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษและการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

๓. ยกกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัยเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

๔. พัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

๕. อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์ จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสม และเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึงป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกพิษหมอกควันอย่างยั่งยืน

^๖ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๒๕๖๒, มีนาคม) แผนพัฒนาภาคในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคเหนือ

๑. ภาคเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจภาคเหนือ ทั้งในด้านเป็นฐานรายได้หลักของประชากรส่วนใหญ่และการจ้างงานในปี ๒๕๕๙ ผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรมีมูลค่า ๒๗๗,๓๑๖ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๔.๕ ของผลิตภัณฑ์ภาคผลผลิตเกษตรของภาคเหนือส่วนใหญ่เป็นผลิตภัณฑ์จากพืชที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และอ้อยโรงงานในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งเป็นการทำการเกษตรแปลงใหญ่ที่ยังมีการใช้สารเคมีสูง สำหรับการผลิตพืชผัก และผลไม้ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือตอนบนโดยระบบการผลิตปรับสู่เกษตรอินทรีย์มากขึ้น ซึ่งอยู่ในระดับเกษตรอินทรีย์ตามวิถีพื้นบ้าน แต่มีแนวโน้มขยายสู่เชิงพาณิชย์ พืชอินทรีย์ที่สำคัญ ได้แก่ ชาอินทรีย์ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง และแม่ฮ่องสอน ข้าวอินทรีย์และข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในจังหวัดเชียงราย พะเยา และเชียงใหม่ รวมทั้งพืชผักและผลไม้เมืองหนาว

๒. พื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ในปี ๒๕๕๙ มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร รวม ๓๒.๕ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๘ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรทั่วประเทศ โดยพื้นที่เกษตรของภาคเหนือส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ค่อนข้างราบเหมาะสำหรับปลูกข้าวและพืชไร่ มีความเหมาะสมในการทำเกษตรแปลงใหญ่ ขณะที่จังหวัดในภาคเหนือตอนบนมีพื้นที่เกษตรไม่มากเนื่องจากเป็นภูเขาสูงสลับที่ราบเชิงเขา และมีขนาดฟาร์มเล็กมากประมาณ ๑๐ ไร่ต่อครัวเรือน จึงเหมาะกับเกษตรแบบประณีตหรือเกษตรอินทรีย์

๓. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคเหนือสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยในปี ๒๕๕๙ มีสัดส่วนร้อยละ ๒๘.๙ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๙.๐๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๖ ของพื้นที่ชลประทานทั่วประเทศ พื้นที่โครงการชลประทานของภาคเหนือร้อยละ ๗๐ อยู่ในจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง แต่ยังมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรค่อนข้างต่ำเพียงร้อยละ ๒๗.๓ จึงเป็นข้อจำกัดในการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ทั้งการเก็บกักน้ำในฤดูแล้งและชะลอน้ำในฤดูฝนไม่ให้ความชุ่มชื้นผลเสียหาย

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

“ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน
๒. แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
๓. สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายใน ควบคู่กับการแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ
๕. ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลาง และพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค
๖. พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศเพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. เป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของประเทศแต่รูปแบบการผลิตยังอาศัยน้ำฝนเป็นหลัก จึงมีผลิตภาพต่ำ โดยในปี ๒๕๕๙ ผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรมีมูลค่า ๒๙๒,๐๑๗ ล้านบาท พืชหลักของภาค ได้แก่ ข้าว อ้อยโรงงาน และมันสำปะหลัง โดยมีพื้นที่ปลูกข้าวมากที่สุดของประเทศ ส่วนใหญ่ปลูกข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ ในพื้นที่ตอนกลางและตอนล่างของภาค โดยเฉพาะพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ให้ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และทุ่งสัมฤทธิ์ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาและบุรีรัมย์ โดยผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ในภาพรวมต่ำกว่าระดับประเทศ เนื่องจากทำการเกษตรแบบดั้งเดิมใช้สารเคมีสูง ซึ่งในแต่ละปีมีการนำเข้าวัตถุดิบอันตรายทางการเกษตร เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๓ พันล้านบาทต่อปี เป็นภาคที่มีพื้นที่ปลูกอ้อยและมันสำปะหลังมากที่สุดของประเทศ โดยอ้อยส่วนใหญ่ปลูกในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ ขอนแก่น กาฬสินธุ์ และอุดรธานีและมันสำปะหลังในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ และอุดรธานี

สำหรับพื้นที่ปลูกข้าวอินทรีย์ มีแนวโน้มขยายพื้นที่มากขึ้น ปัจจุบันแหล่งปลูกข้าวอินทรีย์ในประเทศไทย ร้อยละ ๘๐ อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะในพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้ (ยโสธร สุรินทร์ มหาสารคาม ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ด) และอุบลราชธานี ส่วนอ้อยร้อยละ ๒๐ อยู่ในภาคเหนือตอนบน ตลาดข้าวอินทรีย์ส่วนใหญ่ส่งออกต่างประเทศ โดยเฉพาะสหภาพยุโรป

๒. มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมากที่สุดแต่ขนาดฟาร์มที่ถือครองต่อครัวเรือนเกือบต่ำสุดของประเทศ ในปี ๒๕๕๙ มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ๖๓.๘๗ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘ ของประเทศ โดยพบว่า พื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์ที่ดินสูงสุด คือ จังหวัดในบริเวณตอนล่างของภาค มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมากที่สุด ๒๖.๔๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๔ ของภาค สำหรับขนาดฟาร์มที่ถือครองต่อครัวเรือนมีเพียง ๒๓.๔ ไร่ต่อครัวเรือน ต่ำกว่าระดับประเทศที่มีขนาดฟาร์มถือครองต่อครัวเรือน ๒๕.๓ ไร่ต่อครัวเรือน จังหวัดที่มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรต่อครัวเรือนมากที่สุด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา หนองคาย เลย และหนองบัวลำภู มีเนื้อที่ถือครอง ๓๒.๒๘ ๓๑.๙๐ ๓๐.๐ และ ๒๖.๐ ไร่ต่อครัวเรือน ตามลำดับ จังหวัดที่มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรต่ำสุดของภาค ได้แก่ จังหวัดสกลนคร นครพนม และศรีสะเกษ โดยมีเนื้อที่ถือครอง ๑๗.๕๑ ๑๘.๖๔ และ ๒๐.๐๙ ไร่ต่อครัวเรือนตามลำดับ

๓. พื้นที่ชลประทานน้อยกว่าทุกภาค โดยมีเพียง ๗.๓๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕ ของพื้นที่เกษตร ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่มีพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรร้อยละ ๒๑.๙ ผลผลิตการเกษตรของภาคขึ้นอยู่กับสภาพดินฟ้า อากาศเป็นหลัก ประกอบกับความเสียหายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหารในพื้นที่ตอนกลางของภาคมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรมากที่สุดร้อยละ ๑๖.๕ ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ มีสัดส่วนร้อยละ ๑๙.๔ ของพื้นที่เกษตรของจังหวัด รองลงมาพื้นที่ตอนล่างของภาคมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรร้อยละ ๑๓.๙ ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา ยโสธร มีสัดส่วนร้อยละ ๑๑.๒ และ ๑๑.๑ ของพื้นที่เกษตรของจังหวัดตามลำดับ

ภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร

“พัฒนากรุงเทพฯ สู่มหานครทันสมัย และภาคกลางเป็นฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง”
ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนากรุงเทพฯ เป็นมหานครทันสมัยระดับโลกควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิต และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง

๒. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ และสร้างความเชื่อมโยงเพื่อกระจายการท่องเที่ยวทั่วทั้งภาค

๓. ยกกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมโดยใช้นวัตกรรมเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔. บริหารจัดการน้ำและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม ภัยแล้ง และคงความสมดุลของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

๕. เปิดประตูการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย-ภาคกลาง-ระยองเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

๖. พัฒนาความเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมกับทุกภาคเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพและลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร

๑. ภาคกลางมีศักยภาพในการพัฒนาด้านการเกษตรตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยมีดินและน้ำอุดมสมบูรณ์ และมีระบบชลประทานที่ดี มีลักษณะภูมิประเทศที่เอื้ออำนวย ทำให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรหลากหลายประเภท ทั้งพืชผัก ผลไม้ ปศุสัตว์ และประมง รวมทั้งเป็นแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่เชื่อมโยงแหล่งผลิตสินค้าเกษตรทั้งในภาคกลางและภาคอื่นๆ มีสถาบันวิทยาศาสตร์ข้าวแห่งชาติตั้งอยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี มีศูนย์วิจัยข้าวตั้งอยู่ในพื้นที่หลายจังหวัด ได้แก่ จังหวัดชัยนาท สุพรรณบุรี ลพบุรี ราชบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา นอกจากนี้ยังมีตลาดค้าส่งค้าปลีกสินค้าเกษตรที่สำคัญในพื้นที่ เช่น ตลาดไท จังหวัดปทุมธานี ตลาดศรีเมือง จังหวัดราชบุรี ตลาดปลาสุพรรณ จังหวัดอ่างทอง และตลาดมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร เป็นต้น

๒. ภาคกลางมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ประมาณ ๑๙๘,๐๐๔ ล้านบาท ลดลงจาก ๒๑๙,๔๕๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๕ โดยเป็นมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม การป่าไม้ ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ประมาณ ๑๖๘,๐๗๙ ล้านบาท และการประมง ๒๙,๙๒๕ ล้านบาท ภาคเกษตรฯ มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรฯ ของประเทศ เมื่อพิจารณาอัตราการเติบโตเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ของภาคเกษตรฯ พบว่าหดตัวเฉลี่ยร้อยละ ๑.๘ ในขณะที่ระดับประเทศหดตัวเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ เนื่องจากรูปแบบการผลิตเป็นเกษตรเชิงพาณิชย์ที่ใช้สารเคมีจำนวนมาก มีปัญหาดินเสื่อมโทรมและหลายพื้นที่มักประสบปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง มูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม การป่าไม้ มีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๕.๐ ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคกลาง และร้อยละ ๑๕.๐ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์เกษตรกรรม การป่าไม้ของประเทศ สำหรับการประมงแม้ว่าจะมีสัดส่วนการผลิตเพียงร้อยละ ๐.๙ ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคกลาง แต่มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ ๒๖.๒ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์การประมงของประเทศ

๓. ภาคกลางเป็นแหล่งการทำเกษตรฯ ที่สำคัญของประเทศและมีแนวโน้มการพัฒนาคุณภาพการผลิตมากขึ้น แหล่งการทำเกษตรฯ (เกษตรและประมง) ที่สำคัญของภาคกลาง คือ จังหวัดราชบุรี มีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๑๓.๘ รองลงมา คือ สุพรรณบุรี ร้อยละ ๑๑.๘ และสมุทรสาคร ร้อยละ ๑๐.๔ ภาคกลางเป็นพื้นที่ที่มีที่ราบลุ่มแม่น้ำที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสมในการทำเกษตรแม้ว่าปัจจุบันมีแรงผลักดันทางเศรษฐกิจทำให้พื้นที่เกษตรกรรมของภาคกลางลดลงไปมาก โดยแปรเปลี่ยนไปเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมและที่อยู่อาศัยมากขึ้น

แต่ภาคกลางยังถือได้ว่าเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศแห่งหนึ่ง ทั้งทางด้านการเพาะปลูก การทำปศุสัตว์ และประมง สินค้าเกษตรที่สำคัญของภาคกลางมี ดังนี้

๓.๑ ข้าวและพืชไร่ ผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ **ข้าว** จังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกข้าวทั้งนาปีและนาปรังมาก คือ จังหวัดสุพรรณบุรี พระนครศรีอยุธยา และชัยนาท **มันสำปะหลัง** จังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังมาก คือ จังหวัดกาญจนบุรี และลพบุรี **อ้อยโรงงาน** ปลูกมากในจังหวัดกาญจนบุรี ลพบุรี และสุพรรณบุรี **สับปะรดโรงงาน** ปลูกมากในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ **ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์** ปลูกมากในจังหวัดลพบุรี และสระบุรี

๓.๒ กล้วยไม้ เป็นพืชส่งออกสำคัญที่ทำรายได้และสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ โดยแหล่งผลิตกล้วยไม้ที่สำคัญของประเทศอยู่ในพื้นที่ภาคกลาง ซึ่งจังหวัดที่มีพื้นที่เก็บเกี่ยวและผลผลิตมากที่สุดของภาคและของประเทศ คือ จังหวัดนครปฐม รองลงมาคือจังหวัดสมุทรสาคร

๓.๓ ปศุสัตว์ ได้แก่ **โคนม** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดสระบุรี รองลงมา คือ ลพบุรี ราชบุรี ประจวบคีรีขันธ์ กาญจนบุรี และนครปฐม **โคเนื้อ** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดกาญจนบุรี รองลงมา คือ สุพรรณบุรี ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ **สุกร** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดราชบุรี รองลงมา คือ นครปฐม ลพบุรี สุพรรณบุรี และสระบุรี **เป็ดเนื้อ** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดสระบุรี รองลงมา คือ นครปฐม ลพบุรี และราชบุรี **เป็ดไข่** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดสระบุรี รองลงมา คือ อ่างทอง นครปฐม ราชบุรี ลพบุรี และพระนครศรีอยุธยา **ไก่เนื้อ** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดลพบุรี รองลงมา คือ กาญจนบุรี สระบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี และนครปฐม และ **ไก่ไข่** เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา รองลงมา คือ สุพรรณบุรี นครปฐม อ่างทอง และสระบุรี

๓.๔ ประมง ภาคกลางมีศักยภาพการทำประมงทั้งน้ำจืดและน้ำเค็ม โดยจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ประมงน้ำเค็มสูงที่สุดของภาค คือ จังหวัดสมุทรสาคร รองลงมา คือ ประจวบคีรีขันธ์ และสมุทรปราการ ส่วนจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ประมงน้ำจืดสูงที่สุดของภาค คือ จังหวัดนครปฐม

๔. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคกลางสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๕๕.๒ ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๑.๙ พื้นที่ชลประทานของภาคกลางในปี ๒๕๕๙ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๙.๙๕ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕ ของพื้นที่ชลประทานทั้งประเทศ

๕. เกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ยังมีไม่มากนัก จากข้อมูลการตรวจรับรองเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ของกรมวิชาการเกษตร ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ พบว่า ภาคกลางมีพื้นที่เกษตรปลอดภัยรวมทั้งสิ้น ๑๐๑,๘๙๓.๕๘ ไร่ แบ่งออกเป็นที่ยังไม่หมดอายุ ๙๘,๔๘๐.๖๕ ไร่ และที่หมดอายุ ๓,๔๑๒.๙๓ ไร่ และเกษตรอินทรีย์ ๑,๔๖๙.๙๙ ไร่ แบ่งออกเป็นที่ยังไม่หมดอายุ ๑,๔๔๗.๗๔ ไร่ และที่หมดอายุ ๒๒.๒๕ ไร่ โดยจังหวัดในภาคกลางที่มีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยมากที่สุด คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รองลงมา คือ จังหวัดปทุมธานีราชบุรี และสุพรรณบุรี ส่วนจังหวัดที่มีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์มากที่สุด คือ จังหวัดลพบุรี รองลงมา คือ จังหวัดสุพรรณบุรี สระบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และราชบุรี

ภาคตะวันออก

“ฐานเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน”

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

- พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีความทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน
- พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

๓. ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว
 ๔. พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและเจริญเติบโต
 อย่างยั่งยืน

๕. แก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและจัดระบบการบริหารจัดการมลพิษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคตะวันออก

๑. ภาคตะวันออกมีมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร ณ ราคาประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ประมาณ ๑๕๖,๑๕๒ ล้านบาท ลดลงจาก ๑๖๙,๖๓๒ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๕ โดยเป็นมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาเกษตรฯ ๑๓๙,๙๖๐ ล้านบาท และสาขาประมง ๑๖,๑๙๒ ล้านบาท ในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ภาคเกษตรฯ ของภาคตะวันออกมีอัตราการหดตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๒ ในขณะที่ภาคเกษตรฯ ของประเทศมีอัตราการหดตัวเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ สาขาเกษตรของภาคตะวันออกมีปัญหาสำคัญที่ต้องเร่งแก้ไขหลายประการ เช่น ปัญหาคุณภาพดินเสื่อมจากการใช้สารเคมี สารเคมีตกค้างในผลผลิต และปัญหาผลไม้ล้นตลาด เป็นต้น สาขาเกษตรมีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์คิดเป็นร้อยละ ๕.๔ ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคตะวันออก และร้อยละ ๑๒.๕ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาเกษตรฯ ของประเทศ สำหรับสาขาประมงมีสัดส่วนการผลิตเพียงแค่อ้อยละ ๐.๖ ต่อมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคตะวันออก แต่มีสัดส่วนร้อยละ ๑๔.๒ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาประมงของประเทศ

๒. แหล่งการทำเกษตรฯ ที่สำคัญของภาคตะวันออก คือ จังหวัดจันทบุรี มีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๓๙.๑ รองลงมา คือ ระยองร้อยละ ๑๓.๐ ฉะเชิงเทราร้อยละ ๑๑.๗ ตราดร้อยละ ๑๑.๑ และชลบุรีร้อยละ ๑๐.๗ ปัจจุบันพื้นที่เกษตรกรรมของภาคตะวันออกได้แปรเปลี่ยนไปเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมและที่อยู่อาศัยมากขึ้น แต่ภาคตะวันออกก็ยังถือได้ว่าเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศแห่งหนึ่ง ทั้งทางด้านการเพาะปลูก การทำปศุสัตว์ และประมง สินค้าเกษตรที่สำคัญของภาคตะวันออก มีดังนี้

๒.๑ ข้าวและพืชไร่ ผลผลิตที่สำคัญ ได้แก่ ข้าวและมันสำปะหลังจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกข้าวนาปี มากของภาค คือ จังหวัดสระแก้ว ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี และนครนายก ส่วนจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกมันสำปะหลังมาก คือ จังหวัดสระแก้ว ฉะเชิงเทรา และชลบุรี

๒.๒ ผลไม้ ที่สำคัญ ได้แก่ ทุเรียน จังหวัดที่เป็นแหล่งปลูกทุเรียนในภาคที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด มังคุด แหล่งปลูกที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี ตราด และระยอง ลำไย แหล่งปลูกลำไยที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี เงาะ แหล่งปลูกที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี และตราด ลองกอง แหล่งปลูกลองกองที่สำคัญ คือ จังหวัดจันทบุรี

๒.๓ ปศุสัตว์ ได้แก่ ไก่เนื้อ แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดชลบุรี ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง ไก่ไข่ แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และนครนายก เป็ดเนื้อ แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา ระยอง และปราจีนบุรี เป็ดไข่ แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา และชลบุรี และสุกร แหล่งเลี้ยงที่สำคัญ คือ จังหวัดฉะเชิงเทรา และชลบุรี

๒.๔ ประมง ภาคตะวันออกมีศักยภาพในการทำประมง โดยจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์ ประมงสูงที่สุดของภาค คือ จังหวัดตราด รองลงมา คือ ระยอง และจันทบุรี

๓. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคตะวันออกต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๒๑.๑ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๑.๙ พื้นที่ชลประทานของภาคตะวันออกในปี ๒๕๕๙ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๒.๗๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘.๓ ของพื้นที่ชลประทานทั่วประเทศ

๔. **เกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ยังมีไม่มากนัก** จากข้อมูลการตรวจรับรองเกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์ของกรมวิชาการเกษตร ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ พบว่า ภาคตะวันออกมีพื้นที่เกษตรปลอดภัย รวมทั้งสิ้น ๒๔๒,๖๘๘.๔๔ ไร่ โดยจังหวัดในภาคตะวันออกที่มีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย มากที่สุด คือ จังหวัดจันทบุรี รองลงมา คือ จังหวัดตราด และระยอง และเกษตรอินทรีย์ ๑,๑๓๙.๐๔ ไร่ โดยจังหวัดที่มีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์มากที่สุด คือ จังหวัดระยอง รองลงมา คือ จังหวัดจันทบุรี และตราด

ภาคใต้

“ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพารา และปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก” ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพชั้นนำของโลก
๒. พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ของประเทศ
๓. พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็งสถาบันเกษตรกร
๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยวการพัฒนาเขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคใต้

๑. **มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรของภาคใต้มีแนวโน้มลดลงปี ๒๕๕๙** ภาคใต้มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร ณ ราคาประจำปีจำนวน ๒๖๓,๙๙๕ ล้านบาท ลดลงจาก ๓๐๔,๓๘๒ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๘ โดยมีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรคิดเป็นร้อยละ ๒๒.๓ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค อัตราการขยายตัวเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ของภาคเกษตรฯ ร้อยละ ๑.๗ สูงกว่าระดับประเทศที่มีอัตราการหดตัวเฉลี่ย ๑.๑ ซึ่งกิจกรรมยางพาราปาล์มน้ำมัน ประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำยังเป็นกิจกรรมการเกษตรที่มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจ โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๓๗.๖ ๑๗.๑ ๑๕.๘ และ ๑๓.๐ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรฯ

๒. **ยางพารา** เป็นพืชเศรษฐกิจหลักของภาคใต้ ในปี ๒๕๖๐ มีพื้นที่ปลูกยางพารา ๑๑.๐๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๔๙.๔ ของพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งประเทศ โดยลดลงจาก ๑๑.๔๖ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๙ และ ๑๑.๒๒ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๕ มีปริมาณผลผลิต ๒.๓๙ ล้านตัน หรือ ๕๓.๑ ของผลผลิตทั้งประเทศ ลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ และ ๒๕๕๕ ที่มีผลผลิต ๒.๔๙ ล้านตัน และ ๒.๕๘ ล้านตัน ตามลำดับ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่ปลูกมากที่สุดของประเทศ ๒.๕๔ ล้านไร่ รองลงมา ได้แก่ จังหวัดสงขลา ๑.๙๘ ล้านไร่ และจังหวัด นครศรีธรรมราช ๑.๕๐ ล้านไร่ ผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่สูงกว่าระดับประเทศแต่มีแนวโน้มลดลง โดยมีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๒๔๔ กิโลกรัม ลดลงจากปี ๒๕๕๙ และปี ๒๕๕๕ ที่ ๒๕๖ และ ๒๘๐ กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

๓. **ปาล์มน้ำมัน** ปี ๒๕๖๐ ภาคใต้มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ๔.๖๖ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๖ ของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๙ มีพื้นที่ปลูก ๔.๓๖ ล้านไร่ และปี ๒๕๕๕ มีพื้นที่ปลูก ๓.๗๕ ล้านไร่ มีปริมาณผลผลิต ๑๒.๑๓ ล้านตัน หรือร้อยละ ๘๙.๗๗ ของผลผลิตทั้งประเทศ โดยเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓๗ ล้านตัน และ ๑๐.๒๑ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๕ และ ๒๕๕๙ ตามลำดับ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่ปลูกมากที่สุดของประเทศ ๑.๒๒ ล้านไร่ รองลงมา ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ๑.๑๒ ล้านไร่ ผลผลิตปาล์มน้ำมันของภาคใต้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามพื้นที่ปลูกและพื้นที่ให้ผลผลิตในปี ๒๕๖๐ ผลผลิตปาล์มน้ำมันเฉลี่ยต่อไร่ ๒,๙๖๗ กิโลกรัม

สูงกว่าระดับประเทศที่ ๒,๘๓๑ กิโลกรัม อย่างไรก็ตามผลผลิตปาล์มน้ำมันเฉลี่ยต่อไร่มีแนวโน้มลดลงจาก ๓,๑๔๒ กิโลกรัม ในปี ๒๕๕๕ และ ๒,๗๑๗ กิโลกรัม ในปี ๒๕๕๙

๔. ภาคใต้เป็นแหล่งประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งที่สำคัญ ภาคใต้มีท่าเทียบเรือประมงในจังหวัดสงขลา ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ระนอง และภูเก็ต โดยในปี ๒๕๖๐ มีปริมาณสัตว์น้ำที่จับได้ ๙๘,๗๔๘ ตัน มูลค่า ๓,๘๓๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๓ ของปริมาณสัตว์น้ำของประเทศ และร้อยละ ๒๕.๖ ของมูลค่าสัตว์น้ำของประเทศ ทั้งนี้ ปริมาณสัตว์น้ำจับได้มากในจังหวัดภูเก็ต สงขลา ระนอง และชุมพร ในขณะที่การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของภาคใต้ในปี ๒๕๖๐ ส่วนใหญ่เป็นการเพาะเลี้ยงกุ้งมีพื้นที่เพาะเลี้ยง ๗๗,๒๕๒ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๑๔๗,๕๒๔ ตัน มีพื้นที่เพาะเลี้ยงกุ้งที่สำคัญในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราชสงขลา และตรัง

๕. พื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ปี ๒๕๕๙ ภาคใต้มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ๑๘.๓๑ ล้านไร่ ขนาดฟาร์ม ๒๐.๗๒ ไร่ต่อครัวเรือน ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่ ๒๑.๘๖ ไร่ต่อครัวเรือน จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรมากที่สุด ๓.๖๗ ล้านไร่ รองลงมา คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ๒.๙๐ ล้านไร่ และจังหวัดภูเก็ตมีเนื้อที่ถือครองทำการเกษตรน้อยที่สุดของภาค ๐.๑๑ ล้านไร่

๖. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่ทางการเกษตรของภาคใต้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๑๕.๔ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๑.๙ โดยพื้นที่ชลประทานภาคใต้ ๓.๓๖ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๑๐.๓ ของพื้นที่ชลประทานประเทศ จังหวัดนครศรีธรรมราชมีพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรสูงสุดร้อยละ ๓๗.๑ รองลงมา คือ จังหวัดสงขลาร้อยละ ๒๗.๘

ภาคใต้ชายแดน

“เป็นแหล่งผลิตภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สำคัญของประเทศ และเป็นเมืองชายแดนเชื่อมโยงการค้าและการท่องเที่ยวกับพื้นที่ภาคใต้ และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์

ชุมชนมีความเข้มแข็งอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม”

ประกอบด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับภาคการผลิต
๒. พัฒนาเมืองสู่โหนดโลก และเมืองเบตงให้เป็นเมืองการค้าและเมืองท่องเที่ยวชายแดน และพัฒนายะลาให้เป็นเมืองนำอยู่และศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน
๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคใต้ชายแดน

ภาคการเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของภาค และการผลิตยังเป็นแบบเดิมที่มีการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มน้อย ปี ๒๕๖๐ ผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรมีมูลค่า ๕๕,๕๖๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค โดยกิจกรรมการเกษตรที่มีบทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจของภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วยยางพารา ปาล์มน้ำมัน ประมงทะเลและชายฝั่ง ปศุสัตว์ และไม้ผล อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรเฉลี่ยในช่วง ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) หดตัวร้อยละ ๐.๙ เนื่องจากสถานการณ์ราคายางพาราและความต้องการยางพาราของตลาดโลกมีแนวโน้มลดลงจากภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัวรวมทั้งมีการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าน้อยและขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร

๑. การผลิตภาคเกษตรของภาคใต้ยังเป็นแบบเดิมที่มีการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มน้อย โดยพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย

๑.๑ ยางพารามีแนวโน้มผลผลิตลดลง ภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ปลูกยางพารา ๒.๖๓ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๗ ของพื้นที่ปลูกยางพาราทั้งประเทศ ปริมาณผลผลิตและผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่มีแนวโน้มลดลง โดยปี ๒๕๖๐ มีผลผลิต ๐.๕๔ ล้านตัน และผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๒๔๒ กิโลกรัม จังหวัดยะลามีพื้นที่ปลูกยางพารา มากที่สุด ๑.๒๕ ล้านไร่ รองลงมา คือ จังหวัดนราธิวาส ๑.๐๑ ล้านไร่ และการทำสวนยางพารายังมีปัญหา ประสิทธิภาพการผลิต เนื่องจากการปลูกในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม เช่น พื้นที่นา การใช้สายพันธุ์ดั้งเดิม และเทคโนโลยี การผลิต (การกรีดยาง) ที่ไม่เหมาะสม และบางส่วนขาดการบำรุงรักษาสวนยาง

๑.๒ ปาล์มน้ำมันมีประสิทธิภาพการผลิตในระดับต่ำ ในปี ๒๕๖๐ ภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ ปลูกปาล์มน้ำมัน ๐.๑๐ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๑.๘ ของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันทั้งประเทศ โดยจังหวัดนราธิวาสมีพื้นที่ ปลูกมากที่สุด ๐.๐๖ ล้านไร่ รองลงมา คือ จังหวัดปัตตานี ๐.๐๒ ล้านไร่ ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่อยู่ในระดับต่ำที่ ๒,๒๓๑ กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งต่ำกว่าระดับประเทศที่ ๒,๘๓๑ กิโลกรัมต่อไร่ เนื่องจากการขยายพื้นที่ปลูกในที่ราบลุ่ม และพื้นที่นาร้างซึ่งมีปัญหาเรื่องคุณภาพดิน รวมทั้งการใช้สายพันธุ์คุณภาพต่ำ เกษตรกรบางส่วนยังขาดความรู้ ในวิธีการผลิตและการดูแลรักษาสวนปาล์มที่ถูกต้องเหมาะสม

๑.๓ ประมง ภาคใต้ชายแดนเป็นแหล่งประมงที่สำคัญของภาคใต้ ปี ๒๕๖๐ สามารถจับสัตว์น้ำได้ ๘๐,๙๗๙ ตัน หรือร้อยละ ๓๒.๓ ของปริมาณสัตว์น้ำของประเทศ เป็นมูลค่า ๘,๕๙๕ ล้านบาท โดยทำเทียบเรือประมง ปัตตานีมีปริมาณสัตว์น้ำขึ้นท่าสูงสุดของประเทศ อย่างไรก็ตามการทำประมงในพื้นที่ประสบปัญหาปริมาณสัตว์น้ำลดลง จากความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรที่ลดลง และปัญหาการทำประมงนอกน่านน้ำจากมาตรการทางกฎหมายของ ประเทศอินโดนีเซีย รวมทั้งผลจากการใช้มาตรการการแก้ไขปัญหาการประมงผิดกฎหมาย (Illegal Unreported and Unregulated fishing หรือ IUU Fishing) ส่วนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการเลี้ยง กุ้งขาวแวนนาไมและกุ้งกุลาดำ มีพื้นที่เพาะเลี้ยงรวม ๑,๘๙๗ ไร่ มีผลผลิต ๓,๕๙๓ ตัน พื้นที่เพาะเลี้ยงมากที่สุดในจังหวัดปัตตานี ทั้งนี้การเพาะเลี้ยงยังประสบปัญหาการระบาดของโรคตายด่วน (Shrimp Early Mortality Syndrome : EMS) และความแปรปรวนของสภาพอากาศ ส่งผลกระทบต่อปริมาณผลผลิตกุ้งในพื้นที่

๑.๔ ปศุสัตว์ ภาคใต้ชายแดนมีการเลี้ยงปศุสัตว์ (แพะ และโค) เพื่อบริโภคในครัวเรือน และใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา โดยภาครัฐได้ดำเนินโครงการส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์ในพื้นที่มาอย่างต่อเนื่องปี ๒๕๖๑ มีการเลี้ยงแพะ จำนวน ๑๔๘,๘๖๐ ตัว เลี้ยงมากที่สุดในจังหวัดยะลา ส่วนโคเนื้อจำนวน ๒๔,๕๖๑ ตัว ในปี ๒๕๖๐ โดยเลี้ยงมากที่สุดในจังหวัดนราธิวาส อย่างไรก็ตามปริมาณปศุสัตว์ยังไม่เพียงพอต่อการบริโภคในพื้นที่ เนื่องจาก ปัญหาการขาดแคลนสายพันธุ์ดี ปัญหาโรคติดต่อ อาทิ ปากเท้าเปื่อย และการขาดความรู้ในการจัดการฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการเลี้ยงไก่เบตงในพื้นที่จังหวัดยะลา ซึ่งเป็นไก่พื้นเมืองที่เป็นเอกลักษณ์และมีชื่อเสียง แต่ยังมี ข้อจำกัดในการขยายพันธุ์และควบคุมพันธุ์คุณภาพเพื่อเพิ่มปริมาณผลผลิตให้เพียงพอกับความต้องการของตลาด

๒. พื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร และขนาดฟาร์ม ๑๘.๓๖ ในปี ๒๕๕๙ ภาคใต้ชายแดน มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ๓.๔๕ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๑ ของประเทศ โดยจังหวัดนราธิวาส มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมากที่สุด ๑.๔๑ ล้านไร่ สำหรับขนาดฟาร์มที่ถือครองต่อครัวเรือนมีเพียง ๑๔.๖๒ ไร่ต่อครัวเรือน ต่ำกว่าระดับประเทศที่มีขนาดฟาร์ม ๒๑.๘๖ ไร่ต่อครัวเรือน และจังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรน้อยที่สุด ๐.๗๕ ล้านไร่ และมีขนาดฟาร์ม ๘.๒๗ ไร่ต่อครัวเรือน

๓. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่ทางการเกษตร ในปี ๒๕๕๙ ภาคใต้ชายแดนมีพื้นที่ชลประทาน ๐.๗๑ ล้านไร่ คิดเป็นสัดส่วนต่อพื้นที่การเกษตรร้อยละ ๒๐.๖๐ โดยพื้นที่ชลประทานส่วนใหญ่อยู่ในบริเวณลุ่มน้ำปัตตานี

ซึ่งเป็นแหล่งเพาะปลูกข้าวที่สำคัญของภาค จังหวัดปัตตานีมีพื้นที่ชลประทานมากที่สุด ๐.๔๔ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๑ ของพื้นที่เกษตรของจังหวัด และจังหวัดยะลามีพื้นที่ชลประทานน้อยที่สุดที่ ๐.๐๓ ล้านไร่

๒.๘ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

๒.๘.๑ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล

กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล ประกอบด้วย จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม และสมุทรปราการ มีจังหวัดนครปฐมเป็นเจ้าภาพหลักในการประสานและขับเคลื่อนการจัดทำยุทธศาสตร์ และแผนงาน/โครงการ กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑลได้กำหนดแนวทางการพัฒนาไว้ดังนี้

- ๑) วิสัยทัศน์ เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุน บริการธุรกิจและการพาณิชย์ การผลิตอุตสาหกรรม ระดับประเทศ ศูนย์กลางโลจิสติกส์ ศูนย์บริการด้านสุขภาพ (Medical Hub) แหล่งผลิตอาหารปลอดภัย การศึกษาระดับมาตรฐานสากล ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สู่การเป็นเมืองน่าอยู่
- ๒) แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้
 - ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เพิ่มความสามารถในการผลิตและศักยภาพของคนทำงาน และผู้ประกอบการ SMEs ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและบริการ
 - ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์อย่างเป็นระบบ พัฒนาการบริหารจัดการน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน
 - ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาเมืองและชุมชน ยกกระดับคุณภาพชีวิต และความปลอดภัยของประชาชน สู่การเป็นสังคมเมืองน่าอยู่ รองรับการเดินทางของกรุงเทพมหานคร
 - ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

๒.๘.๒ ยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรปราการ

จังหวัดสมุทรปราการ มีฐานเศรษฐกิจส่วนใหญ่อยู่ในภาคอุตสาหกรรม และภาคพาณิชยกรรม เป็นจังหวัดที่อยู่ในเขตปริมณฑล จึงเป็นพื้นที่รองรับการขยายตัวของกรุงเทพมหานคร และภาคตะวันออก ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของจังหวัดด้านการพัฒนาเมือง อย่างไรก็ตาม แนวทางการพัฒนายังคงส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินงานในทุกภาคส่วน ทั้งด้านอุตสาหกรรม เกษตร การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ สาธารณสุข การศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม โดยได้กำหนดแนวทางการพัฒนาไว้ดังนี้

- ๑) วิสัยทัศน์ “เมืองอุตสาหกรรมสะอาด ปลอดภัย น่าอยู่”

ภายใต้ วิสัยทัศน์ในการพัฒนาพื้นที่ (Area Vision)

“เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เกษตรปลอดภัย แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลกับการพัฒนาเมือง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมั่นคงปลอดภัย”
- ๒) แนวทางการพัฒนาประกอบด้วย ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้
 - ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่งเสริมอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้มีศักยภาพ เพื่อแข่งขันในภูมิภาคอาเซียน โดยพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน โดยยกระดับรายได้และการจัดการด้านการศึกษา สาธารณสุข ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสาธารณสุขภิวัตน์ให้เพียงพอ เท่าเทียม และทั่วถึง

- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ส่งเสริมระบบ Logistics สู่ประชาคมอาเซียน โดรนพัฒนาการบริหารจัดการ และปรับปรุงโครงข่ายการคมนาคมขนส่งให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สินค้าการบริการ และประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักและประทับใจของนักท่องเที่ยว
- ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน โดยการพัฒนาระบบป้องกัน และแก้ไขปัญหาภัยคุกคามความมั่นคง

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดสมุทรปราการ

๑. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด

๑.๑ ข้อมูลด้านกายภาพของจังหวัด

๑.๑.๑ ลักษณะทางภูมิศาสตร์

๑) ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่

จังหวัดสมุทรปราการตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาตอนปลายสุดของแม่น้ำเจ้าพระยาและเหนืออ่าวไทย มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๐๐๔ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖๒๗,๕๕๗ ไร่ ตั้งอยู่ภาคกลางของประเทศไทย ห่างจากกรุงเทพมหานครไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ประมาณ ๒๙ กิโลเมตร

๒) อาณาเขต ติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

- ทิศเหนือติดต่อกับกรุงเทพมหานคร (เขตลาดกระบัง และพระโขนง)

ระยะทาง ๕๕ กิโลเมตร

- ทิศใต้ติดต่อกับอ่าวไทย (พื้นที่ชายฝั่งทะเล) ระยะทาง ๔๗.๒๐ กิโลเมตร

- ทิศตะวันออกติดต่อกับจังหวัดฉะเชิงเทรา ระยะทาง ๔๒.๖๐ กิโลเมตร

- ทิศตะวันตกติดต่อกับกรุงเทพมหานคร (เขตบางขุนเทียน)

ระยะทาง ๓๔.๒๐ กิโลเมตร

๓) สภาพพื้นที่

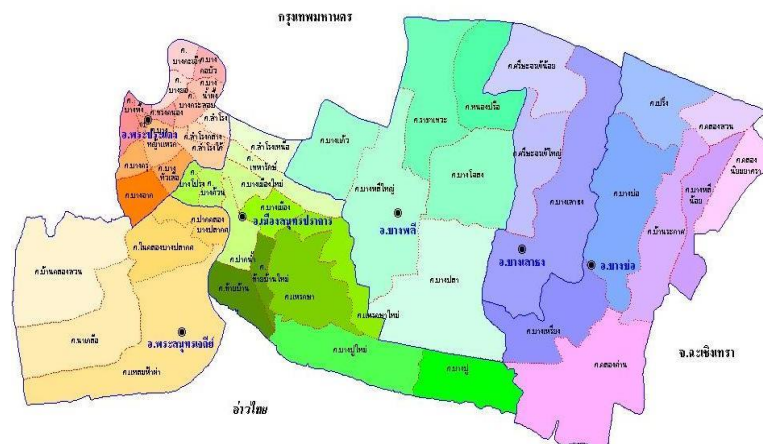
ลักษณะภูมิประเทศ ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านกลาง แยกพื้นที่ออกเป็นด้านตะวันตก และด้านตะวันออก และมีลำคลองมากมาย ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไป สามารถแบ่งพื้นที่ออกได้เป็น ๓ ส่วน คือ

๑. บริเวณริมแม่น้ำเจ้าพระยาทั้งสองฝั่ง ซึ่งที่ราบลุ่มทั้งหมด ปัจจุบันได้เปลี่ยนไปตามสภาพซึ่งเกิดจากภาวะเศรษฐกิจโดยเฉพาะการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรม และการขยายตัวของชุมชนเมือง ทำให้มีพื้นที่เกษตรกรรมลดลงมาก

๒. บริเวณตอนใต้ใกล้ชายฝั่งทะเล เป็นพื้นที่น้ำทะเลท่วมถึง และพื้นดินจะเค็มจัดในฤดูแล้ง ลักษณะทางกายภาพของดินเป็นเลนเหลวลุ่มลึก เหมาะแก่การทำป้าจาก ป้าชายเลน และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

๓. บริเวณที่ราบกว้างใหญ่ทางตอนเหนือ และทางตะวันออก ซึ่งเป็นที่ราบลุ่มขนาดใหญ่ติดต่อกันตลอด มีคลองชลประทาน และประตูน้ำชลประทานหลายแห่ง สำหรับกักกั้นน้ำเค็มและระบายน้ำจืดซึ่งมีความเหมาะสมต่อการเกษตรกรรม เช่น การทำนา และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ภาพแผนที่จังหวัดสมุทรปราการ

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดสมุทรปราการ

๔) ลักษณะดิน

จังหวัดสมุทรปราการ แบ่งออกเป็น ๕ กลุ่มชุดดิน (หน่วยที่ดิน) ดังนี้

๑. กลุ่มชุดดินที่ ๒ เป็นกลุ่มชุดดินเหนียว ที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนผสมระหว่างตะกอนลำน้ำและตะกอนทะเล บริเวณที่ราบลุ่มที่เป็นน้ำกร่อย อยู่ห่างจากทะเลไม่มากนัก มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน ดินลึกมาก การระบายน้ำไม่ดี เมื่อดินแห้งจะแตกกระแหงเป็นร่องลึก โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง และมีรอยอุกในดิน สีดินส่วนใหญ่จะเป็นสีเทาหรือสีเทาแก่ตลอด มีจุดประสีน้ำตาล สีเหลือง หรือแดงปะปนตลอดชั้นดิน อาจพบผลึกยิปซัมเล็กน้อย ดินเป็นกรดจัด ค่าพีเอช (pH) ๔.๕ - ๕.๐ พบชั้นดินเหนียวสีเทาที่มีจุดประสีเหลืองของสารจาโรไซต์ หรือชั้นดินกรดกำมะถันที่เป็นกรดรุนแรง ลึกกว่า ๑๐๐ เซนติเมตร ทั้บถมอยู่บนชั้นดินเลนตะกอนน้ำทะเลที่มีสีเทาปนเขียว ดินเป็นกรดรุนแรงมาก ค่าพีเอช (pH) ต่ำกว่า ๔.๐ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง

ปัจจุบันพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ทำนา บางแห่งยกร่องปลูกไม้ยืนต้นและไม้ผลบางชนิด นอกฤดูทำนา บางบริเวณอาจใช้ปลูกพืชไร่ เช่น พืชตระกูลถั่วต่างๆ บางแห่งถูกปล่อยทิ้งร้าง

ปัญหาหลักในการใช้ประโยชน์ดิน ได้แก่ ดินเป็นกรดรุนแรง ทำให้ผลผลิตต่ำ จำเป็นต้องใส่วัสดุปูนเพื่อลดความเป็นกรดลง

๒. กลุ่มชุดดินที่ ๓ เป็นกลุ่มชุดดินเหนียว ที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนผสมระหว่างลำน้ำและตะกอนทะเล บริเวณที่ราบลุ่มที่เป็นน้ำกร่อย อยู่ห่างจากทะเลไม่มากนัก มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน ดินลึกมาก การระบายน้ำไม่ดี เมื่อดินแห้งจะแตกกระแหงเป็นร่องลึก โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง และมีรอยอุกในดิน ดินบนมีสีดำนวลมีสีเทาหรือน้ำตาลอ่อน มีจุดประสีเหลืองและสีน้ำตาล อาจพบจุดประสีแดงปะปนหรือพบผลึกยิปซัม ดินเป็นกลางถึงต่างปานกลาง ค่าพีเอช (pH) ๗.๐ - ๘.๕ ทั้บถมอยู่บนตะกอนทะเลสีเขียวมะกอกที่มีความลึกประมาณ ๑๐๐ ถึง ๑๕๐ เซนติเมตรจากผิวดิน และพบเปลือกหอยปน ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลางถึงสูง

ปัจจุบันพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ทำนา หรือยกร่องปลูกพืชผักหรือผลไม้ ซึ่งไม่ค่อยจะมีปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่ดิน แต่ถ้าเป็นที่ลุ่มมากๆ จะมีปัญหาเรื่องน้ำท่วมในฤดูฝน หรือถ้าหากอยู่ในบริเวณที่มีอิทธิพลของน้ำทะเลขึ้นลงอยู่ในรอบปี อาจพบปัญหาดินเค็มบ้าง

๓. กลุ่มชุดดินที่ ๘ เป็นกลุ่มชุดดินที่ถูกยกร่อง มีลักษณะของดินตอนบนทั้บถมเป็นชั้นๆ จากการชุดดินในร่องขึ้นมากมบนคันดิน เพื่อใช้ปลูกพืชและไม้ให้น้ำท่วมถึง ส่วนใหญ่พบบริเวณที่ราบลุ่มที่มีน้ำท่วมสูงหรือที่ลุ่มใกล้ทะเล การระบายน้ำดีปานกลาง เนื้อดินเป็นกลุ่มดินเหนียว การระบายน้ำดีปานกลาง ดินล่างมีสีเทา บางแห่งมีเปลือกหอยปะปนอยู่ด้วย ส่วนใหญ่ เกษตรกรได้ทำการชุดยกร่องเพื่อทำการปลูกพืชผลต่างๆ มาเป็นเวลานาน ทำให้สภาพผิวดินเดิมเปลี่ยนแปลงไปมาก มีการปรับปรุงดินอยู่เสมอ ดินเป็นกรดปานกลางถึงเป็นกลาง ค่าพีเอช (pH) ๖.๐ - ๗.๐ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลางถึงสูง

ดินในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่ได้รับการปรับปรุงบำรุงดินเป็นอย่างดี จึงถือว่าไม่มีปัญหาแต่ประการใดในเรื่องคุณภาพของดิน ยกเว้นดินตามชายทะเลบางแห่ง ซึ่งยกร่องใหม่ อาจมีปัญหาเรื่องความเค็ม รวมถึงดินบริเวณที่ลุ่มในกลุ่มอื่นๆ ที่เริ่มพัฒนาพื้นที่โดยการยกร่องและทำคันดิน อาจจะมีการปรับปรุงบำรุงดินไม่ดีพอ

๔. กลุ่มชุดดินที่ ๑๒ เนื่องจากกลุ่มชุดดินนี้เป็นกลุ่มชุดดินเลนเค็ม ที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนทะเล บริเวณที่ราบน้ำทะเลท่วมถึงและบริเวณชะวากทะเล ดินลึกมากการระบายน้ำไม่ดี มีน้ำทะเลแช่ขังเป็นดินเลนละเอียด เนื้อดินเป็นดินเหนียวหรือดินร่วนเหนียวปนทรายแป้ง พบเศษซากพืชปะปนจำนวนมาก ดินบนมีสีดำนเทา มีจุดประสีน้ำตาลเล็กน้อย ส่วนดินล่างเป็นดินเลนสีเทาปนเขียว ดินเป็นกลางถึงต่างปานกลาง มีค่าพีเอช (pH) ๗.๐ - ๘.๕ มีความอุดมสมบูรณ์ ตามธรรมชาติปานกลางถึงสูง

ปัจจุบันพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าชายเลน มีทั้งที่เป็นป่าเสื่อมโทรมและป่าสมบูรณ์ บางแห่งเปลี่ยนสภาพมาเป็นบ่อเลี้ยงปลา เลี้ยงกุ้งหรือทำนาเกลือ

ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ เป็นดินเลนไม่มีโครงสร้าง และเป็นดินเค็ม มีน้ำทะเลท่วมถึง จึงไม่เหมาะที่จะใช้ปลูกพืช ควรรักษาหรือฟื้นฟูสภาพป่าชายเลน

๕. **กลุ่มชุดดินที่ ๑๓** เป็นกลุ่มชุดดินเลนเค็มที่มีกรดกำมะถันแฝง เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนทะเล บริเวณที่ราบน้ำทะเลท่วมถึงและบริเวณชะวากทะเล ดินลึกมาก การระบายน้ำไม่ดี มีน้ำทะเลแช่ขังเป็นดินเลนและ เนื้อดินเป็นดินเหนียวหรือดินร่วนเหนียว ปนทรายแป้ง ดินบนมีสีดำปนเทา มีจุดประสีน้ำตาลเล็กน้อย ส่วนดินล่างเป็นดินเลนสีเทาแก่หรือสีเทาปนเขียว พบเศษซากพืชปะปนเป็นจำนวนมาก เป็นดินที่มีสารประกอบกำมะถันปะปนอยู่มาก ในสภาวะปกติที่ดินมีน้ำแช่แข็ง ดินจะเป็นกลางหรือเป็นด่างปานกลาง ค่าพีเอช (pH) ๗.๐ - ๘.๕ เมื่อระบายน้ำออกไปหรือชุดดินล่างขึ้นมาถมตอบน สารประกอบกำมะถันจะแปรสภาพปลดปล่อยกรดกำมะถันออกมา ทำให้ดินเป็นกรดจัดมากหรือกรดรุนแรง ค่าพีเอช (pH) ต่ำกว่า ๔.๕

พื้นที่ส่วนใหญ่ของดินนี้ เป็นพื้นที่ป่าชายเลน แต่ปัจจุบันมีพื้นที่จำนวนมาก ที่ตัดแปลงมาใช้ทำนา กุ้ง เลี้ยงปลา หรือทำนาเกลือ การทำนา กุ้งหรือเลี้ยงปลา ถ้าไม่มีการจัดการที่เหมาะสม ผลผลิตมักลดลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากการเกิดกรดและเกิดสารพิษบางอย่าง เช่น ก๊าซไข่เน่า เป็นต้น

ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดินสมุทรปราการ

๑.๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

๑) ฤดูกาล

จังหวัดสมุทรปราการมีอากาศแบบชายทะเล เนื่องจากมีพื้นที่บางส่วนอยู่ติดกับอ่าวไทย จึงได้รับอิทธิพลของลมทะเลและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ อากาศเย็นสบายตลอดปี ไม่ร้อนจัดและไม่หนาวเย็นจนเกินไป ฤดูร้อนเริ่มเดือนมีนาคม - พฤษภาคม ฤดูฝนเริ่มเดือนมิถุนายน - ตุลาคม ฤดูหนาวเริ่มเดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์

๒) ปริมาณน้ำฝน (ข้อมูล ๑๐ ปี)

ตารางที่ ๑ ปริมาณน้ำฝน ปี ๒๕๕๒ - ๒๕๖๑

ปี	ปริมาณน้ำฝน (มม.)
๒๕๕๒	๑,๗๓๔.๔๐
๒๕๕๓	๑,๗๕๘.๑๐
๒๕๕๔	๑,๙๙๓.๕๐
๒๕๕๕	๑,๑๓๙.๗๐
๒๕๕๖	๑,๗๒๖.๐๐
๒๕๕๗	๑,๒๑๕.๘๐
๒๕๕๘	๑,๖๔๘.๓๐
๒๕๕๙	๒,๐๘๒.๗๐
๒๕๖๐	๑,๖๔๗.๒๐
๒๕๖๑	๑,๕๒๔.๒๐

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาสมุทรปราการ ณ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๒

๓) อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ (ข้อมูล ๑๐ ปี)

ตารางที่ ๒ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๕๒ - ๒๕๖๑

ปี	อุณหภูมิ (c)		ความชื้นสัมพัทธ์ (%)		
	สูงสุด	เฉลี่ยทั้งปี	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี
๒๕๕๒	๓๗.๓๐	๒๘.๔๐	๙๖.๐๐	๒๖.๐๐	๖๔.๒๐
๒๕๕๓	๓๓.๕๐	๒๘.๖๐	๙๖.๐๐	๒๘.๐๐	๖๒.๓๐
๒๕๕๔	๓๔.๔๐	๒๗.๙๐	๘๖.๐๐	๒๓.๐๐	๕๙.๐๐
๒๕๕๕	๓๗.๖๐	๒๘.๘๐	๙๓.๐๐	๒๖.๐๐	๕๘.๖๐
๒๕๕๖	๓๓.๙๐	๒๘.๔๐	๗๙.๐๐	๓๒.๑๐	๕๕.๘๐
๒๕๕๗	๓๓.๖๐	๒๘.๔๐	๙๔.๙๐	๕๒.๓๐	๗๗.๒๐
๒๕๕๘	๓๙.๙๐	๒๘.๘๙	๙๘.๐๐	๓๐.๐๐	๗๕.๕๔
๒๕๕๙	๓๕.๘๐	๒๘.๙๖	๙๗.๐๐	๓๖.๐๐	๗๕.๗๓
๒๕๖๐	๓๖.๐๐	๒๘.๗๕	๙๙.๐๐	๓๓.๐๐	๗๕.๔๒
๒๕๖๑	๓๖.๐๐	๒๘.๗๕	๙๙.๐๐	๔๐.๐๐	๗๖.๖๘

ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยาสมุทรปราการ ณ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๒

๑.๑.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ

จังหวัดสมุทรปราการตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาและบางปะกง (ตามการแบ่งลุ่มน้ำหลักของประเทศไทยโดยคณะกรรมการอุทกวิทยาแห่งชาติ) มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านจังหวัด โดยไหลผ่านอำเภอพระประแดง อำเภอพระสมุทรเจดีย์ และอำเภอเมืองสมุทรปราการ ระยะทางรวมกันประมาณ ๓๐ กิโลเมตร คลองธรรมชาติและคลองชลประทาน รวม ๕๔๘ คลอง ความยาวคลองรวมทั้งสิ้น ๑,๕๕๓ กิโลเมตร ประกอบด้วย คลองธรรมชาติฝั่งตะวันออก จำนวน ๓๔๘ คลอง ความยาวรวม ๑,๑๖๘ กิโลเมตร มีความจุรวมประมาณ ๑๘๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และคลองธรรมชาติฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา จำนวน ๒๐๐ คลอง ความยาวรวม ๓๘๕ กิโลเมตร มีความจุรวมประมาณ ๑๕ ล้านลูกบาศก์เมตร

นอกจากแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นแม่น้ำสายหลักแล้ว ยังมีคลองระบายน้ำ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคลองธรรมชาติที่สำคัญ จำนวน ๑๔ คลอง ได้แก่ คลองหัวเกลือ คลองบางกระเทียม คลองสนามพลี คลองต้นไทร คลองบางน้ำจืด คลองบางแก้วใหญ่ คลองบางปลาไร่ คลองบางเทียน้อย คลองบางกระบือ คลองอ้อมบางปลา คลองบางขวางใหญ่ คลองกระแซงเตย คลองหม้อข้าวหม้อแกง และคลองบางคา

คลองชลประทานที่ได้มีการขุดขึ้นเพื่อระบายน้ำที่สำคัญมีจำนวน ๑๓ คลอง ได้แก่ คลองบางปลา คลองสำโรง คลองเจริญราษฎร์ คลองบางเสาธง คลองพระยาเพชร คลองหนองงูเห่า คลองบางโฉลง คลองบางนางเพ็ง คลองพระองค์ไชยานุชิต คลองกัลยา คลองด่าน คลองชายทะเล และคลองศิริชะจรเข้

ที่มา : โครงการชลประทานสมุทรปราการ

๑.๑.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

ป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดสมุทรปราการ ๑๑.๒๑ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๑.๒๑ ของพื้นที่ทั้งหมด มีสภาพเป็นป่าชายเลนตามสภาพพื้นที่ชายฝั่งที่น้ำทะเลท่วมถึง และบางส่วนขึ้นอยู่กับที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์ตามประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งสภาพพื้นที่ป่าไม้ดังกล่าวตามกฎหมายป่าไม้ ไม่ปรากฏว่าเป็นพื้นที่ป่าไม้ตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และไม่ได้จัดอยู่ในประเภทป่าสงวนแห่งชาติ อุทยานแห่งชาติ พื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์ป่าและพันธุ์พืช และพื้นที่ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรีแต่อย่างใด

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสมุทรปราการ ณ วันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๕

๑.๒ ข้อมูลด้านการปกครองของจังหวัด

๑.๒.๑ การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเขตการปกครองเป็น ๖ อำเภอ ๕๐ ตำบล ๓๙๙ หมู่บ้าน โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาล ๑๘ แห่ง (๑ เทศบาลนคร ๔ เทศบาลเมือง และ ๑๓ เทศบาลตำบล) และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๓๐ แห่ง

ตารางที่ ๓ การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดสมุทรปราการ

อำเภอ	พื้นที่ ตร.กม.	ร้อยละ	ที่ว่าการอำเภอห่างจากศาลากลางจังหวัด (กม.)	จำนวน					
				ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.
เมือง	๑๙๐.๕๕	๑๘.๙๘	-	๑๓	๙๕	๑	๑	๕	๕
บางบ่อ	๒๔๕.๐๑	๒๔.๔๐	๓๘	๘	๗๔	-	-	๔	๖
บางพลี	๒๔๓.๘๙	๒๔.๒๙	๑๗	๖	๘๓	-	-	๑	๖
พระประแดง	๗๓.๓๗	๗.๓๑	๑๒	๑๕	๖๗	-	๓	-	๖
พระสมุทรเจดีย์	๑๒๐.๓๘	๑๑.๙๙	๒๑	๕	๔๒	-	-	๒	๔
บางเสาธง	๑๓๐.๘๙	๑๓.๐๓	๓๒	๓	๓๘	-	-	๑	๓
รวม	๑,๐๐๔.๐๙	๑๐๐.๐๐	๑๒๐	๕๐	๓๙๙	๑	๔	๑๓	๓๐

ที่มา : สำนักนโยบายและแผน กระทรวงมหาดไทย แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ ๔ ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

๑.๒.๒ ข้อมูลประชากร

ตารางที่ ๔ จำนวนประชากรของจังหวัดสมุทรปราการ

อำเภอ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม ประชากร	จำนวนครัวเรือน
เมือง	๒๕๗,๒๔๙	๒๘๓,๗๓๐	๕๔๐,๙๗๐	๒๖๑,๓๐๒
บางบ่อ	๕๓,๖๐๙	๕๖,๒๓๐	๑๐๙,๘๓๙	๕๖,๘๔๓
บางพลี	๑๒๓,๑๔๒	๑๓๗,๘๙๑	๒๖๑,๐๓๓	๑๕๘,๔๗๕
พระประแดง	๙๓,๙๙๘	๑๐๐,๗๕๘	๑๙๔,๗๕๖	๘๗,๗๘๘
พระสมุทรเจดีย์	๖๘,๗๑๕	๗๒,๙๑๐	๑๔๑,๖๒๕	๖๓,๖๖๗
บางเสาธง	๓๗,๙๖๖	๔๐,๔๐๑	๗๘,๓๖๗	๕๗,๓๐๗
รวม	๖๓๔,๖๗๙	๖๙๔,๙๒๙	๑,๓๒๖,๖๐๘	๖๗๕,๓๘๒

ที่มา : รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้าน ประจำปี ๒๕๖๑ <http://stat.dopa.go.th>

๑.๓ ข้อมูลด้านสังคมและวัฒนธรรม

เนื่องจากจังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในเขตปริมณฑลจึงมีลักษณะทางการพัฒนาที่ได้รับอิทธิพลจากการขยายตัวของกรุงเทพมหานครโดยตรง ในลักษณะการกระจายตัวออกจากชุมชนดั้งเดิมในพื้นที่ชั้นในไปสู่พื้นที่ชานเมืองและอาณาเขตรอบนอก พื้นที่เกษตรกรรม ถูกพัฒนาเป็นแหล่งรองรับการขยายตัวของธุรกิจการค้าโรงงานอุตสาหกรรม ที่อยู่อาศัย และกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่นๆ เชื่อมโยงกับกรุงเทพฯ จนกลายเป็นเขตเศรษฐกิจเดียวกัน โครงสร้างบริการพื้นฐานของภาครัฐและเอกชนได้รับการพัฒนาจนได้มาตรฐานในระดับเดียวกันหรือใกล้เคียงกับกรุงเทพฯ ทั้งด้านระบบสาธารณสุขไปรษณีย์ ที่อยู่อาศัย โรงเรียน มหาวิทยาลัย สถาบันเพื่อการวิจัยและพัฒนาโรงพยาบาล ตลอดจนข้อมูลข่าวสารหลากหลายประเภทที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจลงทุนเป็นแหล่งสร้างรายได้และการจ้างงานที่สำคัญของจังหวัดและของประเทศ อุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล และการประกอบรถยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ฯลฯ ภาคเกษตรกรรมที่สำคัญ ได้แก่ การทำประมง

จากสภาวะความเจริญทางด้านเทคโนโลยีในยุคโลกาภิวัตน์ทำให้การพัฒนาหลายด้านเป็นการพัฒนาแบบก้าวกระโดดส่งผลกระทบต่อสภาพของสังคมหลายด้านโดยเฉพาะวิถีชีวิตดั้งเดิม ที่ต้องปรับเปลี่ยนไปตามความเจริญของวัตถุ จังหวัดสมุทรปราการ ประกอบด้วย ๖ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอพระประแดง อำเภอบางพลี อำเภอบางบ่อ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ และอำเภอบางเสาธง ซึ่งมีประชากรหลากหลายชาติพันธุ์ เริ่มตั้งแต่ชาวไทย กลุ่มชาวมอญดั้งเดิม ชาวจีน และชาวไทยภาคอีสาน ชาวไทยภาคใต้ และชาวต่างชาติที่มาค้าแรงงานในปัจจุบัน ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการปฏิบัติกิจกรรมที่สืบทอดวัฒนธรรม ประเพณีดั้งเดิมที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมของชาวมอญ ซึ่งมอญเป็นกลุ่มเชื้อชาติที่มีวัฒนธรรมเด่นด้านพิธีกรรมเกี่ยวกับพุทธศาสนา และพิธีกรรมต่างๆ เช่น ศิลปะพื้นบ้าน ภาษา วรรณกรรม การแต่งกาย อาหาร อาชีพ ขนบธรรมเนียมประเพณี และความเชื่อ ซึ่งยังคงถือปฏิบัติสืบทอดเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน นับได้ว่าเป็นวัฒนธรรมตามท้องถิ่นที่มีคุณค่า เป็นเอกลักษณ์เด่นของจังหวัดสมุทรปราการ ในส่วนของวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ยังคงมีอยู่ และมีการปฏิบัติยังไม่เป็นที่รู้จัก หรือกำลังจะสูญหายไป ดังเช่น อัตลักษณ์การเล่นพื้นบ้านที่ถือว่าเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่น คือ การเล่นกังหันเมลิ็ดมะม่วงที่สูญหายไปแล้วจากชุมชน แต่มีการรื้อฟื้นกลับมาให้คงอยู่ภายในชุมชน และมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปโดยนำมาอยู่ในรูปแบบของการจัดกิจกรรมต่างๆ

จังหวัดสมุทรปราการ ยังมีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่ยังคงมีการสืบทอดอยู่ในอำเภอต่างๆ ซึ่งมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีสถานที่ทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจ ดังนี้

อำเภอเมืองสมุทรปราการ ได้แก่ งานแห่เจ้าพ่อท้าวและพิธีลอยกระทงศาลเจ้า ประเพณีแห่ผ้าห่มองค์พระสมุทรเจดีย์ การละเล่นหมากรุกคนของชุมชนคลองตาเจี่ย

อำเภอพระประแดง มีคนไทยเชื้อสายมอญอาศัยอยู่มาก โดยเฉพาะที่อพยพมาจากจังหวัดปทุมธานี ตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ชาวมอญในไทยส่วนใหญ่พูดภาษามอญได้ แต่อ่านเขียนภาษามอญไม่ได้ ในอำเภอพระประแดงมีการเปิดโรงเรียนสอนภาษามอญขึ้น ประกอบกับอำเภอพระประแดงมีวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นของชาวไทยเชื้อสายมอญ และชาวไทยพุทธ ได้แก่ ภาษามอญ การแต่งกายชาวไทยเชื้อสายมอญ อาหารคาว - หวานของชาวไทยเชื้อสายมอญ วรรณกรรมของชาวไทยเชื้อสายมอญ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีตักบาตรน้ำผึ้ง ประเพณีส่งข้าวสงกรานต์ ประเพณีการหุงข้าวแช่ (เป็งซงกราน) ประเพณีกวนกาละแม (กวันฮะกอ) การละเล่นสะบ้าทอย สะบ้าบ่อน การเล่นทะเล่ - มอญ ประเพณีแห่นก - แห่ปลาพระประแดง ประเพณีแห่หงส์ ธงตะขาบ ประเพณีสงฆ์น้ำพระ รับพรผู้ใหญ่ ประเพณีสารทเดือนสาม ประเพณีขึ้นบ้านใหม่ ประเพณีการเกิดงานบุญบวชนาคแบบชาวมอญ ประเพณีแต่งงาน (จีเรียงจีเยะ) ประเพณีงานศพ เผาศพ แยกศพแบบมอญ ประเพณีรำเจ้าพ่อของหมู่บ้านเว่กะราว ประเพณีเติมน้ำมันตะเกียง พิธีรำผีของชาวมอญพระประแดง ประเพณีไหว้ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง เป็นต้น

อำเภอบางพลี ก็เป็นอำเภอหนึ่งที่มีวัฒนธรรม ประเพณีหลากหลายที่น่าสนใจ ได้แก่ ประเพณีรับบัว ประเพณีการตักบาตรพระร้อยทางเรือ ประเพณีตักบาตรรดดอกไม้ และสถานที่ทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจ ได้แก่ ตลาดโบราณ ๑๐๐ ปี บางพลี

อำเภอบางบ่อ มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่น่าสนใจ ได้แก่ ประเพณีแห่หลวงพ่อบาน และสถานที่ทางวัฒนธรรมเก่าแก่ที่น่าสนใจ ดังนี้ วัดมงคลโคธาวาส วัดโคธาราม วัดตลาด วัดเป็ริงราษฎร์บำรุง

อำเภอพระสมุทรเจดีย์ ได้แก่ งานนมัสการองค์พระสมุทรเจดีย์ งานแห่หลวงพ่อดำ ประเพณีก่อบพระเจดีย์ทราย และผ้าห่มพระปรารค์เอนวัดสาขลา วัดสาขลา ตลาดโบราณวัดสาขลา งานแห่เจ้าพ่อปากอ่าว

อำเภอบางเสาธง ได้แก่ งานแห่ผ้าห่มองค์หลวงพ่อเขียว วัดหัวคู้ ประเพณีทอดกฐินทางเรือ

แนวทางการพัฒนาการดำรงรักษามรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนในจังหวัดสมุทรปราการ และที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์ชาวมอญ ชาวจีนจังหวัดสมุทรปราการนั้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของคนในชุมชนเอง โดยการลดการพึ่งพาจากภายนอก ส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และสามารถพึ่งตนเองได้มากที่สุด โดยอยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดั้งเดิมที่ได้ปฏิบัติสืบต่อกันมาตั้งแต่สมัยบรรพบุรุษจนกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชน ควรใช้อัตลักษณ์ของชุมชนต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วม การเรียนรู้ และสร้างสำนึกความเป็นพลเมืองของชุมชน ได้แก่ จัดทำแหล่งเรียนรู้ชุมชน จัดทำรายวิชา "อัตลักษณ์ของเรา" จัดทำประวัติศาสตร์ชุมชน และควรมีการนำประเพณีวัฒนธรรมดั้งเดิมของชุมชนที่แฝงไปด้วยบรรยากาศของความเก่าแก่ และความเป็นโบราณอย่างแท้จริง หรืออาจมีการนำอัตลักษณ์มาพัฒนาชุมชนด้านสังคม เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม การเรียนรู้ และการสร้างสำนึกความเป็นพลเมืองของชุมชน อันจะทำให้ชาวชุมชนได้รู้จักชุมชนของตนเองมากขึ้น รู้จักรากเหง้าของตนเอง รู้ถึงคุณค่าของชุมชน จนนำไปสู่การเกิดจิตสำนึกสาธารณะที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนร่วมกันมากขึ้น และมีความรู้สึกของการเป็นเจ้าของ มีความหวงแหนในชุมชนของตนเอง ทั้งหมดนี้เป็นการต่อยอด เพื่อนำไปสู่การเป็นชุมชนเข้มแข็งที่มีศักยภาพ และสามารถพึ่งตนเองได้ต่อไปบนพื้นฐานความสงบสุขของชุมชน

๑.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๑.๔.๑ การคมนาคมขนส่ง

๑) การคมนาคมทางบก จังหวัดสมุทรปราการ เป็นจังหวัดที่มีความได้เปรียบด้านภูมิศาสตร์ที่ตั้งอยู่ใกล้ศูนย์กลางการขนส่งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ นอกจากนี้ยังมีทางหลวงพิเศษสายมอเตอร์เวย์ และทางด่วนเชื่อมต่อกับบางพลี - สุขสวัสดิ์ (ถนนกาญจนาภิเษก) ทางพิเศษบูรพาวิถี ถนนวงแหวนอุตสาหกรรม ถนนทางหลวงชนบทรวมทั้งที่ถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแล้ว นอกจากนี้ยังมีการสร้างสะพานแขวนข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาจำนวน ๒ แห่ง คือ สะพานกาญจนาภิเษก และสะพานภูมิพล ๑ และ ๒ ปัจจุบันจังหวัดสมุทรปราการมีถนนสายหลัก ๑๗ สาย และถนนสายรอง ๑๓ สาย

๒) การคมนาคมทางอากาศ จังหวัดสมุทรปราการ มีท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (Suwanabhumi International Airport) ตั้งอยู่ถนนบางนา - ตราด ประมาณกิโลเมตรที่ ๑๕ ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี ห่างจากใจกลางกรุงเทพมหานคร ๒๕ กิโลเมตร เปิดใช้งานเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๔๙ นับเป็นท่าอากาศยานที่มีพื้นที่ ๒๐,๐๐๐ ไร่ ขนาดใหญ่ที่สุด เนื้อที่ (๘,๐๐๐ เอเคอร์) มีศักยภาพในระยะแรก รองรับผู้โดยสารได้ ๔๕ ล้านคนต่อปี รองรับเที่ยวบินได้ ๗๖ เที่ยวบินต่อชั่วโมง รองรับการขนส่งสินค้าได้ ๓ ล้านตันต่อปี เป็นอาคารเดี่ยวขนาดใหญ่ให้บริการผู้โดยสารทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศในอาคารเดียวกัน มีเนื้อที่ใช้สอย ประมาณ ๕๖๓,๐๐๐ ตารางเมตร

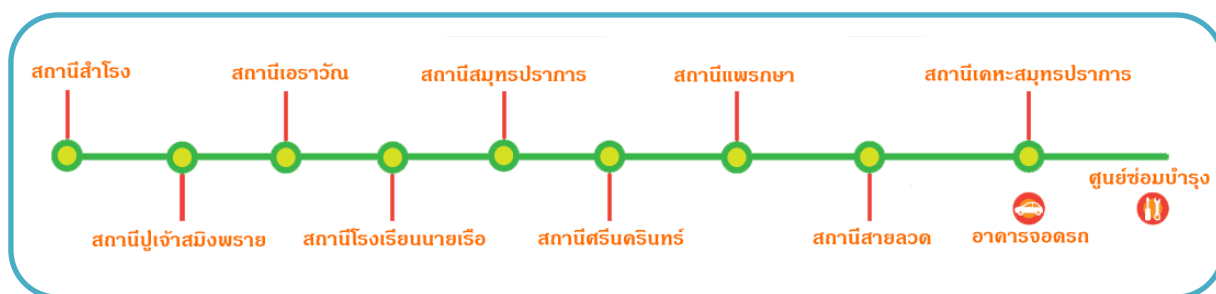
๓) การคมนาคมทางน้ำ สำหรับท่าเรือในจังหวัดสมุทรปราการ เป็นท่าเทียบเรือที่ขนส่งสินค้าหลายประเภท เช่น สินค้าเกษตร, สินค้าเคมี อุปกรณ์เครื่องจักรกล, อุตสาหกรรมจอดเรือเพื่อซ่อมแซมหรือต่อเรือสินค้า, ตู้คอนเทนเนอร์ ฯลฯ ซึ่งเป็นท่าเทียบเรือที่มีขนาดไม่เกิน ๕๐๐ ตันกรอส มีจำนวน ๑๙ ท่าเรือ และท่าเทียบเรือที่มีขนาดเกินกว่า ๕๐๐ ตันกรอส มีจำนวน ๕๓ ท่าเรือ

๔) การคมนาคมระบบราง

- โครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียว ช่วงแบริ้ง - สมุทรปราการ

คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ได้มีมติเห็นชอบให้ รฟม. ดำเนินการก่อสร้างโครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียว ช่วงหมอชิต - สะพานใหม่ และช่วงแบริ้ง - สมุทรปราการ รวมเป็นระยะทางประมาณ ๒๕ กิโลเมตร โดยแนวเส้นทางโครงการระบบขนส่งกรุงเทพมหานคร ช่วงแบริ้ง - สมุทรปราการ มีโครงสร้างรถไฟฟ้าแบบยกระดับตลอดเส้นทาง ระยะทาง ๑๓ กิโลเมตร เป็นระบบรถไฟฟ้าขนาดใหญ่ (Heavy Rail Transit System) แนวเส้นทางเริ่มต้นต่อเนื่องจากแนวเส้นทางของโครงการระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพมหานคร (BTS) ส่วนต่อขยายสายสุขุมวิท ตอนที่ ๑ ช่วงอ่อนนุช - แบริ้ง บริเวณซอยสุขุมวิท ๑๐๗ (แบริ้ง) ไปตามแนวเกาะกลางของถนนสุขุมวิท ผ่านคลองสำโรง ผ่านแยกเทพารักษ์ แยกปู่เจ้าสมิงพราย เมื่อถึงบริเวณจุดตัดกับโครงการถนนวงแหวนรอบนอกด้านใต้แนวจะเบี่ยงจากเกาะกลางไปทางทิศตะวันตกของถนนสุขุมวิท เพื่อข้ามทางต่างระดับสุขุมวิท จากนั้นจึงเบี่ยงกลับมาอยู่ในแนวเกาะกลางถนนสุขุมวิท ผ่านแยกศาลากลาง แยกการไฟฟ้า แยกแพรงษา แยกสายลวด จนถึงจุดสิ้นสุดโครงการบริเวณหน้าสถานีไฟฟ้าย่อยบางปิ้ง โดยแนวเส้นทางจะเบี่ยงออกทางด้านทิศตะวันตก และลดระดับเพื่อเข้าสู่ศูนย์ซ่อมบำรุง

สถานีรถไฟฟ้าสายสีเขียว ช่วงแบริ้ง - สมุทรปราการประกอบด้วยสถานีทั้งหมด ๙ สถานี ได้แก่ สถานีสำโรง สถานีปู่เจ้าสมิงพราย สถานีเอราวัณ สถานีโรงเรียนนายเรือ สถานีสมุทรปราการ สถานีแพรงษา สถานีศรีนครินทร์ สถานีแพรงษา สถานีสายลวด และสถานีเคหะสมุทรปราการ โดยบางสถานีจะเชื่อมต่อกับระบบขนส่งมวลชนสายอื่นๆ เพื่อให้ผู้โดยสารสามารถเดินทางได้อย่างสะดวก นอกจากนี้ยังมีบันไดเลื่อน ลิฟต์ ห้องน้ำ ป้ายประชาสัมพันธ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อผู้พิการอีกด้วย

ที่มา : การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย

- โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงเตาปูน – ราษฎร์บูรณะ (วงแหวนกาญจนาภิเษก)

โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงเตาปูน – ราษฎร์บูรณะ มีระยะทางทั้งสิ้น ๒๓.๖ กิโลเมตร เป็นโครงสร้างทางวิ่งใต้ดิน ๑๒.๖ กิโลเมตร และโครงสร้างทางยกระดับ ๑๑ กิโลเมตร และมีสถานีทั้งสิ้น ๑๗ สถานี เป็นสถานีใต้ดิน ๑๐ สถานี และสถานียกระดับ ๗ สถานี

แนวเส้นทางโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงเตาปูน – ราษฎร์บูรณะ เริ่มจากจุดเชื่อมต่อโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงบางใหญ่ – บางซื่อ ที่บริเวณสถานีเตาปูน โดยเปลี่ยนเป็นเส้นทางใต้ดิน แล้วเบี่ยงเข้าสู่ถนนสามเสน ผ่านรัฐสภาแห่งใหม่ (โรงเรียนโยธินบูรณะเดิม) โรงเรียนราชินีบน กรมชลประทาน โรงพยาบาลวชิรพยาบาล หอสมุดแห่งชาติ คลองบางลำพู เลี้ยวซ้ายเข้าถนนพระสุเมรุ ผ่านวัดบวรนิเวศราชวรวิหาร แยกผ่านฟ้า เข้าสู่ถนนมหาไชย ผ่านวัดราชชนิตดารามวรวิหาร เข้าสู่ถนนจักรเพชร ลอดใต้แม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณสะพานพระปกเกล้า เข้าสู่ถนนประชาธิปไตย ผ่านสี่แยกบ้านแขก ลอดใต้วงเวียนใหญ่ เข้าสู่ถนนสมเด็จพระเจ้าตากสิน ลอดแยกมไหสวรรย์ จากนั้นเปลี่ยนเส้นทางยกระดับผ่านแยกถนนจอมทองเข้าสู่ถนนสุขสวัสดิ์ ผ่านแยกถนนประชาอุทิศ ข้ามทางด่วนเฉลิมมหานคร เข้าสู่ราษฎร์บูรณะ ข้ามคลองแจรงร้อน ผ่านสามแยกพระประแดง และสิ้นสุดเส้นทางบริเวณครุโน โดยมีแผนก่อสร้างโครงการและทดสอบระบบ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕ ซึ่งคาดว่าจะเปิดบริการในช่วงเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

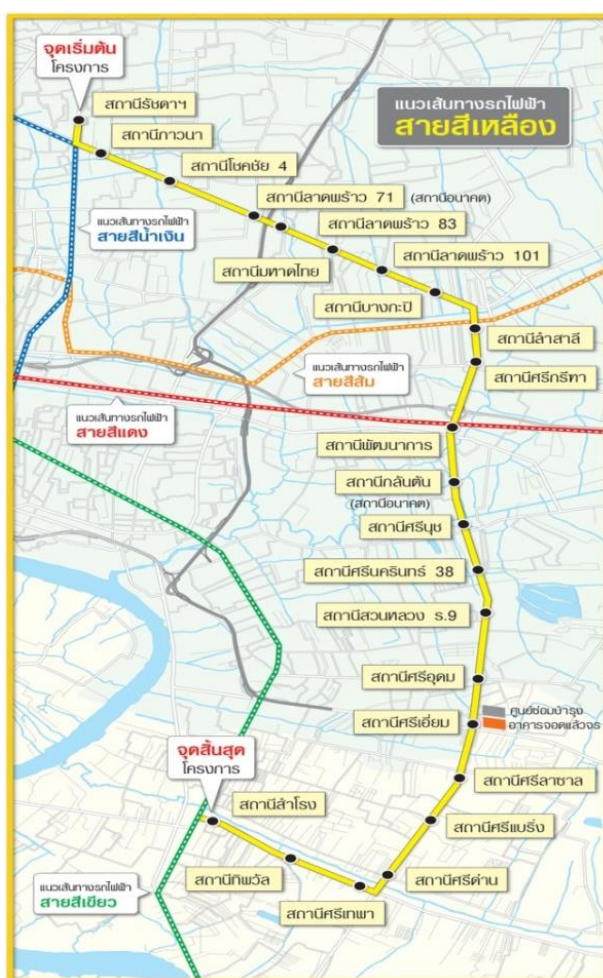

ที่มา : การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย

- โครงการรถไฟฟ้าสายสีเหลือง ช่วงลาดพร้าว – สำโรง

โครงการรถไฟฟ้าสายสีเหลือง ช่วงลาดพร้าว – สำโรง เป็นระบบขนส่งมวลชนประเภทรถไฟฟ้ารางเดี่ยว (Straddle Monorail) มีลักษณะเป็นโครงสร้างยกระดับตลอดแนวเส้นทาง มีระยะทางทั้งสิ้น ๓๐.๔ กิโลเมตร รวม ๒๓ สถานี มีจุดประสงค์เพื่อเชื่อมต่อการเดินทางระหว่างสายสีน้ำเงินที่สถานีรัชดา (สถานีลาดพร้าวของสายสีน้ำเงิน) กับระบบขนส่งมวลชน ๔ สาย คือ สายสีเทาของกรุงเทพ สายสีส้มบริเวณทางแยกลำสาตี รถไฟเชื่อมท่าอากาศยาน (Airport Rail Link) บริเวณทางแยกต่างระดับพระราม ๙ และสายสีเขียว ช่วงแบริ่ง – สมุทรปราการ ที่สถานีสำโรง

โดยแนวเส้นทางโครงการรถไฟฟ้าสายสีเหลือง ช่วงลาดพร้าว - สำโรง เริ่มต้นที่จุดเชื่อมต่อกับระบบรถไฟฟ้ามหานคร สายเฉลิมรัชมงคล (สายสีน้ำเงินระยะแรก) ที่แยกรัชดา - ลาดพร้าว ไปตามแนวถนนลาดพร้าว โดยเชื่อมต่อกับโครงการรถไฟฟ้าสายสีเทาของกรุงเทพมหานครที่แยกคลองรัช และยกระดับข้ามทางด่วนคลองรัชจนถึงทางแยกบางกะปิ จากนั้นแนวเส้นทางจะเลี้ยวขวาไปทางทิศใต้ตามถนนศรีนครินทร์ เชื่อมต่อกับโครงการรถไฟฟ้าสายสีส้มที่ทางแยกลำสาละ ต่อจากนั้นแนวเส้นทางจะยกระดับข้ามทางแยกต่างระดับพระราม ๙ โดยเชื่อมต่อกับโครงการรถไฟฟ้าเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (Airport Rail Link) และผ่านแยกพัฒนาการ แยกศรีนุช แยกศรีอุดมสุข แยกศรีเอี่ยม จนถึงแยกศรีเทพา จากนั้นแนวเส้นทางจะเลี้ยวขวาอีกครั้งไปทางทิศตะวันตกตามแนวถนนเทพารักษ์ ผ่านจุดเชื่อมต่อกับโครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียวช่วงแบริ่ง - สมุทรปราการ ที่สถานีสำโรง และสิ้นสุดแนวเส้นทางบริเวณถนนปู่เจ้าสมิงพราย รวมระยะทางทั้งสิ้นประมาณ ๓๐.๔ กิโลเมตร ประกอบด้วยสถานีทั้งหมด ๒๓ แห่ง โรงจอดรถศูนย์ซ่อมบำรุง ๑ แห่ง อาคาร และลานจอดแล้วจร ๑ แห่ง บริเวณพื้นที่ทางแยกต่างระดับศรีเอี่ยม

ที่มา : การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย

๑.๔.๒ การใช้ไฟฟ้า

- การให้บริการการไฟฟ้า

จังหวัดสมุทรปราการอยู่ในเขตความรับผิดชอบของการไฟฟ้านครหลวง มีการบริการไฟฟ้าครอบคลุมพื้นที่ทุกอำเภอ โดยแบ่งเขตความรับผิดชอบการให้บริการไฟฟ้าเป็น ๔ เขต ได้แก่

- (๑) การไฟฟ้านครหลวง เขตสมุทรปราการ
- (๒) การไฟฟ้านครหลวง เขตบางพลี
- (๓) การไฟฟ้านครหลวง เขตประเวศ
- (๔) การไฟฟ้านครหลวง เขตราษฎร์บูรณะ

- สถิติการใช้ไฟฟ้า

สำหรับการให้บริการไฟฟ้าในพื้นที่ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๙ พบว่า มีจำนวนผู้ใช้กระแสไฟฟ้าทั้งสิ้น ๔๖๑,๕๑๗ ราย ใช้กระแสไฟฟ้ารวม ๑๐,๐๐๕ ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง โดยใช้ในที่อยู่อาศัยจำนวน ๑,๔๔๕ ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง สถานธุรกิจและอุตสาหกรรม จำนวน ๘,๓๑๒ ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง และอื่นๆ จำนวน ๒๔๘ ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ รายละเอียดดังตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ สถิติผู้ใช้ไฟฟ้า และการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าานครหลวง จำแนกตามประเภทผู้ใช้ จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๕๙

ประเภทผู้ใช้	พ.ศ. ๒๕๕๖	พ.ศ. ๒๕๕๗	พ.ศ. ๒๕๕๘	พ.ศ. ๒๕๕๙
จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๔๑๓,๐๘๒	๔๓๓,๐๕๗	๔๔๓,๒๒๔	๔๖๑,๕๑๗
พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	๙,๒๙๒,๑๒๘,๓๑๖	๙,๔๑๗,๒๒๙,๐๐๕	๙,๕๘๒,๔๗๓,๒๕๑	๑๐,๐๐๕,๙๖๐,๗๔๙
บ้านอยู่อาศัย	๑,๑๗๕,๖๒๗,๓๕๙	๑,๒๔๔,๓๑๙,๒๓๗	๑,๓๕๔,๖๐๐,๒๙๑	๑,๔๔๕,๓๕๒,๐๖๐
กิจการขนาดเล็ก	๘๔๑,๔๒๗,๔๕๓	๘๓๗,๙๖๔,๓๑๒	๘๖๗,๕๘๖,๑๕๑	๙๐๗,๐๗๑,๒๓๙
กิจการขนาดกลาง	๑,๖๕๒,๔๓๑,๐๗๗	๑,๗๐๗,๒๑๖,๗๓๑	๑,๗๙๐,๖๓๐,๑๓๐	๑,๖๓๕,๑๕๕,๑๕๕
กิจการขนาดใหญ่	๕,๔๓๖,๒๔๒,๘๒๒	๕,๔๑๖,๓๘๘,๔๐๐	๕,๓๔๑,๕๘๙,๑๓๘	๕,๗๖๙,๙๗๔,๘๐๑
อื่นๆ*	๑๘๖,๓๙๙,๖๐๕	๒๑๑,๓๓๐,๓๒๕	๒๒๘,๐๖๗,๕๕๑	๒๔๘,๔๐๗,๔๙๔

ที่มา : การไฟฟ้านครหลวง

หมายเหตุ : ผู้ใช้ไฟฟ้าประเภทกิจการเฉพาะอย่าง องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร สูบน้ำเพื่อการเกษตร ไฟฟ้าชั่วคราว และไฟฟรี

๑.๔.๓ การใช้ประปา

- การใช้ประปา

จังหวัดสมุทรปราการอยู่ในความรับผิดชอบของการประปานครหลวง โดยสำนักงานการประปานครหลวงสมุทรปราการได้รายงานข้อมูลในภาพรวมปี พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวนผู้ใช้น้ำประปาทั้งสิ้น ๓๓๔,๔๘๓ ราย และมีปริมาณน้ำที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้ ๒๔๓,๐๘๑,๐๓๒ ลูกบาศก์เมตร มีผู้ใช้น้ำสูงสุดในอำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอบางพลี และอำเภอพระประแดง ตามลำดับ ดังตารางที่ ๖

ตารางที่ ๖ สถิติการประปา เป็นรายอำเภอ พ.ศ. ๒๕๕๙

พื้นที่	ปริมาณน้ำที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้ (ลบ.ม.) Water sales (Cu.M.)	ผู้ใช้น้ำ (ราย) Consumers (Persons)
จังหวัดสมุทรปราการ	๒๔๓,๐๘๑,๐๓๒	๓๓๔,๔๘๓
เมืองสมุทรปราการ	๙๐,๐๘๙,๘๙๔	๑๔๐,๑๔๒
บางบ่อ	๑๗,๐๙๙,๒๕๕	๒๑,๕๐๘
บางพลี	๖๑,๐๒๖,๙๓๓	๗๖,๕๓๑
พระประแดง	๓๓,๓๘๖,๑๔๕	๔๑,๑๐๖
พระสมุทรเจดีย์	๑๗,๖๐๒,๗๐๕	๓๕,๒๘๔
บางเสาธง	๒๓,๘๗๖,๑๐๐	๑๙,๙๑๒

ที่มา : การประปานครหลวงสมุทรปราการ

๑.๔.๔ ข้อมูลด้านการกักกันของจังหวัด

มีด่าน ศุลกากร ประเภท ด้านตรวจเรือเข้า - ออก

ที่ตั้ง สำนักงานด้านตรวจศุลกากรสมุทรปราการ
ศาลากลางจังหวัดสมุทรปราการ ถนนสุทธิภิรมย์

ต. ปากน้ำ อ. เมือง จ. สมุทรปราการ

ประเภท ท่าอากาศยาน

ที่ตั้ง ๑) สำนักงานศุลกากรตรวจสินค้าท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

๙๙๙ ต. ราชาทวีระ อ. บางพลี จ. สมุทรปราการ

ที่ตั้ง ๒) สำนักงานศุลกากรตรวจผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

๙๙๙ ต. ราชาทวีระ อ. บางพลี จ. สมุทรปราการ

มีด่าน ตรวจสอบพืช - มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี
- มีที่ตั้งด่านกักกันพืช ไม่มี มี

ที่ตั้ง ด่านตรวจพืช ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

อาคาร CE ต. ราชาเทวะ อ. บางพลี จ. สมุทรปราการ

มีด่าน ตรวจสอบประมง - มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี
- มีที่ตั้งด่านกักกันสัตว์น้ำ ไม่มี มี

ที่ตั้ง ด่านตรวจสัตว์น้ำ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

อาคาร CE ต. ราชาเทวะ อ. บางพลี จ. สมุทรปราการ

มีด่าน ตรวจสอบศัตรู - มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี
- มีที่ตั้งด่านกักกันศัตรู ไม่มี มี

ที่ตั้ง ด่านกักกันศัตรูสุวรรณภูมิ

อาคาร CE ต. ราชาเทวะ อ. บางพลี จ. สมุทรปราการ

ที่มา : สำนักงานด่านตรวจศุลกากรจังหวัดสมุทรปราการ, สำนักงานศุลกากรตรวจสินค้าท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ, สำนักงานศุลกากรตรวจของผู้โดยสารท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

๑.๕ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

๑.๕.๑ สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป

จังหวัดสมุทรปราการ มีฐานเศรษฐกิจส่วนใหญ่ อยู่ในภาคอุตสาหกรรมและภาคพาณิชย์กรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการผลิต ยานยนต์ ชิ้นส่วนยานยนต์ อุปกรณ์เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์โลหะ เคมีภัณฑ์ พลาสติก เครื่องใช้ไฟฟ้า/อิเล็กทรอนิกส์ อาหารแปรรูป การขนส่งสินค้าและบริการ (Logistics) ธุรกิจค้าขายของภาคเอกชน ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อคนในปี ๒๕๖๐ พบว่าจังหวัดสมุทรปราการ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อคน อยู่ที่ ๓๔๓,๒๑๕ บาท ซึ่งมีมูลค่าสูงเป็นอันดับ ๙ ของประเทศ ต่อจากระยอง ชลบุรี กรุงเทพมหานคร ปราจันบุรี พระนครศรีอยุธยา ฉะเชิงเทรา สมุทรสาคร ภูเก็ต ตารางที่ ๗ แสดงมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อคน ปี ๒๕๖๐ (GPP per capita) สูงสุด ๑๐ อันดับแรก

ลำดับที่	จังหวัด	GPP per capita
๑	ระยอง	๑,๐๙๕,๖๖๗
๒	ชลบุรี	๕๘๑,๔๗๕
๓	กรุงเทพมหานคร	๕๗๓,๙๐๗
๔	ปราจันบุรี	๔๘๖,๖๐๑
๕	พระนครศรีอยุธยา	๔๖๕,๙๗๒
๖	ฉะเชิงเทรา	๔๒๗,๔๐๙
๗	สมุทรสาคร	๔๑๑,๓๒๖
๘	ภูเก็ต	๓๘๘,๕๕๙
๙	สมุทรปราการ	๓๔๓,๒๑๕
๑๐	ราชบุรี	๓๓๐,๗๕๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑.๕.๒ ผลผลิตภัณฑัวมลรวมของจังหวัดสมุทรปราการ (GPP)

ตารางที่ ๘ แสดงผลผลิตภัณฑัวมลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต จังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐

สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท) ปี ๒๕๕๗	มูลค่า (ล้านบาท) ปี ๒๕๕๘	มูลค่า (ล้านบาท) ปี ๒๕๕๙	มูลค่า (ล้านบาท) ปี ๒๕๖๐
ภาคเกษตร	๒,๕๓๑	๒,๒๖๗	๒,๒๘๘	๒,๒๘๙
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๒,๕๓๑	๒,๒๖๗	๒,๒๘๘	๒,๒๘๙
ภาคนอกเกษตร	๖๖๒,๗๗๒	๖๘๔,๔๗๖	๖๙๑,๗๓๗	๗๑๔,๗๖๔
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๖	๘	๘	๘
การผลิต	๓๐๘,๒๕๐	๓๐๖,๒๕๑	๒๙๑,๘๕๗	๒๙๑,๗๓๐
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๑๓,๙๓๙	๑๓,๖๐๗	๑๔,๒๙๖	๑๓,๗๔๕
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๒,๑๕๕	๒,๒๑๙	๒,๕๕๔	๒,๕๕๓
การก่อสร้าง	๑๐,๒๐๑	๙,๒๑๔	๑๐,๔๐๒	๙,๖๒๘
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์	๘๖,๓๐๖	๙๑,๙๒๑	๙๗,๑๘๗	๑๐๗,๖๗๐
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๑๓๖,๒๑๗	๑๔๗,๘๖๘	๑๕๖,๗๐๑	๑๖๓,๘๐๔
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๗,๐๗๖	๘,๔๗๓	๙,๐๑๘	๑๐,๗๙๗
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๕,๓๕๗	๕,๓๕๐	๕,๓๗๕	๕,๖๔๕
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑๙,๗๓๘	๒๒,๙๗๔	๒๕,๕๒๕	๒๖,๕๔๙
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑๒,๑๘๙	๑๒,๗๑๙	๑๔,๓๓๑	๑๕,๐๘๗
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๔,๐๒๔	๕,๒๓๗	๕,๖๕๗	๖,๒๗๔
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๒๓,๑๐๘	๒๓,๕๐๘	๒๒,๖๑๙	๒๒,๘๕๕
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๑๑,๓๑๑	๑๐,๘๙๔	๑๐,๕๑๓	๑๑,๔๕๑
การศึกษา	๔,๒๑๓	๔,๐๘๗	๔,๑๐๑	๔,๒๔๒
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๘,๑๔๔	๘,๓๘๗	๘,๖๙๑	๙,๑๙๔
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๕๒๑	๕๔๒	๖๒๘	๘๕๑
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๑๐,๐๑๗	๑๑,๒๑๕	๑๒,๓๗๓	๑๒,๖๔๑
ผลผลิตภัณฑัวมลรวมจังหวัด	๖๖๕,๓๐๓	๖๘๖,๗๔๓	๖๙๔,๐๓๕	๗๑๗,๐๕๓
ผลผลิตภัณฑัวมลรวมจังหวัด ต่อคน (บาท)	๓๓๖,๑๙๔	๓๔๐,๖๔๒	๓๓๘,๐๗๑	๓๔๓,๒๑๕
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๑,๙๗๙	๒,๐๑๖	๒,๐๕๓	๒,๐๘๙

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ ๙ แสดงมูลค่าผลผลิตภัณฑัวมลรวมจังหวัด ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ เรียงตามมูลค่า GPP สูงสุด ๑๐ อันดับแรก

ลำดับที่	จังหวัด	มูลค่า (ล้านบาท)
๑	กรุงเทพมหานคร	๕,๐๒๒,๐๑๖
๒	ระยอง	๙๘๔,๙๘๐
๓	ชลบุรี	๙๗๖,๔๖๐
๔	สมุทรปราการ	๗๑๗,๐๕๓
๕	พระนครศรีอยุธยา	๔๐๓,๖๐๓
๖	สมุทรสาคร	๓๙๘,๑๐๔
๗	ปทุมธานี	๓๘๐,๖๘๘
๘	ฉะเชิงเทรา	๓๔๑,๑๑๖
๙	นครพนม	๓๓๒,๖๒๘
๑๐	นนทบุรี	๓๑๖,๖๒๕

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากตัวเลขผลผลิตภัณฑัวมลรวมจังหวัดสมุทรปราการ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๐ จำแนกตามสาขาการผลิต พบว่าโครงสร้างทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่ในช่วง ๔ ปีที่ผ่านมา ขึ้นอยู่กับภาคการผลิตเป็นหลัก โดยผลผลิตภัณฑัวมลรวมในภาคการผลิตมีแนวโน้มลดลง ซึ่งในปี ๒๕๖๐ (ผลผลิตภัณฑัวมลรวมเท่ากับ ๒๙๑,๗๓๐ ล้านบาท) มีมูลค่าน้อยกว่าปี ๒๕๕๙ (ผลผลิตภัณฑัวมลรวมเท่ากับ ๒๙๑,๘๕๗ ล้านบาท) จำนวน ๑๒๗ ล้านบาท ลดลงคิดเป็นร้อยละ ๐.๐๔

อันดับสองคือการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น นอกจากนี้ภาคการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์ มีแนวโน้มสูงขึ้นเช่นกัน อย่างไรก็ตาม สำหรับภาคเกษตร มีแนวโน้มลดลง โดยปี ๒๕๖๐ มีมูลค่า ๒,๒๘๙ ล้านบาท ลดลงจากปี ๒๕๕๙ ซึ่งมีมูลค่า ๒,๒๙๘ ล้านบาท จำนวน ๙ ล้านบาท ลดลงคิดเป็นร้อยละ ๐.๓๙

๒. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๒.๑ ครุว์เรือนเกษตรกรและแรงงานภาคการเกษตร

จากจำนวนครุว์เรือนประชากรทั้งหมดในจังหวัดสมุทรปราการ รวมทั้งสิ้น ๖๗๕,๓๘๒ ครุว์เรือน มีจำนวนครุว์เรือนเกษตรกร จำนวน ๑๐,๗๐๒ ครุว์เรือน คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๘ โดยอำเภอบางบ่อมีครุว์เรือนมากที่สุด ๓,๕๐๖ ครุว์เรือน รองลงมา คือ อำเภอบางเสาธง ๒,๐๓๔ ครุว์เรือน อำเภอบางพลี ๑,๗๒๑ ครุว์เรือน อำเภอพระสมุทรเจดีย์ ๑,๔๖๐ ครุว์เรือน อำเภอพระประแดง ๑,๑๓๐ ครุว์เรือน และอำเภอเมืองสมุทรปราการ มีจำนวนครุว์เรือนเกษตรกรน้อยที่สุด ๘๕๑ ครุว์เรือน สำหรับจำนวนแรงงานภาคเกษตร เนื่องจากในปัจจุบันสมาชิกในครุว์เรือน เกษตรกรที่มีอายุอยู่ในวัยทำงานนิยมออกมารับจ้างในบริษัทเอกชน หรือประกอบอาชีพนอกภาคการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ จะเหลือแต่เพียงแรงงานที่สูงอายุ โดยมีแรงงานภาคการเกษตร เฉลี่ยครุว์เรือนละ ๒ คน

ตารางที่ ๑๐ จำนวนครุว์เรือนเกษตรกรและจำนวนแรงงานภาคการเกษตรของจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๑

อำเภอ	จำนวนครุว์เรือน	จำนวนครุว์เรือนเกษตรกร	ร้อยละจำนวนครุว์เรือนเกษตรกร/ครุว์เรือนทั้งหมด	จำนวนแรงงานภาคเกษตร (ราย)
เมืองสมุทรปราการ	๒๖๑,๓๐๒	๘๕๑	๐.๓๓	๑,๗๐๒
พระประแดง	๘๗,๗๘๘	๑,๑๓๐	๑.๒๙	๒,๒๖๐
บางพลี	๑๕๘,๔๑๕	๑,๗๒๑	๑.๐๙	๓,๔๔๒
บางบ่อ	๔๖,๘๔๒	๓,๕๐๖	๗.๔๘	๗,๐๑๒
พระสมุทรเจดีย์	๖๓,๖๖๗	๑,๔๖๐	๒.๒๙	๒,๙๒๐
บางเสาธง	๕๗,๓๐๗	๒,๐๓๔	๓.๕๕	๔,๐๖๘
รวม	๖๗๕,๓๘๒	๑๐,๗๐๒	๑.๕๘	๒๑,๔๐๔

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ

๒.๒ การใช้ที่ดินเพื่อการเพาะปลูกพืช

จังหวัดสมุทรปราการมีพื้นที่ทำการเกษตรลดลง เนื่องจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม และความเจริญด้านโครงการสร้างพื้นฐาน ประกอบกับราคาที่ดินมีราคาสูง ทำให้เกษตรกรที่เคยเป็นเจ้าของที่ดิน เมื่อประสบปัญหาในการทำการเกษตรก็เริ่มทยอยขายที่ดินให้กับนายทุน จากข้อมูลของสำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ ในปี ๒๕๖๒ จังหวัดสมุทรปราการมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น ๖๒๗,๕๕๖.๒๕ ไร่ มีการใช้พื้นที่ทำการเกษตรประเภททำนามากที่สุด จำนวน ๑๗,๘๔๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๔ รองลงมา คือ ประเภทไม้ผล/ไม้ยืนต้น จำนวน ๑๖,๑๓๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๗ และประเภทพืชไร่/พืชผัก/ไม้ดอก จำนวน ๕,๖๑๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๙๐ ตามลำดับ

สำหรับพื้นที่ทำการเกษตรในจังหวัดสมุทรปราการรวม ๓๙,๕๙๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖.๓๑ จากจำนวนพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด อำเภอบางบ่อมีพื้นที่ทำการเกษตรมากที่สุด ๒๑,๕๓๙ ไร่ รองลงมา คือ อำเภอบางเสาธง ๑๑,๔๔๗ ไร่ อำเภอบางพลี ๓,๗๑๗ ไร่ และอำเภอพระประแดง อำเภอเมืองสมุทรปราการ และอำเภอพระสมุทรเจดีย์ ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ ๑๑

ตารางที่ ๑๑ การใช้ที่ดินเพื่อการเพาะปลูกพืชแยกตามรายอำเภอของจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๑

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร								รวมพื้นที่ทำการเกษตร	
		ที่นา		ไม้ผล/ไม้ยืนต้น		พืชไร่/พืชผัก/ไม้ดอก		เกษตรอื่นๆ		จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่ทั้งหมด
		จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร	จำนวน (ไร่)	ร้อยละพื้นที่เกษตร		
เมืองสมุทรปราการ	๑๑๙,๐๙๓.๗๕	-	-	๒๗๖	๐.๒๔	๗	๐.๐๑	-	-	๒๘๓	๐.๒๔
บางป่อ	๑๕๓,๑๓๑.๒๕	๑๓,๗๗๙	๙.๐๐	๕,๒๙๖	๓.๔๖	๒,๔๖๔	๑.๖๑	-	-	๒๑,๕๓๙	๑๔.๐๗
บางพลี	๑๕๒,๔๓๑.๒๕	-	-	๓,๒๒๘	๒.๑๒	๔๘๙	๐.๓๒	-	-	๓,๗๑๗	๒.๔๔
พระประแดง	๔๕,๘๕๖.๒๕	-	-	๒,๑๔๕	๔.๖๘	๒๕๘	๐.๕๗	-	-	๒,๔๐๓	๕.๒๔
พระสมุทรเจดีย์	๗๕,๒๓๗.๕๐	-	-	๒๐๕	๐.๒๘	๒	๐.๐๑	-	-	๒๐๗	๐.๒๘
บางเสาธง	๘๑,๘๐๖.๒๕	๔,๐๖๘	๔.๙๘	๔,๙๘๒	๖.๐๙	๒,๓๙๗	๒.๙๓	-	-	๑๑,๔๔๗	๑๔.๐๐
รวม	๖๒๗,๕๕๖.๒๕	๑๗,๘๔๗	๑๓.๙๘	๑๖,๑๓๒	๑๖.๘๗	๕,๔๔๘	๕.๔๕	-	-	๓๙,๕๓๖	๖.๓๑

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ

๒.๓ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

พื้นที่เขตจังหวัดสมุทรปราการ แบ่งพื้นที่การรับผิดชอบออกเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๒.๓.๑. พื้นที่ในเขตชลประทาน ในเขตโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา ครอบคลุมพื้นที่ของจังหวัดสมุทรปราการฝั่งตะวันออก ทั้งหมด ๔๓๖,๑๐๐ ไร่ ซึ่งประกอบด้วย ๒ หน่วยงาน ได้แก่

- โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชลหารพิจิตร มีพื้นที่ชลประทานครอบคลุมในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ทั้งหมด ๓๒๑,๑๐๐ ไร่

- โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาพระองค์ไชยานุชิต มีพื้นที่ชลประทานครอบคลุมในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ทั้งหมด ๑๑๕,๐๐๐ ไร่

๒.๓.๒. พื้นที่นอกเขตชลประทาน เป็นพื้นที่ซึ่งอยู่นอกเขตโครงการส่งและบำรุงรักษา มีพื้นที่ประมาณ ๑๙๑,๔๕๗.๕๐ ไร่ ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ฝั่งตะวันตก และพื้นที่บางส่วนอยู่ฝั่งตะวันออก ระหว่างแนวถนนสุขุมวิทกับแม่น้ำเจ้าพระยาตลอดชายฝั่งทะเลของอ่าวไทย ในฝั่งตะวันตกนี้ ประชาชนอาศัยที่ดินประกอบอาชีพการเกษตร เช่น เลี้ยงปลา เลี้ยงปู เลี้ยงหอยแครง โดยอาศัยน้ำจากคลองธรรมชาติที่รับมาจากแม่น้ำเจ้าพระยาทางด้านเหนือของจังหวัด เช่น คลองบางมด คลองกระอ้อม ฯลฯ โดยไหลผ่านเขตบางขุนเทียน และเขตราชบุรีบูรณะของกรุงเทพมหานคร แล้วระบายน้ำส่วนที่ไม่ต้องการลงทางใต้ผ่านลงคลองสรรพสามิต ซึ่งเป็นคลองน้ำเค็มไหลออกสู่ทะเลต่อไป

การบริหารจัดการน้ำในจังหวัดสมุทรปราการ

จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่บริเวณปากแม่น้ำเจ้าพระยา มีพื้นที่ครอบคลุมบริเวณทั้งสองฝั่งของแม่น้ำ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม มีลำคลองธรรมชาติอยู่หลายสาย ซึ่งคลองสายต่างๆ จะเชื่อมโยงกับแม่น้ำเจ้าพระยา สภาพพื้นที่มีแหล่งน้ำต้นทุนที่ไหลมาจากทางตอนเหนือ รวมถึงในเขตต่างๆ ของกรุงเทพมหานคร และการระบายน้ำออกสู่ทะเล ทำให้จังหวัดสมุทรปราการมีระบบบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ โดยแบ่งได้ ๔ ลักษณะตามสภาพพื้นที่ ดังนี้

๑. พื้นที่ปิดล้อมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา
๒. การระบายน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาผ่านประตูระบายน้ำคลองลัดโพธิ์
๓. พื้นที่ปิดล้อมฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา
๔. พื้นที่ทุ่งเจ้าพระยาตอนล่างฝั่งตะวันออก

๑. พื้นที่ปิดล้อมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา

เป็นพื้นที่นอกเขตชลประทาน แต่มีพื้นที่ปิดล้อมที่เชื่อมต่อกับเขตราชบุรีบูรณะ เขตทุ่งครุ ของกรุงเทพฯ และบางขุนเทียน ได้แก่ พื้นที่ปิดล้อมบางกระเจ้า พื้นที่ปิดล้อมราชบุรีบูรณะ พื้นที่ปิดล้อมทุ่งครุ พื้นที่ปิดล้อมท่าเกวียน และพื้นที่ปิดล้อมธนบุรีแนวโนมีคลองธรรมชาติสายสำคัญที่ใช้ในการระบายน้ำออกจากพื้นที่ ได้แก่ คลองขุนราชพินิจใจ คลองสรรพสามิต คลองกระอ่อม มีอาคารระบายน้ำของกรมชลประทานที่ช่วยระบายน้ำออกจากพื้นที่ จำนวน ๕ แห่ง ได้แก่

- ๑.๑ ปตร. คลองลัดหลวง
- ๑.๒ ปตร. คลองสวน
- ๑.๓ ปตร. คลองกระอ่อม
- ๑.๔ ปตร. ศรีษะจรเข้
- ๑.๕ ทรบ. ดอนตะวัน

เกณฑ์การบริหารจัดการอาคารระบายน้ำ

- ช่วงปกติ (ธันวาคม - พฤษภาคม) เปิดเดือนละ ๑ ครั้ง คือ ช่วงข้างแรม ๘ - ๑๐ ค่ำ รวม ๓ วัน
- ช่วงน้ำหลาก (มิถุนายน - พฤศจิกายน) เปิดเดือนละ ๒ ครั้ง คือ ช่วงข้างแรม ๘ - ๑๐ ค่ำ และข้างขึ้น ๘ - ๑๐ ค่ำ รวม ๖ วัน

การเปิด - ปิดอาคารระบายน้ำ เป็นไปตามข้อตกลงของประชาชนที่อยู่ระหว่างพื้นที่เหนือน้ำ กับท้ายน้ำ ซึ่งมีอาชีพที่แตกต่างกัน สำหรับในกรณีฉุกเฉินมีฝนตกหนักในพื้นที่ อาจทำให้เกิดน้ำล้นตลิ่งท่วมพื้นที่ ด้านเหนืออาคารระบายน้ำทั้ง ๕ แห่งเป็นครั้งคราวไป นอกจากนี้ยังมีประตูระบายน้ำที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับถ่ายโอนจากกรมโยธาธิการ (เดิม) อีกหลายแห่ง ซึ่งตั้งอยู่ตามแนวพื้นที่ปิดล้อม ปัจจุบันประตูระบายน้ำเหล่านี้ หลายแห่งมีสภาพชำรุดใช้งานไม่ได้ เนื่องจากขาดการดูแลรักษาและซ่อมบำรุง ทำให้การป้องกันและระบายน้ำในพื้นที่ขาดประสิทธิภาพ

๒. การระบายน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาผ่านประตูระบายน้ำคลองลัดโพธิ์

โครงการประตูระบายน้ำคลองลัดโพธิ์ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ช่วยร่นระยะทางในการระบายน้ำออกสู่ทะเลจาก ๑๘ กิโลเมตร เหลือเพียง ๖๐๐ เมตร ลดเวลาในการระบายน้ำจาก ๕ ชั่วโมง เหลือ ๑๐ นาที สามารถระบายน้ำได้วันละ ๔๕ - ๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร ทำให้ประสิทธิภาพการระบายน้ำของแม่น้ำเจ้าพระยาเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๓ - ๑๕ ส่งผลให้ระดับน้ำที่อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลดลง ๕ - ๑๕ เซนติเมตร สามารถช่วยลดผลกระทบน้ำท่วมต่อพื้นที่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาตั้งแต่จังหวัดปทุมธานี นนทบุรี กรุงเทพมหานคร และสมุทรปราการได้เป็นอย่างดี

เกณฑ์การบริหารจัดการประตูระบายน้ำคลองลัดโพธิ์

❖ ช่วงฤดูฝน (ระยษน้ำเหนือหลาก)

- ในระหว่างเดือนกันยายน ถึงเดือนพฤศจิกายน จะเป็นช่วงระยะน้ำหลากของแม่น้ำเจ้าพระยา เมื่อปริมาณน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านสถานีบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในเกณฑ์ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที เป็นต้นไป กรมชลประทานจะพิจารณาเปิดบานระบายน้ำของประตูระบายน้ำคลองลัดโพธิ์ เพื่อเร่งพร่องน้ำในลำน้ำของแม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่างออกสู่ทะเล อันจะเป็นการเพิ่มศักยภาพของแม่น้ำเจ้าพระยาในการรองรับปริมาณน้ำเหนือที่จะไหลลงมาสู่พื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยจะเปิดบานเฉพาะช่วงที่ระดับน้ำด้านเหนือน้ำ (ด้านในแม่น้ำ) สูงกว่าระดับน้ำด้านท้ายน้ำ (ด้านทะเล) เท่านั้น

- ควบคุมบานให้มีความเร็วของน้ำไหลผ่านช่องลัดในเกณฑ์ไม่เกิน ๑ เมตรต่อวินาที ซึ่งเป็นเกณฑ์ออกแบบที่ไม่ก่อให้เกิดการกัดเซาะ รวมถึงควบคุมปริมาณน้ำผ่านประตูระบายน้ำไม่เกิน ๕๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที ตามความจุที่ออกแบบไว้ และทำการตรวจสอบระดับน้ำด้านเหนือและท้ายประตูระบายน้ำเป็นระยะๆ เพื่อพิจารณาปรับค่าการเปิดและปิดบานระบายสำหรับควบคุมความเร็วและอัตราการไหลของน้ำไม่ให้เกินกว่าค่าที่กำหนดไว้

❖ ช่วงผ่านพ้นระยะน้ำหลากและเข้าสู่ฤดูแล้ง

- ในช่วงผ่านพ้นระยะน้ำหลาก เมื่อมีปริมาณน้ำไหลผ่านสถานีบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที ซึ่งสภาพน้ำดังกล่าวจะไม่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ริมตลิ่งแม่น้ำเจ้าพระยาในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล กรมชลประทานจะพิจารณาปิดบานประตูระบายน้ำเพื่อชะลอน้ำไว้ในลำน้ำ สำหรับการใช้น้ำช่วงฤดูแล้งที่จะมาถึง รวมถึงป้องกันมิให้น้ำเค็มรุกกล้าผ่านประตูระบายน้ำเข้าไปส่งผลกระทบต่อการใช้งานน้ำในด้านต่างๆ จากแม่น้ำเจ้าพระยา

- จะเปิดประตูระบายน้ำช่วงระยะเวลาสั้นๆ เป็นครั้งคราว เพื่อการดูแลบำรุงรักษา รวมถึงการรักษาคุณภาพน้ำในช่องลัด โดยจะเปิดในช่วงน้ำลงเท่านั้น ซึ่งในช่วงที่เปิดบานจะมีการควบคุมความเร็วและอัตราการไหลผ่านช่องลัดเช่นเดียวกับช่วงระยะน้ำหลาก

๓. พื้นที่ปิดล้อมฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา

เป็นพื้นที่ปิดล้อมชุมชนเมือง ซึ่งเป็นพื้นที่เชื่อมต่อกกรุงเทพฯ มีคลองระบายน้ำสายสำคัญหลักที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ คลองสำโรง ช่วงตั้งแต่ กม. ๐+๐๐๐ ถึง กม. ๑๖+๕๐๐ คลองบางนางเกรง คลองบางปิ้ง คลองชายทะเล ฯลฯ มีอาคารป้องกันและระบายน้ำที่สำคัญที่อยู่ตามริมแม่น้ำเจ้าพระยาและอ่าวไทย ได้แก่ สถานีสูบน้ำและประตูระบายน้ำคลองสำโรง สถานีสูบน้ำและประตูระบายน้ำคลองบางนางเกรง สถานีสูบน้ำและประตูระบายน้ำคลองมหาหงษ์ สถานีสูบน้ำและประตูระบายน้ำหัวเกาะ และสถานีสูบน้ำตำหรุ อาคารเหล่านี้อยู่ในการควบคุมดูแลของเทศบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกรมชลประทาน เมื่อเกิดภาวะฝนตกหนักในพื้นที่ระดับน้ำในคลองสายต่างๆ สูงขึ้นจะส่งผลกระทบต่อสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนทุกหน่วยงานจะมีการบูรณาการร่วมกันดำเนินการเร่งระบายน้ำออกจากพื้นที่ผ่านอาคารเหล่านี้ให้เร็วที่สุด

๔. พื้นที่ทุ่งเจ้าพระยาตอนล่างฝั่งตะวันออก

เป็นพื้นที่เชื่อมต่อกับพื้นที่ตอนบน ผ่านระบบชลประทานระบายน้ำเข้ามาในพื้นที่บริเวณนี้ โดยมีโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชลหารพิจิตร และโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาพระองค์ไชยานุชิต เป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการบริหารจัดการน้ำ มีคลองระบายน้ำสายสำคัญหลัก ๑๑ สาย เช่น คลองพระองค์เจ้าไชยานุชิต คลองบางโกล้ง คลองบางเสาธง ฯลฯ มีสถานีสูบน้ำที่สำคัญอยู่ตามริมถนนสุขุมวิท จำนวน ๗ แห่ง เมื่ออย่างเข้าสู่ช่วงฤดูน้ำหลากจะดำเนินการสูบน้ำเพื่อพร่องน้ำในคลองให้มีระดับต่ำเป็นการรองรับปริมาณน้ำที่จะไหลหลากลงมา กับปริมาณฝนที่ตก ในพื้นที่โดยที่ปริมาณน้ำทั้งหมดจะไหลมาลงที่คลองชายทะเลซึ่งใช้เป็นแก้มลิงก่อนที่จะถูกระบายผ่านสถานีสูบน้ำเหล่านี้ออกสู่ทะเลอ่าวไทยต่อไป นอกจากนี้ยังมีโครงการที่สำคัญที่จะมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการระบายในพื้นที่บริเวณนี้ คือ โครงการระบายน้ำบริเวณสนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งมีประสิทธิภาพในการระบายน้ำได้ถึง ๑๐๐ ลบ.ม./วินาที

๒.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๒.๔.๑ ข้อมูลด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดสมุทรปราการ ปีการผลิต ๒๕๖๑

จังหวัดสมุทรปราการมีการทำเกษตรกรรมลดลง เนื่องจากการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและความเจริญด้านโครงสร้างพื้นฐาน อย่างไรก็ตามเกษตรกรรมบางส่วนก็ยังคงปลูกพืชที่เป็นพืชเศรษฐกิจของจังหวัดสมุทรปราการ จากข้อมูลของสำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ ในปีการผลิต ๒๕๖๑ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญที่มีพื้นที่เพาะปลูกมากที่สุด ๕ ลำดับ คือ ข้าวนาปี จำนวน ๑๗,๘๔๐ ไร่ ข้าวนาปรัง จำนวน ๑๖,๑๙๓ ไร่ มะม่วง จำนวน ๕,๕๐๑ ไร่ ตะไคร้ จำนวน ๒,๐๓๕ ไร่ และข้าว จำนวน ๑,๙๖๐ ไร่ ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ ๑๒

ตารางที่ ๑๒ การปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดสมุทรปราการ ปีการผลิต ๒๕๖๑

ชนิดพืช	จำนวนเกษตรกร (ราย)	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่ (กิโลกรัม)	ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้ทั้งหมด (กิโลกรัม)	ราคาที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ย (บาท/กิโลกรัม)
ข้าวนาปี (ข้าวเปลือก)	๘๙๓	๑๗,๘๔๗	๑๗,๘๔๐	๗๑๗	๑๒,๗๙๑,๒๘๐	๗.๕๖
ข้าวนาปรัง (ข้าวเปลือก)	๘๒๗	๑๖,๒๐๑	๑๖,๑๙๓	๗๒๖	๑๑,๗๕๖,๑๑๘	๗.๕๐
มะพร้าวแก่ (ลูก)	๑,๗๕๑	๒,๗๗๙	๑๙,๓๗.๑๕	๖๙๓.๘๑	๑,๓๔๔,๐๑๔.๐๔	๒๓.๒๒
มะพร้าวอ่อน (ลูก)	๑,๓๒๔	๑,๕๖๑	๑,๑๗๐.๗๕	๑,๐๘๙.๐๕	๑,๒๗๕,๐๐๕.๒๙	๑๙.๑๕
มะม่วง	๖,๕๐๗	๘,๔๑๕	๕,๕๐๑	๓๘๓.๙๓	๒,๑๑๑,๙๙๘.๙๓	๔๔.๒๓
กล้วยน้ำว้า	๑,๗๙๓	๒,๔๓๘	๑,๔๐๙.๗๕	๑,๑๙๙.๗๓	๑,๖๙๑,๓๑๘.๓๗	๑๖.๑๑
กล้วยหอม	๓๒๓	๖๖๑	๓๕๓.๙๐	๑,๒๕๐.๕๓	๔๔๒,๕๖๒.๕๗	๒๑.๔๕
ผักกะเฉด	๑๙๓	๖๖๐	๖๕๗.๒๕	๙๒๐.๕๐	๖๐๔,๙๙๘.๖๓	๗.๓๖
ข้าว	๑,๑๓๕	๒,๔๔๓	๑,๙๖๐.๕๐	๕๘๐.๙๗	๑,๑๓๘,๙๙๑.๖๙	๑๗.๑๘
ตะไคร้	๘๑๘	๒,๒๖๑	๒,๐๓๕.๒๕	๔๗๔.๑๔	๙๖๔,๙๙๓.๔๔	๘.๙๖

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ

๒.๔.๒ ข้อมูลด้านปศุสัตว์ของจังหวัดสมุทรปราการ ปีการผลิต ๒๕๖๒

ข้อมูลการเลี้ยงสัตว์ของจังหวัดสมุทรปราการเป็นการเลี้ยงแบบรายย่อย ไม่ได้เลี้ยงเป็นฟาร์มขนาดใหญ่เชิงพาณิชย์ แต่มีการนำเข้าสัตว์จากแหล่งอื่นมาแปรรูปในโรงงานแปรรูปสัตว์หลายแห่งที่ตั้งอยู่ในจังหวัด สำหรับจำนวนผลผลิตสินค้าปศุสัตว์จำนวนมากที่สุด คือ ไก่ ๕๓,๗๘๕ ตัว รองลงมาเป็นห่าน ๗,๖๔๙ ตัว รองลงมาเป็นเป็ด ๕,๔๘๖ ตัว รองลงมา คือ แพะ หมู โคเนื้อ แกะ และกระบือ ตามลำดับ โดยมูลค่าผลผลิตด้านปศุสัตว์สูงสุด คือ ไก่ ๑๒.๑๐ ล้านบาท ลำดับที่สอง คือ โคเนื้อ ๘.๕๔ ล้านบาท ลำดับที่สาม คือ ห่าน ๓.๙๘ ล้านบาท รายละเอียดดังตารางที่ ๑๓

ตารางที่ ๑๓ การเลี้ยงสัตว์ของจังหวัดสมุทรปราการ ปีการผลิต ๒๕๖๒

ชนิดสัตว์	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	จำนวนผลผลิต (ตัว)	ราคาเฉลี่ย (บาท/หน่วย)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)
โคเนื้อ	๒๕	๒๒๗	๒๒๗	๓๗,๖๔๐	๘.๕๔๔๓
กระบือ	๗	๔๒	๔๒	๔๒,๕๐๒.๕๐	๑.๗๘๕๑
หมู	๑	๒๖๖	๒๖๖	๗,๕๐๐	๑.๘๘๕๐
ไก่	๒,๐๐๖	๕๓,๗๘๕	๕๓,๗๘๕	๒๒๕	๑๒.๑๐๑๖
เป็ด	๒๙๓	๕,๔๘๖	๕,๔๘๖	๒๒๕	๑.๒๓๔๔
แพะ	๒๗	๖๘๑	๖๘๑	๒,๓๙๑.๘๐	๑.๖๒๘๘
แกะ	๕	๔๘	๔๘	๒,๓๙๑.๘๐	๐.๑๑๔๙
ห่าน	๑๐	๗,๖๔๙	๗,๖๔๙	๕๒๐	๓.๙๗๗๕

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสมุทรปราการ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒

๒.๔.๓ ข้อมูลด้านประมงของจังหวัดสมุทรปราการ ปีการผลิต ๒๕๖๑

ข้อมูลสินค้าด้านประมงของจังหวัดสมุทรปราการ แบ่งเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ คือ สัตว์น้ำจืด และสัตว์น้ำชายฝั่ง โดยมีมูลค่าผลผลิตเฉลี่ย รวมทั้งสิ้น ๑,๐๗๓,๙๕๗,๙๐๐ บาท (สัดส่วน ๕๘.๗๑ : ๔๑.๒๙) สำหรับผลผลิตด้านประมงจำนวนมากที่สุด คือ ปลานิล ๒๐,๖๓๖.๒๓ ตัน/ปี รองลงมา คือ หอยแครง ๒,๖๒๗.๘๙ ตัน/ปี รองลงมา คือ ปลาสด ๒,๒๙๒.๗๒ ตัน/ปี รองลงมา คือ ปลากระพงขาว และกุ้งขาวแวนาไม ตามลำดับ โดยมีมูลค่าผลผลิตด้านประมงสูงสุด คือ ปลานิล ๕๑๕.๙๐ ล้านบาท ลำดับที่สอง คือ หอยแครง ๒๖๒.๗๙ ล้านบาท ลำดับที่สาม คือ ปลากระพงขาว ๑๒๔.๕๖ ล้านบาท รายละเอียดดังตารางที่ ๑๔

ตารางที่ ๑๔ การเลี้ยงสัตว์น้ำของจังหวัดสมุทรปราการ ปีการผลิต ๒๕๖๑

ชนิดสัตว์	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนพื้นที่การเลี้ยง (ไร่)	ผลผลิต (ตัน/ปี)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กิโลกรัม)	มูลค่าเฉลี่ย (บาท)
สัตว์น้ำจืด					
ปลานิล	๑,๙๙๑	๓๖,๕๐๒.๒๔	๒๐,๖๓๖.๒๓	๒๕	๕๑๕,๙๐๕,๗๕๐
ปลาสด	๓๔๘	๗,๙๐๒.๔๖	๒,๒๙๒.๗๒	๕๐	๑๑๔,๖๓๕,๗๕๐
สัตว์น้ำชายฝั่ง					
กุ้งขาวแวนาไม	๑๘๑	๓,๐๐๙.๘๒	๕๖๐.๖๕	๑๐๐	๕๖,๐๖๕,๐๐๐
หอยแครง	๑๓๑	๔,๑๗๓.๓๑	๒,๖๒๗.๘๙	๑๐๐	๒๖๒,๗๘๙,๐๐๐
ปลากระพงขาว	๑๒๐	๑,๘๔๑.๔๓	๑,๐๓๘.๐๒	๑๒๐	๑๒๔,๕๖๒,๔๐๐

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดสมุทรปราการ

๒.๔.๔ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

ตารางที่ ๑๕ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

ชนิดสินค้า	หน่วยนับ (ไร่)	จำนวนปริมาณผลผลิต (กิโลกรัม)
ด้านพืช		
มะม่วง	๖๕๘	๒๕๒,๖๒๕

ที่มา : ด้านพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ

๒.๔.๕ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร

ตารางที่ ๑๖ ข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตร ปี ๒๕๖๑

มาตรฐาน/ชนิดสินค้า	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	จำนวนปริมาณผลผลิต (กิโลกรัม)
GAP ด้านพืช		
ข้าว	๑,๘๘๑.๗๕	๑,๔๑๕,๐๗๖
กล้วยน้ำว้า	๒๘.๗๕	๓๔,๕๐๐
กล้วยหอม	๑๐.๕๐	๑๓,๑๒๕
มะม่วง	๕๗๓.๕	๔๕๘,๘๕๖
มะพร้าว	๖๖.๖๓	๕๑,๑๐๑
มะนาว	๒๕.๘๐	๑,๑๖๕
GAP ด้านประมง		
ปลาเบญจพรรณ	๒,๐๗๑.๕	๑,๐๓๕,๗๕๐
ปลานิล	๓,๗๙๘.๓	๒,๒๗๘,๙๘๐
จระเข้	๙๕.๓	๕๖,๔๓๖
กุ้งก้ามกราม	๒	๕๐๐
ปลาสด	๙๙.๕	๒๙,๘๕๐
ปลาคูบักอูย	๓๔	๓๔,๐๐๐
Safety Level ด้านประมง		
ปลาเบญจพรรณ	๔,๓๗๔.๘๕	๒,๑๘๗,๒๒๕

ที่มา : ด้านพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ

ด้านประมง สำนักงานประมงจังหวัดสมุทรปราการ

๒.๔.๖ ข้อมูลสินค้า OTOP ของจังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ ๑๗ ข้อมูลสินค้า OTOP ของจังหวัดสมุทรปราการ

สินค้า	กลุ่มเกษตรกรที่ผลิต	แหล่งรับซื้อวัตถุดิบ	การสนับสนุนของ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ปืนลึบพลาสติก	กลุ่มแปรรูปพลาสติก เพลินตาบางบ่อ	เกษตรกรผู้เพาะเลี้ยงพลาสติก ตำบลคลองด่าน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ	-
เครื่องดื่มขงสมุนไพร	ห้างหุ้นส่วนจำกัด โพธิ์ทอง โปรดักท์	ชิง ชื่อจากจังหวัดเพชรบูรณ์ มะตูม ชื่อจากจังหวัดลำปาง และเชียงใหม่	-
ผ้ามัดย้อมแพชั่น	-	ผ้า ชื่อจากโรงงานในจังหวัด สมุทรปราการ สีย้อม ชื่อจากกรุงเทพมหานคร	-
เปลือกไข่วิจิตรศิลป์	นายภูษิต กาญจนศิริปาน	ไข่ห่าน, ไข่นกกระทา ชื่อจาก อำเภอบางบ่อ ไข่นกกระทาจอกเทศ ชื่อจากฟาร์ม ในจังหวัดราชบุรี และกาญจนบุรี	-
ยาสีฟันโคโคเมท	กลุ่มสมุนไพรภูตะวัน	น้ำมันมะพร้าวอแกนิก ชื่อจาก จังหวัดสมุทรสงคราม	-
น้ำปลาทูหวาน	วิสาหกิจชุมชน น้ำปลาทูหวานต้นหอม	กุ้ง, กะปิ ชื่อจากตำบลคลองด่าน น้ำตาล ชื่อจากจังหวัดสมุทรสงคราม	สนับสนุนเครื่องจักรสำหรับกวน (สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ)
คุกกี้ธัญพืชรสพลาสติก	เพ็ญจริย์เบเกอร์รี่	พลาสติกสด ชื่อจากอำเภอบางบ่อ ธัญพืช ชื่อจากจังหวัดอื่นๆ	-
พลาสติกแดดเดียว	วิสาหกิจกลุ่มชาลี-วรรณ	พลาสติกสด ชื่อจากจังหวัด สมุทรปราการ ๓๐% และจังหวัดสมุทรสาคร ๗๐%	สนับสนุนเครื่องอบ จำนวน ๒ เครื่อง และปล่องดูดควัน จำนวน ๑ เครื่อง (สำนักงานประมงจังหวัดสมุทรปราการ) เครื่องบด จำนวน ๑ เครื่อง (สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ)
ลอดช่อง	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรธนิศา ลอดช่องสิงคโปร์	แป้งมันสำเริง, ใบเตย, มะพร้าว ชื่อจากในท้องถิ่น	สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่ม ตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ (สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ)
ยาสีฟันเห็ดหลินจือ ถึงเช่า	วิสาหกิจชุมชน ศูนย์การเรียนรู้แปรรูปเห็ด	เห็ด ปลูกเอง	มีโครงการสนับสนุนปรับปรุงโรงเรือน เพาะเห็ด (สำนักงานเกษตรอำเภอบางพลี)

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดสมุทรปราการ

๒.๔.๗ ข้อมูลการเพาะปลูกและผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ ๑๘ ข้อมูลการเพาะปลูกและผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัดสมุทรปราการ

ชนิดสินค้า	ปี ๒๕๖๐												ปี ๒๕๖๑												
	ม ค	ก พ	มี ค	เม ย	พ ค	มิ ย	ก ค	ส ค	ก ย	ต ค	พ ย	ธ ค	ม ค	ก พ	มี ค	เม ย	พ ค	มิ ย	ก ค	ส ค	ก ย	ต ค	พ ย	ธ ค	
พืชไร่																									
๑. ข้าวนาปี - ช่วงเวลาการเพาะปลูก - ช่วงเวลาการออกผลผลิต (ร้อยละ)																									
๒. ข้าวนาปรัง - ช่วงเวลาการเพาะปลูก - ช่วงเวลาการออกผลผลิต (ร้อยละ)																									
พืชผัก																									
๓. ผักกะเฉด - ช่วงเวลาการเพาะปลูก - ช่วงเวลาการออกผลผลิต (ร้อยละ)																									

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ ๑๘ ข้อมูลการเพาะปลูกและผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนของสินค้าเกษตรของจังหวัดสมุทรปราการ (ต่อ)

ชนิดสินค้า	ปี ๒๕๖๐												ปี ๒๕๖๑												
	ม ค	ก พ	มี ค	เม ย	พ ค	มิ ย	ก ค	ส ค	ก ย	ต ค	พ ย	ธ ค	ม ค	ก พ	มี ค	เม ย	พ ค	มิ ย	ก ค	ส ค	ก ย	ต ค	พ ย	ธ ค	
พืชผัก (ต่อ)																									
๔. ข่า																									
- ช่วงเวลาการเพาะปลูก	←-----→												←-----→												
- ช่วงเวลาการออกผลผลิต (ร้อยละ)	๑๓	๑๐	๑๑	๑๓	๙	๗	๘	๗	๕	๙	๕	๗	๗	๗	๘	๙	๙	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๗	๗	๖	
๕. ตะไคร้																									
- ช่วงเวลาการเพาะปลูก	←-----→												←-----→												
- ช่วงเวลาการออกผลผลิต (ร้อยละ)	๑๓	๘	๑๐	๘	๑๐	๖	๘	๗	๗	๗	๘	๘	๙	๘	๘	๘	๘	๙	๙	๑๐	๘	๗	๗	๘	
ไม้ผล																									
๖. มะม่วง																									
- ช่วงเวลาการเพาะปลูก	←-----→												←-----→												
- ช่วงเวลาการออกผลผลิต (ร้อยละ)		๓	๑๐	๓๓	๒๔	๙	๗	๑๐	๒	๒	๒	๒		๘	๙	๕	๒๕	๒๕	๒๓	๕					
๗. กัญชงหอม																									
- ช่วงเวลาการเพาะปลูก	←-----→												←-----→												
- ช่วงเวลาการออกผลผลิต (ร้อยละ)	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๕	๕	๖	๕	๕	๕	๕	๔	๑๒	๑๑	๑๒	๑๑	๑๐	๘	๘	๗	๔	๔	๑๑	
๘. กลั้วน้ำว้า																									
- ช่วงเวลาการเพาะปลูก	←-----→												←-----→												
- ช่วงเวลาการออกผลผลิต (ร้อยละ)	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๖	๕	๖	๕	๕	๕	๔	๘	๘	๘	๘	๘	๘	๗	๙	๙	๙	๙	๘	
ไม้ยืนต้น																									
๙. มะพร้าวอ่อน																									
- ช่วงเวลาการเพาะปลูก	←-----→												←-----→												
- ช่วงเวลาการออกผลผลิต (ร้อยละ)	๙	๘	๘	๙	๙	๘	๘	๗	๙	๙	๘	๖	๙	๗	๘	๙	๙	๙	๙	๑๐	๗	๗	๙		
๑๐. มะพร้าวแก่																									
- ช่วงเวลาการเพาะปลูก	←-----→												←-----→												
- ช่วงเวลาการออกผลผลิต (ร้อยละ)	๘	๘	๘	๙	๙	๙	๙	๘	๘	๙	๙	๗	๘	๗	๗	๙	๘	๙	๙	๑๒	๙	๙	๘	๗	

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ

๒.๕ สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีนโยบายในการใช้แนวคิดและกระบวนการรวมกลุ่มของสถาบันเกษตรกร เป็นพื้นฐานในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรเพื่อให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างยั่งยืน

จังหวัดสมุทรปราการ เกษตรกรมีการรวมกลุ่มเป็นสหกรณ์การเกษตร จำนวน ๕ แห่ง สมาชิก ๖,๓๗๗ ราย สำหรับสถาบันเกษตรกร มีการรวมกลุ่มเป็นวิสาหกิจชุมชนมากที่สุด จำนวน ๓๗๘ กลุ่ม สมาชิก ๔,๒๘๙ ราย รองลงมาเป็นกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร จำนวน ๓๖ กลุ่ม สมาชิก ๓๖๕ ราย และกลุ่มยุวเกษตรกร ๓๒ กลุ่ม สมาชิก ๔๖๕ ราย ตามลำดับ

นอกจากนี้ยังมีสหกรณ์นอกภาคเกษตร เช่น สหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยน สหกรณ์บริการ สหกรณ์นิคม จำนวน ๑๕๔ แห่ง สมาชิก ๘๙,๔๙๙ ราย อีกด้วย รายละเอียดตามตารางที่ ๑๙ และตารางที่ ๒๐

๒.๕.๑ ประเภทสหกรณ์ และจำนวนสมาชิก

ตารางที่ ๑๙ ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก ปี ๒๕๖๑

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์ (แห่ง)	จำนวนสมาชิก (ราย)
สหกรณ์ภาคการเกษตร	๕	๖,๓๗๗
สหกรณ์นอกภาคการเกษตร	๑๕๔	๘๙,๔๙๙
รวม	๑๕๙	๙๕,๘๗๖

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดสมุทรปราการ

๒.๕.๒ กลุ่มเกษตรกรจังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ ๒๐ จำนวนและสมาชิกสถาบันเกษตรกรจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๑

อำเภอ	กลุ่มเกษตรกร ^ก		กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ^ข		กลุ่มยุวเกษตรกร ^ค		กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ^ง	
	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก
เมือง	-	-	๖	๖๕	๔	๙๐	๖๗	๕๘๐
บางบ่อ	-	-	๕	๕๐	๕	๘๕	๖๕	๗๑๒
บางพลี	๑	๔๔	๘	๘๕	๗	๑๕๐	๙๙	๑,๑๓๖
พระประแดง	๑	๓๐	๔	๓๕	๒	๕๐	๕๘	๕๗๖
พระสมุทรเจดีย์	-	-	๘	๘๐	๓	๖๐	๔๗	๗๓๓
บางเสาธง	-	-	๕	๕๐	๒	๓๐	๔๒	๔๗๒
รวม	๒	๗๔	๓๖	๓๖๕	๓๒	๔๖๕	๓๗๘	๔,๒๘๙

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดสมุทรปราการ

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ

๒.๖ ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัด

อาสาสมัครเกษตรกร เป็นเกษตรกรที่สมัครใจทำงานเพื่อประโยชน์ของประชาชนและสังคม โดยไม่หวังผลตอบแทน โดยจังหวัดสมุทรปราการ มีอาสาสมัครเกษตรกรหมู่บ้านมากที่สุด จำนวน ๓๙๓ ราย รองลงมาเป็นหมอดินอาสา จำนวน ๒๓๒ ราย และประมงอาสา จำนวน ๑๙๑ ราย ตามลำดับ รายละเอียดตามตารางที่ ๒๑

ตารางที่ ๒๑ จำนวนอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๑

อำเภอ	ด้านอาสาสมัครเกษตรกร (ราย)										หมายเหตุ
	เกษตรและสหกรณ์	ฝนหลวง	บัญชี	ประมง	ปศุสัตว์	หมอดิน	เกษตรหมู่บ้าน	สหกรณ์	ชลประทาน	เศรษฐกิจการเกษตร	
เมือง	-	-	๕	๓๓	๓๙	๕๑	๔๑	๒	-	๑	-
บางบ่อ	-	-	๑๒	๔๔	๓๑	๕๙	๑๕๓	๔	-	๑	-
บางพลี	-	-	๕	๓๔	๒๔	๓๕	๖๕	๓	-	๑	-
พระประแดง	-	-	๓	-	๓๓	๔๖	๕๓	๕	-	๑	-
พระสมุทรเจดีย์	-	-	๔	๕๐	๓๔	๓๑	๔๓	๔	-	๑	-
บางเสาธง	-	-	๓	๓๐	๗	๑๐	๓๘	๓	-	๑	-
รวม	-	-	๓๒	๑๙๑	๑๖๘	๒๓๒	๓๙๓	๒๑	-	๖	-

ที่มา : กรมฝนหลวงและการบินเกษตร

หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๒.๗ จำนวนประชาชนชาวบ้านของจังหวัด ภายใต้โครงการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๗.๑ ศูนย์เรียนรู้เครือข่ายประชาชนชาวบ้านของจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๒ มีจำนวน ๑ ศูนย์ คือ ศูนย์เรียนรู้เกษตรผสมผสานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงอำเภอบางเสาธง

ตารางที่ ๒๒ ศูนย์เรียนรู้เครือข่ายประชาชนชาวบ้านของจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๒

อำเภอ	ที่อยู่	ประธานศูนย์	ฐานการเรียนรู้
บางเสาธง	๑๐/๑ หมู่ ๘ ตำบลศีรษะจรเข้ใหญ่ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ	นายสุรชัย แซ่จิว	เกษตรผสมผสานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

ที่มา : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสมุทรปราการ

๒.๘ ข้อมูลด้านการเกษตรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูล Smart farmer, Young smart farmer, แหล่งแปรรูป, แหล่งกระจายสินค้า ฯลฯ

๒.๘.๑ จำนวนเกษตรกร Smart farmer ในจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๑
ตารางที่ ๒๓ จำนวนเกษตรกร Smart farmer ในจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๑

อำเภอ	เกษตร	ประมง	ปศุสัตว์
เมืองสมุทรปราการ	๒๐	๓๑	๑๕
บางบ่อ	๒๐	๘๕	๑๒
บางพลี	๒๐	๒๐	๘
พระประแดง	๒๐	-	๑๙
พระสมุทรเจดีย์	๒๐	-	๑๔
บางเสาธง	๒๐	๖๔	๑๒
รวม	๑๒๐	๒๐๐	๘๐

ที่มา : ด้านพืช สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ

ด้านปศุสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสมุทรปราการ

ด้านประมง สำนักงานประมงจังหวัดสมุทรปราการ

๒.๘.๒ ข้อมูลแหล่งรับซื้อผลผลิตข้าวเปลือกในจังหวัด/นอกจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๑
ตารางที่ ๒๔ ข้อมูลแหล่งรับซื้อผลผลิตข้าวเปลือกในจังหวัด/นอกจังหวัดสมุทรปราการ

ประเภท	ในจังหวัด	กำลังการผลิต
โรงสีธัญญะพาณิชย์	๘๑ หมู่ ๔ ถนน อ่อนนุช-เทพารักษ์ ตำบลเป็ริง อำเภอบางบ่อ	๒๐๐ ตัน/๒๔ ชั่วโมง
โรงสีวิจิตรธัญญา	๒๒ ม ๑ ต. เป็ริง อ.บางบ่อ	๒๕๐ ตัน/๒๔ ชั่วโมง

ประเภท	นอกจังหวัด	กำลังการผลิต
โรงสีเจริญทรัพย์	อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา	-
โรงสี (คลอง ๑๘)	อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา	-

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ

๒.๘.๓ ข้อมูลโรงสีข้าวของเกษตรกร องค์กรเกษตรกรในชุมชน
ตารางที่ ๒๕ ข้อมูลโรงสีข้าวของเกษตรกร องค์กรเกษตรกรในชุมชน

อำเภอ	ที่อยู่	ผู้ดูแล
บางบ่อ	หมู่ที่ ๕ ตำบลคลองสวน	นายจินดา เกตุมา
	หมู่ที่ ๕ ตำบลคลองนียมาตรา	นายอารมย์ โท
	หมู่ที่ ๗ ตำบลคลองสวน	นายเสนาะ แดงน้อย
บางเสาธง	หมู่ที่ ๑๐ ตำบลบางเสาธง	นายวันชัย พรเจริญ
	หมู่ที่ ๑๓ ตำบลบางเสาธง	นายนิวัติ อินมร
	หมู่ที่ ๘ ตำบลศีรษะจรเข้ใหญ่	นายสุรชัย แซ่จิว

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ

๒.๘.๔ ข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๑
ตารางที่ ๒๖ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดสมุทรปราการ ปี ๒๕๖๑

อำเภอ	ที่อยู่	ประธานศูนย์	ฐานการเรียนรู้
เมืองสมุทรปราการ	๔๙๘ หมู่ ๓ ซอยเทศบาล ๑๑๙ ตำบลบางปู อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ	นายประหยัด จันดา	ประมง (การเลี้ยงปลานิล)
บางบ่อ	๓๑ หมู่ ๗ ตำบลคลองสวน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ	นายถนอม ยิ่งเจริญ	ข้าว
บางพลี	๓๗ หมู่ ๑๐ ตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ	นายสมชาย อนุพันธ์	มะม่วง
พระประแดง	๓๙/๑ หมู่ ๖ ตำบลบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ	นายณรงค์ สำลีรัตน์	ไม้ดอกไม้ประดับ
พระสมุทรเจดีย์	๒๐๐ หมู่ ๑๓ ตำบลแหลมฟ้าผ่า อำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ	นายสุรกิจ ละเอียดดี	ประมง (การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำปลอดกัย)
บางเสาธง	๑๐/๑ หมู่ ๘ ตำบลศีรษะจรเข้ใหญ่ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ	นายสุรชัย แซ่จิว	ข้าว

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ

๑.๒.๕ เกษตรกรบางส่วนยังไม่เห็นความสำคัญของการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร เนื่องจากยังไม่สามารถสร้างความแตกต่างด้านราคาได้อย่างเป็นรูปธรรม

๑.๒.๖ กลุ่ม องค์กร สถาบันเกษตรกรขาดความเข้มแข็งในการดำเนินกิจกรรม ในการผลิตสินค้าเกษตร

๑.๒.๗ ภาคการเกษตรลดลงอย่างต่อเนื่องจากการขยายตัวของชุมชนเมือง และภาคอุตสาหกรรม

๑.๒.๘ ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ สื่อสารยังไม่ทั่วถึง ส่งผลให้เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดความเชื่อมั่นในการใช้ประโยชน์ในพื้นที่เกษตร และการมีส่วนร่วมรับรื้อนโยบายในการส่งเสริมภาคเกษตร

๑.๒.๙ ขาดแคลนงานวิจัยด้านการเกษตรที่จะพัฒนาเทคโนโลยีด้านการผลิตและแปรรูปผลผลิต

๒. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ

๒.๑ โอกาส (Opportunities :O)

๒.๑.๑ จังหวัดสมุทรปราการมีสนามบินสุวรรณภูมิเป็นศูนย์กลางแหล่งขนถ่ายสินค้าเกษตรกรรมสามารถเชื่อมโยงสินค้าเกษตรได้ทั่วโลก

๒.๑.๒ จังหวัดสมุทรปราการมีพื้นที่ติดต่อกับกรุงเทพมหานคร และระบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก ซึ่งเป็นแหล่งบริโภคขนาดใหญ่ และหลากหลาย ทำให้เป็นข้อได้เปรียบในการดำเนินธุรกิจการค้าสินค้าเกษตรต่างๆ

๒.๑.๓ นโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ ได้แก่ ด้านการพัฒนาด้านการคมนาคมในการขยายโครงข่ายด้านคมนาคม เช่น การขยายผิวการจราจร รถไฟฟ้า จะช่วยสนับสนุนระบบการขนส่งและกระจายสินค้าให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยลดต้นทุนในการขนส่ง และเกิดความสะดวกในการทำธุรกิจการเกษตร

๒.๑.๔ นโยบายของรัฐที่ให้ความสำคัญกับ Food Safety, Zoning, Smart Farmer, Smart Officer และโครงการส่งเสริมการเกษตรในรูปแบบแปลงใหญ่ และนโยบายส่งเสริมการตลาดนำการผลิต

๒.๑.๕ มีการขยายตัวของแหล่งรับซื้อสินค้า เช่น ห้างสรรพสินค้า ทำให้สามารถเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรสู่ผู้บริโภคได้มากขึ้น

๒.๑.๖ มีท่าเรือขนส่งสินค้าภายในประเทศและต่างประเทศจำนวนมาก เป็นการสนับสนุนระบบ Logistic

๒.๒ ภาวะคุกคาม (Threats : T)

๒.๒.๑ การรุกคืบของภาคอุตสาหกรรม ชุมชนที่อยู่อาศัย และประชากรแฝง ที่รุกเข้ามาในพื้นที่ที่เหมาะสมในการทำเกษตรทั้งด้านดิน และแหล่งน้ำ ทำให้พื้นที่ทำการเกษตรที่เหมาะสมลดลง สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมเกิดมลภาวะที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตภาคการเกษตร ทำให้คุณภาพและผลผลิตลดลง

๒.๒.๒ ต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะปัจจัยการผลิต อาหารสัตว์ ปุ๋ย สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช น้ำมันเชื้อเพลิง ค่าเช่าที่ดิน ค่าจ้างแรงงานสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

๒.๒.๓ ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง นโยบายที่เกี่ยวกับสินค้าเกษตรเปลี่ยนแปลง ขาดความต่อเนื่องส่งผลกระทบต่อราคาสินค้าเกษตร

๒.๒.๔ สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง (Climate Change) และแนวโน้มลักษณะภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้นจากภาวะโลกร้อน ทำให้ระบบนิเวศเสื่อมโทรม ส่งผลกระทบต่อระบบการผลิตสินค้าเกษตร

๒.๒.๕ การบริหารจัดการด้านการเกษตรยังไม่มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด เมื่อประเทศคู่ค้าสร้างเงื่อนไขในเรื่องสุขอนามัยมากขึ้น ทำให้เป็นอุปสรรคทางการค้า

๒.๒.๖ มีการนำเข้าสินค้าเกษตรจากต่างประเทศ ทำให้ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ

ตารางที่ ๒๗ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
<p>๑. มีลักษณะโครงสร้างทางกายภาพที่ดี พื้นที่ตอนกลางเป็นที่ราบลุ่ม เป็นแหล่งเกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์ มีโครงสร้างของดินที่ดี มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่าน พื้นที่ชลประทานกระจายไปเกือบทุกพื้นที่ ทำให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ</p> <p>๒. มีลักษณะของภูมิอากาศที่เอื้ออำนวย ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๗๐๐ มิลลิเมตร/ปี ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องถึงปริมาณน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน คุณภาพดินและความเหมาะสมในการทำการเกษตร</p> <p>๓. มีพื้นที่ติดต่อกับชายฝั่งทะเลซึ่งสามารถเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ ทั้งสัตว์น้ำจืดและสัตว์น้ำจืด</p> <p>๔. มีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ได้เปรียบในเชิงเศรษฐกิจ เนื่องจากการคมนาคมมีความสะดวกในทุกมิติ โดยมีความหลากหลายและครอบคลุม แหล่งรวบรวมปัจจัยการผลิต และจำหน่ายสินค้าเกษตร ทำให้ได้เปรียบต้นทุนและค่าขนส่งต่างๆ</p> <p>๕. มีโครงสร้างทางการผลิตที่ดี มีความหลากหลายในชนิดสินค้าซึ่งเป็นสินค้าเกษตรที่มีชื่อเสียง เช่น ปลายิด ปลายิด หอยแครง ผักกะเฉด มะม่วง กุ้งทะเล ข้าว เป็ดปากน้ำ เป็นต้น และสินค้าเกษตรบางชนิดยังได้รับ GI อีกด้วย</p> <p>๖. มีโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในส่วนของการบริหารจัดการน้ำ เช่น ประชูปรับน้ำคลองลัดโพธิ์ และสถานีสูบน้ำสุวรรณภูมิ ซึ่งจะช่วยแก้ไขปัญหการบริหารจัดการน้ำในช่วงฤดูน้ำหลาก ทำให้ไม่เกิดปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม</p> <p>๗. จังหวัดสมุทรปราการมีพื้นที่ต้นแบบในการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้รับรองมาตรฐานอินทรีย์ด้านประมง</p> <p>๘. มีพื้นที่ที่สามารถพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร และเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมได้ เช่น พื้นที่ในอำเภอบางบ่อ อำเภอพระประแดง อำเภอพระสมุทรเจดีย์ อำเภอบางพลี และอำเภอบางเสาธง</p> <p>๙. มีหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรที่มีความเข้มแข็ง ที่ขับเคลื่อนนโยบายผ่านคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรฯ ระดับจังหวัด และคณะทำงานอื่นอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>๑. ปัญหาการขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรกรรม เนื่องจากวิถีชีวิตทางการเกษตร หรือโครงสร้างด้านการจัดการภาคเกษตรในจังหวัดสมุทรปราการเปลี่ยนแปลงไป เกษตรกรส่วนใหญ่สูงอายุ ขาดผู้สืบทอดอาชีพ และปรับเปลี่ยนการจัดการโดยใช้แรงงานจ้างในการผลิตเป็นหลัก ทำให้ต้องพึ่งพาแรงงานนอกฟาร์ม ซึ่งมีทั้งแรงงานจากการใช้เครื่องจักรกลแรงงานที่ใช้แรงงานคน โดยเป็นแรงงานภายในจังหวัด และแรงงานต่างด้าว</p> <p>๒. ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผลกระทบจากการพัฒนาอุตสาหกรรม การขยายตัวของชุมชนเมือง ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วม น้ำเสียจากชุมชน และน้ำเค็มรุกคืบพื้นที่การเกษตรในช่วงฤดูแล้ง การสูญเสียพื้นที่ชายฝั่งทะเล ซึ่งมีผลกระทบต่อการพัฒนาพื้นที่การเกษตร</p> <p>๓. พื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เช่า (มากกว่าร้อยละ ๘๐) เกษตรกรจึงไม่กล้าลงทุนปรับปรุงพื้นที่เพื่อขยายผลผลิตให้มากขึ้น</p> <p>๔. ข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดไม่เป็นเอกภาพ และไม่เป็นปัจจุบัน ทำให้มีปัญหาเมื่อต้องการนำไปใช้ประโยชน์</p> <p>๕. เกษตรกรบางส่วนยังไม่เห็นความสำคัญของการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร เนื่องจากยังไม่สามารถสร้างความแตกต่างด้านราคาได้อย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๖. กลุ่ม องค์กร สถาบันเกษตรกรขาดความเข้มแข็งในการดำเนินกิจกรรม ในการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>๗. ภาคการเกษตรลดลงอย่างต่อเนื่องจากการขยายตัวของชุมชนเมือง และภาคอุตสาหกรรม</p> <p>๘. ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ สื่อสารยังไม่ทั่วถึง ส่งผลให้เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดความเชื่อมั่นในการใช้ประโยชน์ในพื้นที่เกษตร และการมีส่วนร่วมรับรู้นโยบายในการส่งเสริมภาคเกษตร</p> <p>๙. ขาดแคลนงานวิจัยด้านการเกษตรที่จะพัฒนาเทคโนโลยีด้านการผลิตและแปรรูปผลผลิต</p>
โอกาส (Opportunity)	ภัยคุกคาม (Threat)
<p>๑. จังหวัดสมุทรปราการมีสนามบินสุวรรณภูมิเป็นศูนย์กลางแหล่งขนถ่ายสินค้าเกษตรกรรม สามารถเชื่อมโยงสินค้าเกษตรได้ทั่วโลก</p> <p>๒. จังหวัดสมุทรปราการมีพื้นที่ติดต่อกับกรุงเทพมหานคร และระยอง เศรษฐกิจภาคตะวันออก ซึ่งเป็นแหล่งบริโภคขนาดใหญ่ และหลากหลาย ทำให้เป็นข้อได้เปรียบในการดำเนินธุรกิจการค้าสินค้าเกษตรต่างๆ</p> <p>๓. นโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ ได้แก่ ด้านการพัฒนา ด้านการคมนาคม ในการขยายโครงข่ายด้านคมนาคม เช่น การขยายผิวการจราจร รถไฟฟ้า จะช่วยสนับสนุนระบบการขนส่ง และกระจายสินค้าให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยลดต้นทุนในการขนส่ง และเกิดความสะดวกในการทำธุรกิจการเกษตร</p> <p>๔. นโยบายของรัฐให้ความสำคัญกับ Food Safety, Zoning, Smart Farmer, Smart Officer และโครงการส่งเสริมการเกษตรในรูปแบบแปลงใหญ่ และนโยบายส่งเสริมการตลาดนำการผลิต</p> <p>๕. มีการขยายตัวของแหล่งรับซื้อสินค้า เช่น ห้างสรรพสินค้า ทำให้สามารถเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรสู่ผู้บริโภคได้มากขึ้น</p> <p>๖. มีท่าเรือขนส่งสินค้าภายในประเทศและต่างประเทศจำนวนมาก เป็นภาระสนับสนุนระบบ Logistic</p>	<p>๑. การรุกคืบของภาคอุตสาหกรรม ชุมชนที่อยู่อาศัย และประชากรแฝง ที่รุกเข้ามาในพื้นที่ที่เหมาะสมในการทำการเกษตรทั้งด้านดิน และแหล่งน้ำ ทำให้พื้นที่ทำการเกษตรที่เหมาะสมลดลง สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม เกิดมลภาวะที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตภาคการเกษตร ทำให้คุณภาพและผลผลิตลดลง</p> <p>๒. ต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะปัจจัยการผลิต อาหารสัตว์ ปุ๋ย สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช น้ำมันเชื้อเพลิง ค่าเช่าที่ดิน ค่าจ้างแรงงานสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๓. ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง นโยบายที่เกี่ยวกับสินค้าเกษตรเปลี่ยนแปลง ขาดความต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อราคาสินค้าเกษตร</p> <p>๔. สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง (Climate Change) และแนวโน้มลักษณะภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้นจากภาวะโลกร้อน ทำให้ระบบนิเวศเสื่อมโทรม ส่งผลกระทบต่อระบบการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>๕. การบริหารจัดการด้านการเกษตรยังไม่มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด เมื่อประเทศคู่ค้าสร้างเงื่อนไขในเรื่องสุขอนามัยมากขึ้น ทำให้เป็นอุปสรรคทางการค้า</p> <p>๖. มีการนำเข้าสินค้าเกษตรจากต่างประเทศ ทำให้ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ</p>

๓. การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์
ตารางที่ ๒๘ TOWS Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

<p style="text-align: center;">ปัจจัยภายใน</p> <p style="text-align: center;">ปัจจัยภายนอก</p>	<p style="text-align: center;">S จุดแข็ง (ภายใน)</p> <p>๑. มีลักษณะโครงสร้างทางกายภาพที่ดี พื้นที่ตอนกลางเป็นที่ราบลุ่ม เป็นแหล่งเกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์ มีโครงสร้างของดินที่ดี มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่าน พื้นที่ชลประทานกระจายไปเกือบทุกพื้นที่ ทำให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ</p> <p>๒. มีลักษณะของภูมิอากาศที่เอื้ออำนวย ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๗๐๐ มิลลิเมตร/ปี ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องถึงปริมาณน้ำดินและน้ำใต้ดิน คุณภาพดินและความเหมาะสมในการทำการเกษตร</p> <p>๓. มีพื้นที่ติดต่อกับฝั่งทะเลซึ่งสามารถเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ ทั้งสัตว์น้ำกร่อยและสัตว์น้ำจืด</p> <p>๔. มีลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ได้เปรียบในเชิงเศรษฐกิจ เนื่องจากการคมนาคมมีความสะดวกในทุกระดับ โดยมีความหลากหลายและครอบคลุม แหล่งรวบรวมปัจจัยการผลิต และจำหน่ายสินค้าเกษตร ทำให้ได้เปรียบต้นทุนและค่าขนส่งต่างๆ</p> <p>๕. มีโครงสร้างทางการผลิตที่ดี มีความหลากหลายในชนิดสินค้าซึ่งเป็นสินค้าเกษตรที่มีชื่อเสียง เช่น ปลาสด ปลานิล หอยแครง ผักกะหล่ำ มะม่วง กุ้งทะเล ข้าว เบ็ดปากน้ำ เป็นต้น และสินค้าเกษตรบางชนิดยังได้รับ GI อีกด้วย</p> <p>๖. มีโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำรินี้อยู่ในส่วนของบริหารจัดการน้ำ เช่น ประตูระบายน้ำคลองลาดโพธิ์ และสถานีสูบน้ำสุวรรณภูมิ ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาด้านการบริหารจัดการน้ำในช่วงฤดูน้ำหลาก ทำให้ไม่เกิดปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งในพื้นที่เกษตรกรรม</p> <p>๗. จังหวัดสมุทรปราการมีพื้นที่ต้นแบบในการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้รับมาตรฐานอินทรีย์ด้านประมง</p> <p>๘. มีพื้นที่ที่สามารถพัฒนาให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตร และเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมได้ เช่น พื้นที่ในอำเภอบางบ่อ อำเภอพระประแดง อำเภอพระสมุทรเจดีย์ อำเภอบางพลี และอำเภอบางเสาธง</p> <p>๙. มีหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรที่มีความเข้มแข็ง ที่ขับเคลื่อนนโยบายผ่านคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรฯ ระดับจังหวัด และคณะทำงานอื่นอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p style="text-align: center;">W จุดอ่อน (ภายใน)</p> <p>๑. ปัญหาการขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรกรรม เนื่องจากวิถีชีวิตทางการเกษตร หรือโครงสร้างด้านการจัดการภาคเกษตรในจังหวัดสมุทรปราการเปลี่ยนแปลงไป เกษตรกรส่วนใหญ่สูงอายุ ขาดผู้สืบทอดอาชีพ และปรับเปลี่ยนการจัดการโดยใช้แรงงานจ้างในการผลิตเป็นหลัก ทำให้ต้องพึ่งพาแรงงานนอกพาร์ม ซึ่งมีทั้งแรงงานจากการใช้เครื่องจักรกลแรงงานที่ใช้แรงงานคน โดยเป็นแรงงานภายในจังหวัด และแรงงานต่างด้าว</p> <p>๒. ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นผลกระทบจากการพัฒนาอุตสาหกรรม การขยายตัวของชุมชนเมือง ทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วม น้ำเสียจากชุมชน และน้ำเค็มรุกคืบขึ้นที่การเกษตรในช่วงฤดูแล้ง การสูญเสียพื้นที่ชายฝั่งทะเล ซึ่งมีผลกระทบต่อการพัฒนาพื้นที่การเกษตร</p> <p>๓. พื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เช่า (มากกว่าร้อยละ ๘๐) เกษตรกรจึงไม่กล้าลงทุนปรับปรุงพื้นที่เพื่อขยายผลผลิตให้มากขึ้น</p> <p>๔. ข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดไม่เป็นเอกภาพ และไม่เพียงพอ ทำให้มีปัญหามือถือต้องการนำไปใช้ประโยชน์</p> <p>๕. เกษตรกรบางส่วนยังไม่เห็นความสำคัญของการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร เนื่องจากยังไม่สามารถสร้างความแตกต่างด้านราคาได้อย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๖. กลุ่มองค์กร สถาบันเกษตรกรขาดความเข้มแข็งในการดำเนินงานกิจกรรม ในการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>๗. ภาคการเกษตรลดลงอย่างต่อเนื่องจากการขยายตัวของชุมชนเมืองและภาคอุตสาหกรรม</p> <p>๘. ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ สื่อสารยังไม่ทั่วถึง ส่งผลให้เกษตรกรส่วนใหญ่ขาดความเชื่อมั่นในการใช้ประโยชน์ในพื้นที่เกษตร และการมีส่วนร่วมรับรู้นโยบายในการส่งเสริมสินค้าเกษตร</p> <p>๙. ขาดแคลนงานวิจัยด้านเกษตรที่จะพัฒนาเทคโนโลยีด้านการผลิตและแปรรูปผลผลิต</p>
<p style="text-align: center;">O โอกาส (ภายนอก)</p> <p>๑. จังหวัดสมุทรปราการมีสนามบินสุวรรณภูมิเป็นศูนย์กลางแหล่งขนถ่ายสินค้าเกษตรกรรม สามารถเชื่อมโยงสินค้าเกษตรได้ทั่วโลก</p> <p>๒. จังหวัดสมุทรปราการมีพื้นที่ติดต่อกับกรุงเทพมหานคร และระยอง เศรษฐกิจภาคตะวันออก ซึ่งเป็นแหล่งบริโภคขนาดใหญ่ และหลากหลาย ทำให้เป็นข้อได้เปรียบในการดำเนินธุรกิจการค้าสินค้าเกษตรต่างๆ</p> <p>๓. นโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ ได้แก่ ด้านการพัฒนาด้านการคมนาคม ในการขยายโครงข่ายด้านคมนาคม เช่น การขยายผิวการจราจร รถไฟฟ้า จะช่วยสนับสนุนระบบการขนส่ง และกระจายสินค้าให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ช่วยลดต้นทุนในการขนส่ง และเกิดความสะดวกในการทำธุรกิจการเกษตร</p> <p>๔. นโยบายของรัฐที่มีความสำคัญกับ Food Safety, Zoning, Smart Farmer, Smart Officer และโครงการส่งเสริมการเกษตรในรูปแบบแปลงใหญ่ และนโยบายส่งเสริมการตลาดนำการผลิต</p> <p>๕. มีการขยายตัวของแหล่งรับซื้อสินค้า เช่น ห้างสรรพสินค้า ทำให้สามารถเพิ่มช่องทางจำหน่ายสินค้าเกษตรสู่ผู้บริโภคได้มากขึ้น</p> <p>๖. มีท่าเรือขนส่งสินค้าภายในประเทศและต่างประเทศจำนวนมาก เป็นการสนับสนุนระบบ Logistic</p>	<p style="text-align: center;">SO</p> <p>S_๑O_๔ - ถ่ายทอดความรู้ให้แก่เกษตรกรมีทักษะที่เหมาะสม ปรับปรุงกระบวนการผลิตให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามนโยบายการตลาดนำการผลิต</p> <p>S_๔O_๖ - สนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่มีชื่อเสียง โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการพัฒนาและสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่</p> <p>S_๕O_๔ - ส่งเสริมและพัฒนาให้เกษตรกรผลิตสินค้ามาตรฐานอินทรีย์ ทดแทนการใช้สารเคมีในการเกษตร</p> <p>S_๔O_๖ - พัฒนาธุรกิจการค้าสินค้าเกษตร และสถานที่ท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้เป็นที่รู้จัก</p>	<p style="text-align: center;">WO</p> <p>W_๑O_๔ - พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer</p> <p>W_๑O_๔ - ส่งเสริมให้เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรมีบทบาทในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร</p> <p>W_๔O_๔ - ส่งเสริมให้บุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความรู้ ความสามารถสู่ความเป็นเลิศตามนโยบาย Smart Officer</p> <p>W_๑O_๔ - สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร</p>
<p style="text-align: center;">T ภัยคุกคาม (ภายนอก)</p> <p>๑. การรุกคืบของภาคอุตสาหกรรม ชุมชนที่อยู่อาศัย และประชากรแฝง ที่รุกเข้ามาในพื้นที่ที่เหมาะสมในการทำการเกษตรทั้งด้านดิน และแหล่งน้ำ ทำให้พื้นที่ทำการเกษตรที่เหมาะสมลดลง สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม เกิดมลภาวะที่ส่งผลกระทบต่อการผลิตภาคการเกษตร ทำให้คุณภาพและผลผลิตลดลง</p> <p>๒. ต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะปัจจัยการผลิต อาหารสัตว์ ปุ๋ย สารเคมี ป้องกันกำจัดศัตรูพืช น้ำมันเชื้อเพลิง ค่าเช่าที่ดิน ค่าจ้างแรงงานสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๓. ความไม่มีเสถียรภาพทางการเมือง นโยบายที่เกี่ยวกับสินค้าเกษตรเปลี่ยนแปลงขาดความต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อราคาสินค้าเกษตร</p> <p>๔. สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง (Climate Change) และแนวโน้มลักษณะภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้นจากภาวะโลกร้อน ทำให้ระบบนิเวศเสื่อมโทรม ส่งผลต่อระบบการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>๕. การบริหารจัดการด้านการเกษตรยังไม่มีความเหมาะสมตามมาตรฐานที่กำหนด เมื่อประเทศคู่ค้าสร้างเงื่อนไขเรื่องสุขอนามัยมากขึ้น ทำให้เป็นอุปสรรคทางการค้า</p> <p>๖. มีการนำเข้าน้ำจืดจากต่างประเทศ ทำให้ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ</p>	<p style="text-align: center;">ST</p> <p>S_๑T_๔ - ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>S_๔T_๖ - ส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตที่เหมาะสมเพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต</p> <p>S_๕T_๖ - ส่งเสริมการผลิตสินค้าตามความเหมาะสมของสิ่งปฏิกูลทางภูมิศาสตร์ (GI) เช่น ปลาสด มะม่วงน้ำดอกไม้ เป็นต้น</p>	<p style="text-align: center;">WT</p> <p>W_๑T_๖ - ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการและบูรณาการแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>W_๔T_๖ - ปรับปรุงข้อมูลด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดและข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้มีความถูกต้องครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน</p>

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ

๑. วิสัยทัศน์ (Vision)

สินค้าเกษตรสู่มาตรฐานสากล บนพื้นฐานความพอเพียงอย่างยั่งยืน

๒. พันธกิจ (Mission)

- ๒.๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้มีความมั่นคง
- ๒.๒ พัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
- ๒.๓ ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพตลอดโซ่อุปทานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์
- ๒.๔ ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

๓. เป้าประสงค์หลักการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (Goals)

- ๓.๑ เพื่อสร้างความภาคภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สามารถพึ่งพาตนเองได้ เป็น Smart Farmer มีการถ่ายทอดความรู้อย่างต่อเนื่อง
- ๓.๒ เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรยกระดับผลิตภาพ ประสิทธิภาพ และมาตรฐาน สินค้าเกษตรปลอดภัย รวมทั้งสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรให้ตอบสนองความต้องการของตลาด
- ๓.๓ เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตร โดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม มาใช้ประโยชน์
- ๓.๔ สามารถบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ ปรับตัวและสร้างภูมิคุ้มกัน รองรับต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑</p> <p>เป้าประสงค์</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>กลยุทธ์</p>	<p>การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. เกษตรกรได้รับการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็น Smart Farmer ๒. เกษตรกรมีการรวมกลุ่มและดำเนินการเป็นไปตามมาตรฐาน <ol style="list-style-type: none"> ๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ Smart Farmer ๒. ร้อยละของสถาบันเกษตรกรที่มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน <ol style="list-style-type: none"> ๑. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ๒. สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒</p> <p>เป้าประสงค์</p> <p>ตัวชี้วัด</p> <p>กลยุทธ์</p>	<p>การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. ผลิตภัณท์มวลรวมด้านการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้น ๒. ฟาร์ม โรงงาน และสถานประกอบการ ได้มาตรฐาน <ol style="list-style-type: none"> ๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณท์มวลรวมด้านการเกษตร ๒. ร้อยละของจำนวนฟาร์ม/โรงงาน/สถานประกอบการ ที่มายื่นขอรับรองมาตรฐาน ผ่านการรับรอง <ol style="list-style-type: none"> ๑. ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตลอดโซ่อุปทานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ๒. ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต และคุณภาพมาตรฐานสินค้า

<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ นวัตกรรม</p>	<p>การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและ</p>
<p>เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด</p>	<p>เกษตรกรเข้าถึงและนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ ร้อยละของเกษตรกรที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีสามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่</p>
<p>กลยุทธ์</p>	<p>พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนให้สอดคล้องกับไทยแลนด์ ๔.๐</p>
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ เป้าประสงค์</p>	<p>การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน</p>
<p>ตัวชี้วัด</p>	<p>๑. พื้นที่การเกษตรได้รับการอนุรักษ์ ปรับปรุง และฟื้นฟู ๒. การบริหารจัดการน้ำมีประสิทธิภาพ</p>
<p>กลยุทธ์</p>	<p>๑. ร้อยละของจำนวนพื้นที่การเกษตรได้รับการอนุรักษ์ ปรับปรุง และฟื้นฟู ๒. ร้อยละของจำนวนพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำ</p>
<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ เป้าประสงค์</p>	<p>การพัฒนาระบบบริหารจัดการของจังหวัด</p>
<p>ตัวชี้วัด</p>	<p>๑. บุคลากรของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสมุทรปราการ ได้รับการพัฒนาศักยภาพสู่การเป็น Smart Officer ๒. หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีการทำงานเป็นทีมและ บูรณาการทำงานร่วมกัน</p>
<p>กลยุทธ์</p>	<p>๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของบุคลากรของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดสมุทรปราการ เป็น Smart Officer ๒. จำนวนส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสมุทรปราการ มีการบูรณาการทำงานร่วมกัน</p>
<p>กลยุทธ์</p>	<p>๑. ส่งเสริมให้บุคลากรของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัด สมุทรปราการ พัฒนาความรู้ความสามารถสู่ความเป็นเลิศตามนโยบาย Smart Officer ๒. ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการและบูรณาการทำงานร่วมกัน</p>

๕. แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – พ.ศ. ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งให้กับ เกษตรกรและสถาบัน เกษตรกร	๑.๑ เกษตรกรได้รับการ พัฒนาศักยภาพสู่การเป็น Smart Farmer	๑.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ Smart Farmer	๑๒%	๑๔%	๑๖%	๑๘%	๒๐%	๑.๑.๑ พัฒนาศักยภาพ เกษตรกรให้เป็น Smart Farmer
	๑.๒ เกษตรกรมีการ รวมกลุ่มและดำเนินการ เป็นไปตามมาตรฐาน	๑.๒ ร้อยละของสถาบัน เกษตรกรที่มีความเข้มแข็ง ในระดับมาตรฐาน	๑๐%	๑๐%	๑๕%	๑๕%	๒๐%	๑.๒.๑ สร้างความเข้มแข็ง ให้กับเกษตรกรและสถาบัน เกษตรกร
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มประสิทธิภาพการ ผลิตและยกระดับมาตรฐาน สินค้าเกษตร	๒.๑ ผลผลิตทั้งหมดรวม ด้านการเกษตรของจังหวัด เพิ่มขึ้น	๒.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ ผลผลิตทั้งหมดรวมด้าน การเกษตร	๓%	๓%	๓%	๓%	๓%	๒.๑.๑ ส่งเสริมและพัฒนาการ เกษตรตลอดโซ่อุปทานให้ สอดคล้องกับความต้องการ ของตลาด
	๒.๒ ฟาร์ม โรงงาน และ สถานประกอบการ ได้ มาตรฐาน	๒.๒ ร้อยละของจำนวน ฟาร์ม/โรงงาน/สถาน ประกอบการ ที่มายื่นขอรับ รองมาตรฐานผ่านการรับรอง	๘๕%	๘๕%	๙๐%	๙๐%	๙๕%	๒.๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนา ประสิทธิภาพการผลิต และ คุณภาพมาตรฐานสินค้า
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มความสามารถในการ แข่งขันภาคการเกษตรด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรม	เกษตรกรเข้าถึงและนำ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปใช้ประโยชน์	ร้อยละของเกษตรกรที่ได้รับ การถ่ายทอดเทคโนโลยี สามารถนำความรู้ที่ได้รับไป ประยุกต์ใช้ในพื้นที่	๗๕%	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%	พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อการขับเคลื่อนให้สอดคล้อง กับไทยแลนด์ ๔.๐

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					กลยุทธ์
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากร การเกษตรและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุลและยั่งยืน	๔.๑ พื้นที่การเกษตรได้รับการ การอนุรักษ์ ปรับปรุง และ ฟื้นฟู	๔.๑ ร้อยละของจำนวน พื้นที่การเกษตรได้รับการ อนุรักษ์ ปรับปรุง และฟื้นฟู	๗๕%	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%	๔.๑.๑ ฟื้นฟูและอนุรักษ์ ทรัพยากรการเกษตรให้สมดุล และยั่งยืน
	๔.๒ การบริหารจัดการน้ำ มีประสิทธิภาพ	๔.๒ ร้อยละของจำนวน พื้นที่ที่ได้รับประโยชน์จาก การบริหารจัดการน้ำ	๘๕%	๙๐%	๙๕%	๑๐๐%	๑๐๐%	๔.๒.๑ บริหารจัดการ ทรัพยากรการเกษตรอย่าง ยั่งยืน
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบบริหาร จัดการของจังหวัด	๕.๑ บุคลากรของหน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงเกษตร และสหกรณ์จังหวัด สมุทรปราการ ได้รับการ พัฒนาศักยภาพสู่การเป็น Smart Officer	๕.๑ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของ บุคลากรของหน่วยงานใน สังกัดกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์จังหวัด สมุทรปราการ เป็น Smart Officer	๒๕%	๓๐%	๓๕%	๔๐%	๔๕%	๕.๑.๑ ส่งเสริมให้บุคลากร ของหน่วยงานในสังกัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดสมุทรปราการพัฒนา ความรู้ความสามารถสู่ความ เป็นเลิศตามนโยบาย Smart Officer
	๕.๒ หน่วยงานในสังกัด กระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ มีการทำงานเป็น ทีมและบูรณาการทำงาน ร่วมกัน	๕.๒ จำนวนส่วนราชการใน สังกัดกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์จังหวัด สมุทรปราการมีการบูรณา การทำงานร่วมกัน	๑๓ หน่วยงาน	๑๓ หน่วยงาน	๑๓ หน่วยงาน	๑๓ หน่วยงาน	๑๓ หน่วยงาน	๕.๒.๑ ส่งเสริมให้มีการ บริหารจัดการและบูรณาการ ทำงานร่วมกัน

6. แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)

วิสัยทัศน์ : สินค้าเกษตรสู่มาตรฐานสากล บนพื้นฐานความพอเพียงอย่างยั่งยืน

การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน การพัฒนาระบบบริหารจัดการของจังหวัด

ประสิทธิผล

เกษตรกรเป็น Smart Farmer ผู้ผลิตและผู้บริโภคปลอดภัย การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ บุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับการพัฒนาเป็น Smart Officer

คุณภาพการให้บริการ

เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น สินค้าเกษตรได้รับการรับรองมาตรฐานปลอดภัย ทรัพยากรดินและน้ำมีความสมบูรณ์ บุคลากรมีการทำงานเป็นทีมและบูรณาการร่วมกัน

ประสิทธิภาพ

ส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตที่เหมาะสมใช้เทคโนโลยีเพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ส่งเสริมให้เกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรผลิตสินค้าที่มีมาตรฐาน สร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้าตามความต้องการของตลาด ส่งเสริมการบริหารจัดการและบูรณาการแผนงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

พัฒนาการบริหารจัดการ

พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้มีความมั่นคง พัฒนาบุคลากรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้มีความรู้ความสามารถเป็นเลิศตามนโยบาย Smart Office

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ					รวม ๕ ปี	หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕		หลัก	ร่วม
๑.๑ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer	๑. โครงการเพิ่มศักยภาพศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก)	งบจังหวัด	๙๕๘,๗๐๐.๐๐	๑,๐๖๕,๒๐๐.๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๒๙๐,๐๐๐.๐๐	๑,๔๒๐,๐๐๐.๐๐	๕,๙๓๓,๙๐๐.๐๐	กษจ. สป.	
	๒. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกรสู่ความเป็น Smart Farmer	งบจังหวัด	๑,๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๓๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๗๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๙๐๐,๐๐๐.๐๐	๗,๕๐๐,๐๐๐.๐๐	กษจ. สป.	
	๓. โครงการพัฒนาการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ (โครงการพัฒนาศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน)	งบปกติ	๑๗๖,๐๐๐.๐๐	๑๙๕,๑๐๐.๐๐	๒๑๕,๐๐๐.๐๐	๒๓๗,๐๐๐.๐๐	๒๖๐,๐๐๐.๐๐	๑,๐๘๓,๑๐๐.๐๐	กษ. สป.	
	๔. โครงการ ๕ ประสานสืบสานเกษตรทฤษฎีใหม่ภายในหลวง	งบปกติ	๑๘,๐๐๐.๐๐	๑๙,๘๐๐.๐๐	๒๑,๘๐๐.๐๐	๒๓,๘๐๐.๐๐	๒๕,๘๐๐.๐๐	๑๐๙,๒๐๐.๐๐	กษ. สป.	ปม. สป. ปศจ. สป. สสจ. สป. สศส. สป. สพด. สป.
	๕. โครงการส่งเสริมแนวทางเกษตรทฤษฎีใหม่	งบปกติ	๑๓๖,๐๐๐.๐๐	๑๕๑,๖๓๕.๐๐	๑๗๐,๐๐๐.๐๐	๑๙๐,๐๐๐.๐๐	๒๑๐,๐๐๐.๐๐	๘๕๗,๖๓๕.๐๐	กษ. สป. ปศจ. สป.	
	๖. โครงการสนับสนุนโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ด้านประมง	งบปกติ	๑๒๕,๐๐๐.๐๐	๑๓๕,๑๐๐.๐๐	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๑๗๐,๐๐๐.๐๐	๑๙๐,๐๐๐.๐๐	๗๗๐,๑๐๐.๐๐	ศพจ. สป.	

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ					รวม ๕ ปี	หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕		หลัก	ร่วม
๑.๑ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer	๗. โครงการส่งเสริมการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ในสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	งบประมาณ	๔,๕๐๐.๐๐	๔,๘๐๐.๐๐	๕,๑๐๐.๐๐	๕,๔๐๐.๐๐	๕,๗๐๐.๐๐	๒๕,๕๐๐.๐๐	สสจ. สป.	
	๘. โครงการคลินิกเกษตรเคลื่อนที่ในพระราชานุเคราะห์ฯ	งบประมาณ	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๑๕,๐๐๐.๐๐	๑๒๕,๐๐๐.๐๐	๑๓๕,๐๐๐.๐๐	๑๔๕,๐๐๐.๐๐	๖๒๐,๐๐๐.๐๐	สตส. สป. ปศจ. สป. สพด. สป. ศวพ. ปทุมธานี	
	๙. โครงการพัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)	งบประมาณ	๙๒๔,๐๐๐.๐๐	๑,๐๒๖,๕๐๐.๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๔๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐.๐๐	๖,๑๕๐,๕๐๐.๐๐	กษจ. สป. ปม. สป. สพด. สป. ปศจ. สป. ศวพ. ปทุมธานี	
	๑๐. สนับสนุนกิจกรรมสหกรณ์ในศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	งบประมาณ	๑๙,๐๐๐.๐๐	๒๑,๙๐๐.๐๐	๒๔,๐๐๐.๐๐	๒๗,๐๐๐.๐๐	๓๐,๐๐๐.๐๐	๑๒๑,๙๐๐.๐๐	สสจ. สป.	
	๑๑. โครงการถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการปศุสัตว์	งบประมาณ	๓๔,๐๐๐.๐๐	๓๗,๑๐๐.๐๐	๔๐,๐๐๐.๐๐	๔๓,๐๐๐.๐๐	๔๖,๐๐๐.๐๐	๒๐๐,๑๐๐.๐๐	ปศจ. สป.	
	๑๒. โครงการศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนาดิน	งบประมาณ	๖๔,๐๐๐.๐๐	๗๑,๐๐๐.๐๐	๗๘,๐๐๐.๐๐	๘๕,๐๐๐.๐๐	๙๒,๐๐๐.๐๐	๓๙๐,๐๐๐.๐๐	สพด. สป.	

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ					รวม ๕ ปี	หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕		หลัก	ร่วม
๑.๑ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer	๑๓. โครงการขับเคลื่อนงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และบูรณาการด้านการพัฒนาอาชีพการเกษตร (ภายใต้ความร่วมมือระหว่างสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสมุทรปราการ ร่วมกับโครงการลูกพระดาบสมุทพรปราการ ประจำปี ๒๕๖๒)	งบปกติ	-	๖๐๐,๐๐๐.๐๐	๗๐๐,๐๐๐.๐๐	๘๐๐,๐๐๐.๐๐	๙๐๐,๐๐๐.๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	กษ. สป.	
	๑๔. โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	งบปกติ	๙,๐๐๐.๐๐	๑๐,๐๐๐.๐๐	๑๑๐,๐๐๐.๐๐	๑๒,๐๐๐.๐๐	๑๓,๐๐๐.๐๐	๑๕๕,๐๐๐.๐๐	กษ. สป.	
	๑๕. โครงการสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	งบปกติ	๑๘๒,๐๐๐.๐๐	๒๐๒,๘๐๐.๐๐	๒๐๔,๐๐๐.๐๐	๒๐๖,๐๐๐.๐๐	๒๐๘,๐๐๐.๐๐	๑,๐๐๒,๘๐๐.๐๐	ปศจ. สป. ศพจ. สป.	
	๑๖. โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	งบปกติ	๕๒,๒๐๐.๐๐	๕๘,๒๐๐.๐๐	๖๔,๐๐๐.๐๐	๗๐,๐๐๐.๐๐	๗๖,๐๐๐.๐๐	๓๒๐,๔๐๐.๐๐	กษจ. สป. สพด. สป.	
	๑๗. โครงการพัฒนาสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	งบปกติ	๑๐๓,๐๐๐.๐๐	๑๑๓,๔๐๐.๐๐	๑๓๐,๐๐๐.๐๐	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๑๗๐,๐๐๐.๐๐	๖๖๖,๔๐๐.๐๐	สสจ. สป.	
	๑๘. โครงการสร้างและพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง	งบปกติ	๕๓,๘๐๐.๐๐	๕๙,๘๐๐.๐๐	๖๖,๐๐๐.๐๐	๗๒,๐๐๐.๐๐	๗๘,๐๐๐.๐๐	๓๒๙,๖๐๐.๐๐	ปศจ. สป.	

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ					รวม ๕ ปี	หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕		หลัก	ร่วม
๑.๑ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer	๑๙. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)	งบปกติ	๕๗๐,๐๐๐.๐๐	๖๓๕,๘๐๐.๐๐	๗๐๐,๐๐๐.๐๐	๗๗๐,๐๐๐.๐๐	๘๔๐,๐๐๐.๐๐	๓,๕๑๕,๘๐๐.๐๐	กษจ. สป. ปม. สป. ศพจ. สป.	
	๒๐. โครงการพัฒนาสมาชิกสหกรณ์เป็นสมาชิกปราดเปรื่อง (Smart Farme)	งบปกติ	๑๐,๐๐๐.๐๐	๑๔,๕๐๐.๐๐	๑๘,๐๐๐.๐๐	๒๒,๐๐๐.๐๐	๒๖,๐๐๐.๐๐	๙๐,๕๐๐.๐๐	สสจ. สป.	
	๒๑. โครงการพัฒนาเกษตรกรมัยง์ยืน	งบปกติ	๑๐,๐๐๐.๐๐	๑๕,๕๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐	๒๕,๐๐๐.๐๐	๓๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๐,๕๐๐.๐๐	ปม. สป.	
	๒๒. โครงการพัฒนาเกษตรกร	งบปกติ	๓๑๐,๐๐๐.๐๐	๓๔๖,๗๒๐.๐๐	๔๐๐,๐๐๐.๐๐	๔๕๐,๐๐๐.๐๐	๕๐๐,๐๐๐.๐๐	๒,๐๐๖,๗๒๐.๐๐	กษจ. สป	
	๒๓. โครงการพัฒนาเกษตรกรและหมอดินอาสา และหมอดินน้อย	งบปกติ	๑๓๖,๐๐๐.๐๐	๑๕๑,๕๐๐.๐๐	๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๕๐,๐๐๐.๐๐	๓๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๐๓๗,๕๐๐.๐๐	สพด. สป.	
	๒๔. โครงการค่ายเยาวชนรักษ์พงไพรเฉลิมพระเกียรติ ๖๐ พรรษา	งบปกติ	๑๕,๐๐๐.๐๐	๑๖,๘๔๐.๐๐	๑๘,๐๐๐.๐๐	๑๙,๐๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐	๘๘,๘๔๐.๐๐	คิมม. กจ.	

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ					รวม ๕ ปี	หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕		หลัก	ร่วม
๑.๒ สร้างความ เข้มแข็งให้กับ เกษตรกรและสถาบัน เกษตรกร	๑. โครงการตรวจสอบบัญชีสหกรณ์และ กลุ่มเกษตรกร	งบปกติ	๑,๗๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๘๘๔,๘๑๐.๐๐	๒,๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๒,๓๐๐,๐๐๐.๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๐,๔๘๔,๘๑๐.๐๐	สตส. สป.	
	๒. โครงการพัฒนาสหกรณ์	งบปกติ	๓๐,๐๐๐.๐๐	๔๐,๐๐๐.๐๐	๕๐,๐๐๐.๐๐	๖๐,๐๐๐.๐๐	๗๐,๐๐๐.๐๐	๒๕๐,๐๐๐.๐๐	สตส. สป.	
	๓. โครงการงานพัฒนา ผู้บริหารสหกรณ์	งบปกติ	๖,๒๐๐.๐๐	๗,๒๐๐.๐๐	๘,๒๐๐.๐๐	๙,๒๐๐.๐๐	๑๐,๒๐๐.๐๐	๔๑,๐๐๐.๐๐	สตส. สป.	
	๔. โครงการงานส่งเสริม การจัดทำบัญชี	งบปกติ	๙๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๐,๙๒๐.๐๐	๑๑๐,๐๐๐.๐๐	๑๒๐,๐๐๐.๐๐	๑๓๐,๐๐๐.๐๐	๕๕๐,๙๒๐.๐๐	สตส. สป.	
	๕. โครงการงานบูรณาการ	งบปกติ	๔๕๐,๐๐๐.๐๐	๔๙๔,๓๕๐.๐๐	๕๔๐,๐๐๐.๐๐	๕๙๐,๐๐๐.๐๐	๖๔๐,๐๐๐.๐๐	๒,๗๑๔,๓๕๐.๐๐	สตส. สป.	
	๖. โครงการส่งเสริมและพัฒนา สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	งบปกติ	๓,๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๓,๔๒๒,๓๐๐.๐๐	๓,๗๐๐,๐๐๐.๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๔,๓๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๘,๕๒๒,๓๐๐.๐๐	สสจ. สป.	
	๗. โครงการพัฒนาศักยภาพการค้าเงิน ธุรกิจสหกรณ์ภาคการเกษตรและกลุ่ม เกษตรกร	งบปกติ	๑๒๙,๐๐๐.๐๐	๑๔๓,๑๐๐.๐๐	๑๖๐,๐๐๐.๐๐	๑๘๐,๐๐๐.๐๐	๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๘๑๒,๑๐๐.๐๐	สสจ. สป.	
	๘. โครงการสนับสนุนการพัฒนาสถาบัน เกษตรกรรูปแบบประชารัฐ	งบปกติ	๖๐,๐๐๐.๐๐	๗๒,๔๒๐.๐๐	๘๕,๐๐๐.๐๐	๙๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๕,๐๐๐.๐๐	๔๑๒,๔๒๐.๐๐	สสจ. สป.	

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ					รวม ๕ ปี	หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕		หลัก	ร่วม
๒.๑ ส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรตลอดโซ่อุปทานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด	๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดเชิงพาณิชย์	งบภาคกลาง	-	-	๑๓,๓๐๐,๐๐๐.๐๐	-	-	๑๓,๓๐๐,๐๐๐.๐๐	กรมประมง	
	๒. โครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดี	งบกลุ่มจังหวัด	-	-	๒๐,๖๓๘,๘๐๐.๐๐	๒๓,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๖,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๖๙,๖๓๘,๘๐๐.๐๐	สสจ. ปทุมธานี	กษจ. ปทุมธานี กษจ. นนทบุรี กษจ. นครปฐม ศวพ. ปทุมธานี
	๓. จัดแสดงสินค้าและเชื่อมโยงการกระจายสินค้าเกษตร	งบกลุ่มจังหวัด	-	-	๒๔,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๖,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๘,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๗๘,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	กษจ. สป.	กษจ. ปทุมธานี กษจ. นนทบุรี กษจ. นครปฐม
	๔. โครงการเสริมสร้างศักยภาพการผลิตและพัฒนาช่องทางตลาดและการจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำ ปี ๒๕๖๓	งบกลุ่มจังหวัด	-	-	๘,๖๐๐,๐๐๐.๐๐	๙,๔๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๐,๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๘,๒๐๐,๐๐๐.๐๐	ปม. สป.	ปม. ปทุมธานี ปม. นนทบุรี ปม. นครปฐม
	๕. โครงการส่งเสริมการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน	งบจังหวัด	๑๘,๕๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๐,๕๕๑,๘๐๐.๐๐	๒๔,๒๘๗,๐๐๐.๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๗,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๑๕,๓๓๘,๘๐๐.๐๐	กษ. สป.	กษจ. สป. ปม. สป. ปศจ. สป. สสจ. สป. พฉจ. สป.
	๖. โครงการพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ	งบปกติ	๓,๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๓,๕๔๗,๕๐๐.๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๔,๕๐๐,๐๐๐.๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๐,๑๔๗,๕๐๐.๐๐	ปม. สป. ศพจ. สป. ศพม. อ่าวไทยตอนบน นปท. สป.	
	๗. โครงการพัฒนาตลาดสินค้าเกษตร	งบปกติ	๗๒,๐๐๐.๐๐	๘๒,๐๐๐.๐๐	๙๒,๐๐๐.๐๐	๑๐๒,๐๐๐.๐๐	๑๑๒,๐๐๐.๐๐	๔๖๐,๐๐๐.๐๐	กษจ. สป.	
	๘. โครงการสนับสนุนการดำเนินการบริหารจัดการเกษตรแบบแปลงใหญ่ในรูปแบบสหกรณ์	งบปกติ	๖๕,๐๐๐.๐๐	๗๒,๔๒๐.๐๐	๗๙,๐๐๐.๐๐	๘๖,๐๐๐.๐๐	๙๓,๐๐๐.๐๐	๓๙๕,๔๒๐.๐๐	สสจ. สป.	

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ					รวม ๕ ปี	หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕		หลัก	ร่วม
๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า	๑. โครงการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตข้าว กข. ๔๓ ให้ได้มาตรฐานปลอดภัยเพื่อการบริโภคของกลุ่มเกษตรกรภาคกลางลุ่มน้ำเจ้าพระยา	งบกลุ่มจังหวัด	-	-	๘๔,๗๒๕,๘๐๐.๐๐	-	-	๘๔,๗๒๕,๘๐๐.๐๐	กรมการข้าว	กรมพัฒนาที่ดิน กรมตรวจบัญชีสหกรณ์
	๒. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย	งบกลุ่มจังหวัด	-	-	๒,๗๐๔,๖๐๐.๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๓,๓๐๐,๐๐๐.๐๐	๙,๐๐๔,๖๐๐.๐๐	กษจ. สป.	กษจ. นครปฐม กษจ. นนทบุรี
	๓. โครงการส่งเสริมทักษะการผลิตและพัฒนาสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพดี	งบจังหวัด	-	-	-	๖,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	กษจ. สป.	ศวพ. ปทุมธานี ศวช. ปทุมธานี
	๔. โครงการพัฒนามาตรฐานการแปรรูปพลาสติกสู่มาตรฐาน GMP	งบจังหวัด	-	-	-	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	ปม. สป.	
	๕. โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่	งบปกติ	๑,๔๑๐,๐๐๐.๐๐	๑,๕๗๖,๑๐๐.๐๐	๑,๗๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๘๘๐,๐๐๐.๐๐	๑,๙๐๐,๐๐๐.๐๐	๘,๓๘๖,๑๐๐.๐๐	กษจ. สป. ปศจ. สป. ปม. สป. ศพจ. สป.	
	๖. โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ (พื้นที่แปลงใหญ่กรมส่งเสริมการเกษตร) ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ภาพรวมจำนวนแปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒	งบปกติ	๑๗๘,๐๐๐.๐๐	๑๙๘,๑๙๐.๐๐	๒๒๐,๐๐๐.๐๐	๒๕๐,๐๐๐.๐๐	๒๘๐,๐๐๐.๐๐	๑,๑๒๖,๑๙๐.๐๐	สพต. สป.	
	๗. โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบนาแปลงใหญ่	งบปกติ	๙๓,๐๐๐.๐๐	๑๐๔,๒๐๐.๐๐	๑๒๐,๐๐๐.๐๐	๑๓๕,๐๐๐.๐๐	๑๕๐,๐๐๐.๐๐	๖๐๒,๒๐๐.๐๐	ศวช. ปทุมธานี	

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ					รวม ๕ ปี	หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕		หลัก	ร่วม
๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า	๘. โครงการระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ (นาแปลงใหญ่) ปีงบประมาณ ๒๕๖๒ ภาพรวมจำนวนแปลงใหญ่ ปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๒	งบปกติ	๑๖,๕๐๐.๐๐	๑๘,๕๘๐.๐๐	๒๐,๕๐๐.๐๐	๒๒,๕๐๐.๐๐	๒๔,๕๐๐.๐๐	๑๐๒,๕๘๐.๐๐	สพด. สป.	
	๙. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	งบปกติ	๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๒๕,๖๐๐.๐๐	๒๕๐,๐๐๐.๐๐	๒๗๕,๐๐๐.๐๐	๓๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๒๕๐,๖๐๐.๐๐	กษจ. สป.	
	๑๐. โครงการส่งเสริมและบริหารจัดการการผลิตสินค้าประมง	งบปกติ	๑,๙๐๐,๐๐๐.๐๐	๒,๑๓๖,๗๐๐.๐๐	๒,๔๐๐,๐๐๐.๐๐	๒,๖๐๐,๐๐๐.๐๐	๒,๘๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๑,๘๓๖,๗๐๐.๐๐	ศพม. อ่าวไทยตอนบน	
	๑๑. โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร	งบปกติ	๓,๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๓,๕๖๗,๒๘๐.๐๐	๓,๙๐๐,๐๐๐.๐๐	๔,๓๐๐,๐๐๐.๐๐	๔,๗๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๙,๖๖๗,๒๘๐.๐๐	นปท. สป.	
	๑๒. โครงการส่งเสริมการบริโภคและใช้วัตถุดิบสินค้า Q	งบปกติ	๒๕,๐๐๐.๐๐	๒๘,๐๐๐.๐๐	๓๑,๐๐๐.๐๐	๓๔,๐๐๐.๐๐	๓๗,๐๐๐.๐๐	๑๕๕,๐๐๐.๐๐	กษ. สป.	
	๑๓. โครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant)	งบปกติ	๑๔,๐๐๐.๐๐	๑๕,๘๐๐.๐๐	๑๘,๐๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐	๒๒๐,๐๐๐.๐๐	๒๘๗,๘๐๐.๐๐	กษ. สป.	
	๑๔. โครงการบูรณาการตรวจสอบควบคุมสินค้าเกษตรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑	งบปกติ	๔,๐๐๐.๐๐	๕,๐๐๐.๐๐	๖,๐๐๐.๐๐	๗,๐๐๐.๐๐	๘,๐๐๐.๐๐	๓๐,๐๐๐.๐๐	กษ. สป.	
	๑๕. โครงการตรวจสอบรับรองคุณภาพสินค้าปศุสัตว์	งบปกติ	๔๐,๐๐๐.๐๐	๔๔,๖๐๐.๐๐	๕๐,๐๐๐.๐๐	๕๕,๐๐๐.๐๐	๖๐,๐๐๐.๐๐	๒๔๙,๖๐๐.๐๐	ปศจ. สป.	
	๑๖. โครงการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลด้านปศุสัตว์	งบปกติ	๑๐,๐๐๐.๐๐	๑๑,๘๐๐.๐๐	๑๔,๐๐๐.๐๐	๑๖,๐๐๐.๐๐	๑๘,๐๐๐.๐๐	๖๙,๘๐๐.๐๐	ปศจ. สป.	

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ					รวม ๕ ปี	หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕		หลัก	ร่วม
๒.๒ ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า	๑๗. โครงการส่งเสริมการผลิตการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร/เกษตรอินทรีย์	งบปกติ	๑๙๐,๐๐๐.๐๐	๒๑๗,๘๘๐.๐๐	๒๓๐,๐๐๐.๐๐	๒๕๐,๐๐๐.๐๐	๒๗๐,๐๐๐.๐๐	๑,๑๕๗,๘๘๐.๐๐	สพด. สป.	
	๑๘. โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าเกษตรแปรรูป	งบปกติ	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๑๔,๐๐๐.๐๐	๑๓๐,๐๐๐.๐๐	๑๔๕,๐๐๐.๐๐	๑๖๐,๐๐๐.๐๐	๖๕๔,๐๐๐.๐๐	กษจ. สป.	
	๑๙. โครงการพัฒนาคุณภาพสินค้าประมงสู่มาตรฐาน	งบปกติ	๕๐๐,๐๐๐.๐๐	๕๖๘,๔๐๐.๐๐	๖๔๐,๐๐๐.๐๐	๗๑๐,๐๐๐.๐๐	๗๘๐,๐๐๐.๐๐	๓,๑๙๘,๔๐๐.๐๐	ศพจ. สป.	
	๒๐. โครงการงานสินค้าเกษตรได้มาตรฐาน	งบปกติ	๒๘,๐๐๐.๐๐	๓๑,๐๐๐.๐๐	๓๔,๐๐๐.๐๐	๓๗,๐๐๐.๐๐	๔๐,๐๐๐.๐๐	๑๗๐,๐๐๐.๐๐	ศวพ. ปทุมธานี	

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ					รวม ๕ ปี	หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕		หลัก	ร่วม
ส่งเสริมและพัฒนา ประสิทธิภาพการผลิต และคุณภาพมาตรฐานสินค้า	๑. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์ ภาคเกษตรสู่ตลาดโลก	งบจังหวัด	๙,๓๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๐,๓๘๐,๘๐๐.๐๐	๑๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๓,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๕๕,๖๘๐,๘๐๐.๐๐	พณจ. สป.	
	๒. โครงการส่งเสริมการสร้าง มูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรม เชิงพาณิชย์และทรัพย์สิน ทางปัญญา	งบจังหวัด	๓๒๐,๐๐๐.๐๐	๔๒๐,๐๐๐.๐๐	๕๒๐,๐๐๐.๐๐	๖๒๐,๐๐๐.๐๐	๗๒๐,๐๐๐.๐๐	๒,๖๐๐,๐๐๐.๐๐	พณจ. สป.	
	๓. โครงการวิจัยทำหยาไทยกลุ่ม เรือนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาพื้นที่ - การสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อขับเคลื่อน เศรษฐกิจปลาสดจังหวัด สมุทรปราการ	งบ สก.สว.							สำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริม วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (สกสว.) และมหาวิทยาลัยหัว เฉียวเฉลิมพระเกียรติ	
	๔. โครงการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้าง องค์ความรู้พื้นฐานด้านประมง	งบปกติ	๒๔๐,๐๐๐.๐๐	๒๖๘,๑๐๐.๐๐	๓๐๐,๐๐๐.๐๐	๓๕๐,๐๐๐.๐๐	๔๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๕๕๘,๑๐๐.๐๐	ศพม. อ่าวไทยตอนบน	
	๕. โครงการงานวิจัยทดสอบและ พัฒนาการผลิตมะม่วงน้ำดอกไม้คึ่ง บางกระเจ้า	งบปกติ	๒๕๐,๐๐๐.๐๐	๒๗๘,๑๓๓.๐๐	๓๑๐,๐๐๐.๐๐	๓๔๐,๐๐๐.๐๐	๓๗๐,๐๐๐.๐๐	๑,๕๕๘,๑๓๓.๐๐	ศวพ. ปทุมธานี	
	๖. โครงการพัฒนาเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร	งบปกติ	๑๒,๐๐๐.๐๐	๑๖,๐๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐.๐๐	๒๔,๐๐๐.๐๐	๒๘,๐๐๐.๐๐	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	ปศจ. สป.	

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ					รวม ๕ ปี	หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕		หลัก	ร่วม
๔.๑ พื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้สมดุลและยั่งยืน	๑. โครงการบริหารจัดการน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำ และเพิ่มพื้นที่ชลประทานใน	งบภาคกลาง	-	-	๒,๔๒๔,๐๔๖,๐๐๐.๐๐	-	-	๒,๔๒๔,๐๔๖,๐๐๐.๐๐	กรมชลประทาน	
	๒. การจัดงานวันพระบิดาแห่งฝนหลวง	งบปกติ	๓๐,๐๐๐.๐๐	๔๐,๐๐๐.๐๐	๕๐,๐๐๐.๐๐	๖๐,๐๐๐.๐๐	๗๐,๐๐๐.๐๐	๒๕๐,๐๐๐.๐๐	กษ. สป.	
	๓. โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยววิถีเกษตร	งบปกติ	๖,๐๐๐.๐๐	๗,๐๐๐.๐๐	๘,๐๐๐.๐๐	๙,๐๐๐.๐๐	๑๐,๐๐๐.๐๐	๔๐,๐๐๐.๐๐	กษจ. สป.	
	๔. โครงการปรับปรุงคุณภาพดิน	งบปกติ	๖,๕๐๐.๐๐	๗,๕๐๐.๐๐	๘,๕๐๐.๐๐	๙,๕๐๐.๐๐	๑๐,๕๐๐.๐๐	๔๒,๕๐๐.๐๐	สพด. สป.	
	๕. พื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน	งบปกติ	๙๑๐,๐๐๐.๐๐	๑,๐๑๒,๐๐๐.๐๐	๑,๑๑๐,๐๐๐.๐๐	๑,๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๓๐๐,๐๐๐.๐๐	๕,๕๒๒,๐๐๐.๐๐	สพด. สป.	

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ					รวม ๕ ปี	หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕		หลัก	ร่วม
๔.๒ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน	๑. โครงการกำจัดวัชพืช	งบประมาณ	๓๐๐,๐๐๐.๐๐	๓๐๘,๐๐๐.๐๐	๕๐๐,๐๐๐.๐๐	๖๐๐,๐๐๐.๐๐	๗๐๐,๐๐๐.๐๐	๒,๔๐๘,๐๐๐.๐๐	คป. สมุทรปราการ คป. ชลหารพิจิตร	
	๒. โครงการป้องกันน้ำเค็ม	งบประมาณ	๖๐,๐๐๐.๐๐	๗๐,๐๐๐.๐๐	๘๐,๐๐๐.๐๐	๙๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๔๐๐,๐๐๐.๐๐	คป. ชลหารพิจิตร คป. พระองค์ไชยานุชิต	
	๓. โครงการซ่อมแซมและบำรุงรักษา	งบประมาณ	๑๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๓,๑๑๓,๕๑๒.๐๐	๑๔,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๖,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๗๐,๑๑๓,๕๑๒.๐๐	คป. ชลหารพิจิตร คป. พระองค์ไชยานุชิต	
	๔. โครงการบำรุงรักษาโครงการชลประทาน	งบประมาณ	๖๐๐,๐๐๐.๐๐	๖๖๘,๐๐๐.๐๐	๗๔๐,๐๐๐.๐๐	๘๑๐,๐๐๐.๐๐	๘๘๐,๐๐๐.๐๐	๓,๖๘๘,๐๐๐.๐๐	คป. สมุทรปราการ	
	๕. โครงการบำรุงรักษาและบริหารการส่งน้ำโครงการชลประทาน	งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๕,๖๔๓,๐๐๐.๐๐	๖,๒๐๐,๐๐๐.๐๐	๖,๘๐๐,๐๐๐.๐๐	๗,๔๐๐,๐๐๐.๐๐	๓๑,๐๔๓,๐๐๐.๐๐	คป. ชลหารพิจิตร	
	๖. โครงการปรับปรุงโครงการ	งบประมาณ	๑๔,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๖,๓๕๕,๓๗๐.๐๐	๑๘,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๙๐,๓๕๕,๓๗๐.๐๐	คป. ชลหารพิจิตร	
	๗. โครงการค่าซ่อมแซมโครงการชลประทาน	งบประมาณ	๔,๘๐๐,๐๐๐.๐๐	๕,๒๘๙,๘๖๘.๐๓	๕,๘๐๐,๐๐๐.๐๐	๖,๓๐๐,๐๐๐.๐๐	๖,๘๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๘,๙๘๙,๘๖๘.๐๓	คป. สมุทรปราการ	
	๘. โครงการขุดลอกคลอง	งบประมาณ	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๕๐๒,๘๒๓.๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐.๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๐,๐๐๒,๘๒๓.๐๐	คป. ชลหารพิจิตร	
	๙. โครงการแผนการรับรองการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและลดโลกร้อน	งบประมาณ	๕๐,๐๐๐.๐๐	๕๔,๐๐๐.๐๐	๕๘,๐๐๐.๐๐	๖๒,๐๐๐.๐๐	๖๖,๐๐๐.๐๐	๒๙๐,๐๐๐.๐๐	สพด. สป.	
	๑๐. โครงการธนาคารสินค้าเกษตร	งบประมาณ	๖๐,๐๐๐.๐๐	๖๙,๐๐๐.๐๐	๘๐,๐๐๐.๐๐	๙๐,๐๐๐.๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑,๒๙๙,๐๐๐.๐๐	สพด. สป.	

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาระบบบริหารจัดการของจังหวัด

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ					รวม ๕ ปี	หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕		หลัก	ร่วม
๕.๑ ส่งเสริมให้บุคลากรของ หน่วยงานในสังกัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์จังหวัด สมุทรปราการพัฒนาความรู้ ความสามารถสู่ความเป็นเลิศ ตามนโยบาย Smart Officer	๑. โครงการบุคลากรภาครัฐ	งบปกติ	๗,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๘,๐๔๙,๒๓๐.๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐	๔๕,๐๔๙,๒๓๐.๐๐	สสจ. สป. ปม. สป. ปศจ. สป.	

ส่วนที่ ๕

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดสมุทรปราการ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์	โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ					รวม ๕ ปี	หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ. ๒๕๖๑	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕		หลัก	ร่วม
๕.๒ ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการและบูรณาการทำงานร่วมกัน	๑. โครงการสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายสำคัญ	งบปกติ	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๒๙,๑๐๐.๐๐	๑๖๐,๐๐๐.๐๐	๑๙๐,๐๐๐.๐๐	๒๒๐,๐๐๐.๐๐	๗๙๙,๑๐๐.๐๐	กษ. สป.	
	๒. โครงการส่งเสริมประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์ระดับจังหวัด	งบปกติ	๓๐,๐๐๐.๐๐	๓๕,๐๐๐.๐๐	๔๐,๐๐๐.๐๐	๔๕,๐๐๐.๐๐	๕๐,๐๐๐.๐๐	๒๐๐,๐๐๐.๐๐	กษ. สป.	
	๓. โครงการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	งบปกติ	๑๕,๐๐๐.๐๐	๑๖,๐๐๐.๐๐	๑๗,๐๐๐.๐๐	๑๘,๐๐๐.๐๐	๑๙,๐๐๐.๐๐	๘๕,๐๐๐.๐๐	ปศจ. สป.	
	๔. โครงการขึ้นทะเบียนและปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร	งบปกติ	๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๑๓๙,๗๐๐.๐๐	๑๘๐,๐๐๐.๐๐	๒๒๐,๐๐๐.๐๐	๒๖๐,๐๐๐.๐๐	๘๙๙,๗๐๐.๐๐	กษจ. สป. ปม. สป. ปศจ. สป.	

ส่วนที่ ๖

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Idea) (งบจังหวัด)

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์ที่ ๑

แผนงาน : บูรณาการส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	ส่งเสริมการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐาน ปี ๒๕๖๓
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>ด้วยในแผนพัฒนาการเกษตร ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงาน โดยเน้นการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานทั้งด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ เพื่อรับรองความต้องการของตลาด ส่งเสริมการบริหารจัดการโซ่อุปทานสินค้าเกษตร พัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร โดยมุ่งหวังให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืน</p> <p>ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายตามแผนพัฒนาการเกษตรดังกล่าว ในส่วนของจังหวัดสมุทรปราการ จำเป็นต้องมีการส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาสินค้าเกษตรเฉพาะถิ่นของจังหวัดให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน แปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยการส่งเสริมให้ความรู้ เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการสร้างอาชีพ และรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างยั่งยืน รวมทั้งสร้างช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัยให้หลากหลายมากยิ่งขึ้น</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนากลุ่มผู้ผลิตให้มีความสามารถด้านการผลิตและแปรรูปสินค้าปลอดภัยและได้มาตรฐาน</p> <p>๒. เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้กลุ่มเกษตรกรมีการแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร</p> <p>๓. เพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าการเกษตร สร้างเครือข่ายและรายได้ให้กับกลุ่มเกษตรกร</p>
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนเกษตรกรที่ได้รับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย (ร้อยละ ๕)</p> <p>๒. ยอดเงินจากการจำหน่ายสินค้าในนามเครื่องหมายสินค้าเกษตรฯ ไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p>
๕. พื้นที่เป้าหมาย	ทุกอำเภอในจังหวัดสมุทรปราการ
๖. กิจกรรมหลัก	ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัยและได้มาตรฐานด้านพืช ประมง ปศุสัตว์
๖.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>กิจกรรม : ส่งเสริมการผลิตมะม่วงน้ำดอกไม้สมุทรปราการคุณภาพเชิงการค้า</p> <p>งบประมาณ : ๔,๔๗๒,๐๐๐ บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>
๖.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>กิจกรรม : ส่งเสริมการผลิตและอนุรักษ์ส้มเทพรสคั่งบางกะเจ้า</p> <p>งบประมาณ : ๙๕๕,๐๐๐ บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>
๖.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>กิจกรรม : ส่งเสริมการผลิตมะพร้าวน้ำหอมเพื่อการค้า</p> <p>งบประมาณ : ๑,๒๗๙,๙๐๐ บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>
๖.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>กิจกรรม : ส่งเสริมการผลิตไม้ดอกไม้ประดับคุณภาพเพื่อการค้า</p> <p>งบประมาณ : ๑,๖๔๔,๘๐๐ บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>
๖.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	<p>กิจกรรม : ส่งเสริมการผลิตกล้วยหอมคุณภาพเพื่อการค้า</p> <p>งบประมาณ : ๑,๕๘๕,๐๐๐ บาท</p> <p>ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ</p> <p>หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๖.๖ กิจกรรมหลักที่ ๖ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรม : ส่งเสริมการผลิตพืชผักปลอดภัยจากสารพิษในโรงเรือน งบประมาณ : ๔,๓๓๔,๒๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๖.๗ กิจกรรมหลักที่ ๗ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรม : จัดงาน "มหกรรมสินค้าเกษตรปลอดภัยและของดีเมืองปากน้ำ" งบประมาณ : ๔,๐๒๕,๕๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๖.๘ กิจกรรมหลักที่ ๘ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรม : การรักษาคุณภาพน้ำให้เหมาะสมในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ งบประมาณ : ๑,๙๔๑,๗๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานประมงจังหวัดสมุทรปราการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๖.๙ กิจกรรมหลักที่ ๙ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรม : ส่งเสริมและอนุรักษ์สายพันธุ์เป็ดปากน้ำ งบประมาณ : ๒,๑๘๒,๒๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสมุทรปราการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๖.๑๐ กิจกรรมหลักที่ ๑๐ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรม : ส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมืองให้ได้มาตรฐานอาหารปลอดภัย งบประมาณ : ๑,๗๘๔,๒๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสมุทรปราการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๖.๑๑ กิจกรรมหลักที่ ๑๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กิจกรรม : อำนวยความสะดวกและติดตามผลการดำเนินงาน งบประมาณ : ๘๒,๕๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสมุทรปราการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง : หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานประมงจังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสมุทรปราการ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	เดือนตุลาคม ๒๕๖๒ – กันยายน ๒๕๖๓
๙. งบประมาณ	๒๔,๒๘๗,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (OUTPUT)	ผลผลิต ๑. เกษตรกรได้รับความรู้ เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรปลอดภัย ๒. เกษตรกรมีช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรปลอดภัยมากขึ้น
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (OUTCOME)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ ๑. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ๒. เกษตรกรสามารถใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี ภูมิปัญญาจากการฝึกอบรมไปพัฒนาการผลิตให้ปลอดภัยได้ มาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาด ๓. ประชาชนได้บริโภคอาหารปลอดภัยได้มาตรฐาน ดีต่อสุขภาพ

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Idea) (งบจังหวัด)

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์ที่ ๑

แผนงาน:บูรณาการส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	เพิ่มศักยภาพศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ปี ๒๕๖๓
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ได้มีการพัฒนาให้เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านการเกษตรของชุมชนที่เกิดจากปัญหาของชุมชน ซึ่งสามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนได้ในระดับหนึ่งจากการดำเนินงานที่ผ่านมายังคงพบปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการถ่ายทอด/การเรียนรู้ของศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร คือ ความไม่พร้อมในเรื่องของวัสดุอุปกรณ์ แพลงเรียนรู้ต้นแบบและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการถ่ายทอด/เรียนรู้ รวมทั้งตัวเกษตรกรต้นแบบก็จำเป็นจะต้องได้รับการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถเป็นเกษตรกรต้นแบบได้อย่างแท้จริง
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) และศูนย์เครือข่าย ให้มีความพร้อมในการเป็นศูนย์กลางการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาดแก่เกษตรกรในชุมชน ๒. เพื่อให้ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) และศูนย์เครือข่าย เป็นกลไกในการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเกษตรในพื้นที่
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ร้อยละของความพึงพอใจของเกษตรกรที่มาใช้บริการที่ศูนย์การเรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ร้อยละ ๘๐)
๕. พื้นที่เป้าหมาย	ทุกอำเภอในจังหวัดสมุทรปราการ
๖. กิจกรรมหลัก	พัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) และศูนย์เครือข่าย - ปรับปรุงข้อมูลพื้นฐานประจำศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) และศูนย์เครือข่าย - ปรับปรุงจัดทำฐานเรียนรู้ ศพก. และศูนย์เครือข่าย - ปรับปรุงและพัฒนาแปลงเรียนรู้ ศพก. และศูนย์เครือข่าย - พัฒนาศักยภาพเกษตรกรต้นแบบ ศพก. และศูนย์เครือข่าย
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	เดือนตุลาคม ๒๕๖๒ – กันยายน ๒๕๖๓
๙. งบประมาณ	๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (OUTPUT)	ผลผลิต ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) และศูนย์เครือข่าย มีวัสดุ อุปกรณ์ แพลงเรียนรู้ที่ครบถ้วนพร้อมในการเป็นศูนย์กลางในการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการและการตลาด
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (OUTCOME)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ ๑. เกษตรกรในพื้นที่ที่มาขอใช้บริการนำความรู้ที่ได้รับจากศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) และศูนย์เครือข่าย ไปประยุกต์ใช้ในการผลิตสินค้าเกษตร และปรับเปลี่ยนระบบการผลิตให้เหมาะสมกับพื้นที่ของตนเอง และความต้องการของตลาด ๒. เกษตรกรสามารถผลิตสินค้า โดยต้นทุนการผลิตลดลง ผลผลิตมีคุณภาพและปริมาณมากขึ้นส่งผลให้มีรายได้มากขึ้น สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) (งบกลุ่มจังหวัด)

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด : พัฒนานวัตกรรมด้านการผลิตและยกระดับอุตสาหกรรม เกษตร อุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมที่ได้มาตรฐาน รองรับการเติบโตระดับโลก ของกรุงเทพมหานครให้ได้มาตรฐาน

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) กำหนดยุทธศาสตร์หลัก ข้อที่ ๓. สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ในประเด็นการพัฒนา ๒. มั่งคั่ง ๒.๑ การส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิต การสร้างมูลค่าภาค การเกษตร และการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๑ พัฒนานวัตกรรมด้านการผลิตและยกระดับอุตสาหกรรม เกษตร อุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมที่ได้มาตรฐาน รองรับการเติบโตระดับโลก ของกรุงเทพมหานคร ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มขีดความสามารถในการ ผลิต ทั้งภาคเกษตรอุตสาหกรรม และบริการ</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล เป็นแหล่งอุตสาหกรรมและ ผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย ได้แก่ ข้าว พืชผัก ไม้ผล มีพื้นที่การเกษตร ทั้งหมด จำนวน ๙๙๒,๙๖๒ ไร่ เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย ที่เป็น ที่ต้องการของกลุ่มคนที่รักสุขภาพทั้งในและต่างประเทศ แต่เกษตรกรผู้ผลิต พืชผักยังขาดความรู้เรื่องมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย ขาดการตรวจ รับรองแปลงทันช่วงเวลากับการผลิต</p> <p>ดังนั้นจึงจำเป็นต้องจัดอบรมเกษตรกรเป้าหมาย จำนวน ๒๘๐ ราย เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้มีความรู้เรื่องมาตรฐานสินค้าเกษตร ปลอดภัย และจ้างสถาบันรับรองระบบการผลิตและผลผลิตตามมาตรฐาน เกษตรปลอดภัย ตรวจสอบประเมินแปลงเกษตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อ รับรองมาตรฐานแปลง</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อตรวจรับรองแปลงเกษตรกรผู้ผลิตสินค้าเกษตร เป้าหมาย จำนวน ๒๘๐ ราย ให้ได้รับมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย</p> <p>๒. เพื่อพัฒนาเกษตรกรผู้ผลิตพืชผัก จำนวน ๒๘๐ รายให้มีความรู้ความ เข้าใจเรื่องมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เกษตรกรที่ได้รับการอบรมเรื่องมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย จำนวน ๒๘๐ ราย ได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย (GAP) ร้อยละ ๖๐
๕. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดนครปฐม นนทบุรี สมุทรปราการ
๖. กิจกรรมหลัก	<p>การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> - อบรมเกษตรกร - จัดทำแปลงเรียนรู้ - ตรวจสอบรับรองระบบการผลิต และผลผลิตตามมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP)
๗. หน่วยงานดำเนินการ	<p>๑. สำนักงานเกษตรจังหวัดนครปฐม (๒๐๐ ราย)</p> <p>๒. สำนักงานเกษตรจังหวัดนนทบุรี (๕๐ ราย)</p> <p>๓. สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ (๓๐ ราย)</p>
๘. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๒ – กันยายน ๒๕๖๓
๙. งบประมาณ	๒,๗๐๔,๖๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (OUTPUT)	<p>๑. เกษตรกร จำนวน ๒๘๐ ราย ได้รับการอบรมเรื่องมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย</p> <p>๒. เกษตรกรจำนวน ๒๘๐ ราย ได้รับการตรวจประเมินแปลงเพื่อรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะจำได้รับ (OUTCOME)	<p>๑. เกษตรกรที่ได้รับการอบรม จำนวน ๒๘๐ ราย นำความรู้ไปใช้เพื่อเตรียมการผลิตและขอรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย</p> <p>๒. เกษตรกรได้รับการตรวจประเมินแปลง ผ่านการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย ร้อยละ ๖๐</p>

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Idea) (งบกลุ่มจังหวัด)

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด : พัฒนานวัตกรรมด้านการผลิตและยกระดับอุตสาหกรรม เกษตร
อุตสาหกรรม และพาณิชย์กรรมที่ได้มาตรฐาน รองรับการเติบโตระดับโลก ของกรุงเทพมหานครให้ได้มาตรฐาน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	เสริมสร้างศักยภาพการผลิตและพัฒนาช่องทางตลาดและการจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำ ปี ๒๕๖๓
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดภาคกลางปริมณฑล ภายใต้กรอบการพัฒนาชาติได้มีการเปลี่ยนผ่านให้เป็นเขตพื้นที่เมืองบริวารของกรุงเทพมหานครสมบูรณ์แบบ การพัฒนาด้านโลจิสติก และการเตรียมความพร้อมเพื่อให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจขนาดใหญ่มหานครทั้งเศรษฐกิจ และที่อยู่อาศัยจะเป็นแรงผลักดันอย่างรวดเร็ว และรุนแรงสำหรับความต้องการอาหารคุณภาพ และนวัตกรรมใหม่ๆ ในการผลิตอาหาร รวมถึงอาหารจากสัตว์น้ำแม่มีโอกาสเพิ่มขึ้นด้านการเติบโตของตลาด และโลจิสติกแต่เกษตรกรในพื้นที่จังหวัดปริมณฑลจำนวนมากยังมีการจัดการระบบการเพาะเลี้ยงแบบดั้งเดิม ทำให้มีความจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนระบบการผลิตอย่างรวดเร็วให้ทันต่อการเปลี่ยนของสังคมเมือง ความต้องการตลาดสินค้าปลอดภัยได้มาตรฐานแบบเมืองขนาดใหญ่ โดยเฉพาะตลาดสากลที่ต้องการผลิตตามกรอบมาตรฐาน โดยต้องให้สอดคล้องความต้องการที่มีการเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว รวมถึงทราบถึงการวิเคราะห์แนวโน้มความต้องการของตลาดอนาคต ความทันสมัย ปรับตัวใช้โอกาสที่ได้รับให้มากเพื่อรองรับการขยายตัวของตลาดเมืองขนาดใหญ่ และโอกาสการแข่งขันทั้งในและต่างประเทศตามนโยบายการพัฒนาชาติ ๒๐ ปี ที่กำหนดโครงสร้างการผลิตของประเทศไทยโดยเปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคเกษตรอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เสริมสร้างความรู้ประสบการณ์ด้านการจัดการระบบการปฏิบัติที่ดีแก่เกษตรกรและผู้ประกอบการด้านประมงในพื้นที่ ๔ จังหวัดภาคกลางปริมณฑลเพื่อพัฒนาศักยภาพการผลิตและยกระดับกระบวนการผลิตเข้าสู่มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ๒. พัฒนาให้เขตพื้นที่ภาคกลางปริมณฑลเป็นเขตผลิตอาหารสัตว์น้ำปลอดภัยและศูนย์กลางผลผลิตสินค้าสัตว์น้ำคุณภาพได้มาตรฐานสนับสนุนความต้องการพื้นที่เขตเมืองขนาดใหญ่ ๓. สนับสนุนให้เกิดการขยายการจัดการระบบการผลิตตามแนวทางการปฏิบัติที่ดี การจัดการระบบความปลอดภัยทางชีวภาพระดับฟาร์ม และสร้างผู้แนะนำแนวการพัฒนาการจัดการระบบการผลิตตามมาตรฐานในพื้นที่ ๔. พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังโรคสัตว์น้ำเพื่อเป็นข้อมูลป้องกันความเสี่ยงการสูญเสียผลผลิต และสนับสนุนการจัดการด้านอาหารปลอดภัย สร้างผู้แนะนำในพื้นที่ ๔ จังหวัดภาคกลางปริมณฑล ๕. สนับสนุนการพัฒนาสินค้าสัตว์น้ำที่มีศักยภาพของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมถึงบรรจุภัณฑ์เพื่อรักษาคุณภาพสินค้าสัตว์น้ำ เสริมสร้างรูปลักษณ์ สร้างมูลค่าเพิ่ม และประชาสัมพันธ์สร้างแบรนด์ต่อยอดขยายเครือข่ายการผลิตและตลาด ๖. สร้างช่องทางตลาดออนไลน์สำหรับผลผลิตสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์ และสัตว์น้ำสวยงาม การประชาสัมพันธ์รูปแบบต่างๆ ที่สามารถเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภค และการเข้าร่วมจัดนิทรรศการประชาสัมพันธ์ผลผลิต/สินค้าสัตว์น้ำจากเกษตรกร/ผู้ประกอบการสู่ผู้บริโภค
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรและผู้ประกอบการที่เข้ารับการฝึกอบรมและได้รับการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ และคำแนะนำ สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต หรือลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วย หรือปรับปรุงระบบการผลิตตามข้อกำหนดมาตรฐาน เพื่อยกระดับเข้าสู่การรับรองมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ๒. ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการสถานประกอบการแปรรูปสัตว์น้ำนำองค์ความรู้การจัดการสุขอนามัยที่ดี บรรจุภัณฑ์ การสร้างแบรนด์มาปรับปรุงการผลิตและเสริมภาพลักษณ์อาหารสัตว์น้ำปลอดภัยได้มาตรฐานเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๕๐ รายต่อปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย (ต่อ)	<p>๓. ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์น้ำ/สัตว์น้ำสวยงามที่เข้ารับการฝึกอบรมและได้รับการสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ และคำแนะนำ ปรับปรุงระบบการผลิตให้สามารถผ่านการตรวจตัวอย่างสัตว์น้ำว่าปลอดจากโรคที่กำหนดตามมาตรฐานสากล OIE เพื่อการเฝ้าระวังโรค</p> <p>๔. แบรินต์สินค้าที่มีศักยภาพได้รับประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ และสินค้าสัตว์น้ำ/สัตว์น้ำสวยงามของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล สำหรับสินค้าที่มีศักยภาพ ไม่น้อยกว่า ๓ ชนิดผลิตภัณฑ์/ผลิตภัณฑ์/สินค้าสัตว์น้ำ</p>
๕. พื้นที่เป้าหมาย	<p>๑. จังหวัดนครปฐม</p> <p>๒. จังหวัดปทุมธานี</p> <p>๓. จังหวัดนนทบุรี</p> <p>๔. จังหวัดสมุทรปราการ</p>
๖. กิจกรรมหลัก	<p>๑. พัฒนาศักยภาพเกษตรกร/ผู้ประกอบการ เพื่อให้สามารถจัดการระบบการผลิตตามแนวทางการปฏิบัติที่ดีและเพิ่มศักยภาพการผลิต</p> <p>๒. พัฒนา/ยกระดับกระบวนการผลิตสัตว์น้ำ ผลผลิต/ผลิตภัณฑ์แปรรูปสัตว์น้ำ และสินค้าสัตว์น้ำเข้าสู่ระบบมาตรฐาน</p> <p>๓. พัฒนาระบบความปลอดภัยทางชีวภาพระดับฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและสัตว์น้ำสวยงาม และสร้างเครือข่ายการเฝ้าระวังโรคสัตว์น้ำ</p> <p>๔. พัฒนาแบรินต์ และเสริมสร้างภาพลักษณ์สินค้าสัตว์น้ำคุณภาพ ปลอดภัย ได้มาตรฐานเพื่อการเพิ่มมูลค่าและช่องทางการจำหน่ายสินค้าสัตว์น้ำ</p> <p>๕. ประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมช่องทางการตลาดและการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ และสินค้าสัตว์น้ำ</p>
๗. หน่วยงานดำเนินงาน	<p>๑. สำนักงานประมงจังหวัดนครปฐม</p> <p>๑. สำนักงานประมงจังหวัดนนทบุรี</p> <p>๑. สำนักงานประมงจังหวัดปทุมธานี</p> <p>๑. สำนักงานประมงจังหวัดสมุทรปราการ</p>
๘. ระยะเวลาในการดำเนินการ	เดือนตุลาคม ๒๕๖๒ – กันยายน ๒๕๖๓
๙. งบประมาณ	๘,๖๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (OUTPUT)	<p>ผลผลิต</p> <p>๑. เกษตรกร/ผู้ประกอบการ ในพื้นที่ ๔ จังหวัดภาคกลางปริมณฑลจำนวน ๓๕๐ ราย ได้รับความรู้ประสบการณ์ด้านการจัดการระบบการผลิตตามมาตรฐาน การจัดการสุขภาพสัตว์น้ำ การจัดการสุขอนามัยที่ดี และร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรและผู้ประกอบการที่เข้ารับการฝึกอบรมผ่านเกณฑ์การประเมินว่ามีความรู้เพิ่มขึ้น</p> <p>๒. ฟาร์ม/สถานประกอบการแปรรูปสัตว์น้ำ ได้รับการพัฒนา ยกระดับ และ/หรือรักษากระบวนการผลิตเข้าสู่มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ในพื้นที่ ๔ จังหวัดภาคกลางปริมณฑล จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๕๐ ฟาร์ม/สถานประกอบการ โดยมีสัดส่วนฟาร์ม/สถานประกอบการรายใหม่ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐</p> <p>๓. กลุ่มได้รับการพัฒนาเป็นต้นแบบการปฏิบัติทางการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ดี และ/หรือการจัดการสุขอนามัยที่ดีสำหรับสถานแปรรูปสัตว์น้ำ จำนวน ๑๓ กลุ่ม</p> <p>๔. กลุ่มได้รับการพัฒนาเป็นต้นแบบการปฏิบัติตามหลักการความปลอดภัยทางชีวภาพระดับฟาร์ม จำนวน ๒ กลุ่ม ฟาร์มได้รับความรู้ด้านการจัดการสุขภาพสัตว์น้ำเพื่อลดความเสี่ยงจากการเกิดหรือแพร่กระจายโรคสัตว์น้ำ รวมถึงการพัฒนาระบบความปลอดภัยทางชีวภาพ และการ ส่งผลให้ลดการใช้สารเคมี/ยาสัตว์ และต้นทุนการใช้สารเคมีในฟาร์มเพาะเลี้ยงลดลงไม่น้อยกว่า ๑๐%</p>
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (OUTCOME)	<p>ผลที่คาดว่าจะได้รับ</p> <p>๑. ผลผลิตสัตว์น้ำคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐานจากระบบการเพาะเลี้ยงอย่างรับผิดชอบกระจายสู่ผู้บริโภค และสร้างศักยภาพการแข่งขันทางการสากลเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของปริมาณการผลิตด้านสัตว์น้ำเมื่อสิ้นสุดโครงการ</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (OUTCOME) (ต่อ)</p>	<p>๒. ฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในเขตภาคกลางปริมาณพล ประกอบด้วย จังหวัดนครปฐม ปทุมธานี นนทบุรี และสมุทรปราการมีการปรับปรุงระบบการผลิตและการจัดการระบบการผลิตอย่างมีความรับผิดชอบต่อพื้นที่เขตเมืองสามารถสร้างผลผลิตสนับสนุนความต้องการอาหารคุณภาพปลอดภัยที่ผลิตภายใต้ระบบการผลิตที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนในเขตเมือง</p> <p>๓. สถานประกอบการผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสัตว์น้ำได้รับการรับรองสุขอนามัยเบื้องต้นอย่างต่อเนื่องและเพิ่มขึ้น สามารถสร้างผลผลิตสินค้าสัตว์น้ำคุณภาพปลอดภัยได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่องและช่วยเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันด้านตลาด ปิละไม่น้อยกว่า ๓ ชนิดสินค้าสัตว์น้ำ</p> <p>๔. ต้นแบบกลุ่ม/ชุมชนเพื่อแสดงกระบวนการผลิตที่ดี ผลผลิต ผลิตภัณฑ์ และสินค้าจากสัตว์น้ำคุณภาพปลอดภัย ได้มาตรฐาน สามารถสถานแสดงระบบปฏิบัติ/การผลิตที่ และเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการจัดการระบบการปฏิบัติและสุขอนามัยการผลิตที่ดีในพื้นที่จังหวัดภาคกลางปริมาณพล</p>

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project Idea) (งบกลุ่มจังหวัด)

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด : พัฒนานวัตกรรมด้านการผลิตและยกระดับอุตสาหกรรม เกษตร อุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมที่ได้มาตรฐาน รองรับการเติบโตระดับโลก ของกรุงเทพมหานครให้ได้มาตรฐาน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดี
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จากสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัดภาคกลาง ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนครปฐมและจังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีพื้นที่ทั้งหมด ๓.๓ ล้านไร่ มีพื้นที่เกษตรกรรม ๑.๔๗ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๙๔ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลาง โดยพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญได้แก่ ข้าว ไม้ ผล สัตว์น้ำ พืชผัก ซึ่งจากสถานการณ์ที่มีการส่งเสริมการผลิตข้าวพื้นที่ ๗๗๓,๓๙๐ ไร่ที่มีมากถึง ครึ่งหนึ่งของพื้นที่การเพาะปลูกทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๓๘ ของพื้นที่การเพาะปลูกทั้งหมด ทำให้ ความต้องการปัจจัยการผลิตด้านเมล็ดพันธุ์มีมากตามไปด้วย แต่ในปัจจุบันเกษตรกรผู้ปลูกข้าวต้อง ประสบปัญหาในการจัดหาเมล็ดพันธุ์ข้าวที่มีคุณภาพเนื่องจากยังขาดการจัดการและอุปกรณ์ในการ ปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์ จังหวัดปทุมธานีจึงได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถาบันเกษตรกรมีสถานที่ ปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์ข้าวเป็นของตนเอง โดยมุ่งเน้นแนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนด้าน การเกษตรของจังหวัดปทุมธานีให้ครบวงจร ตั้งแต่กิจกรรมต้นน้ำได้แก่ : ก่อนการเพาะปลูก ระหว่าง การเพาะปลูก หลังการเก็บเกี่ยว กิจกรรมกลางน้ำ: การแปรรูป และกิจกรรมปลายน้ำ : การจำหน่าย/ การตลาด โดยให้ความสำคัญในการประสานความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน อย่างสอดคล้องกันอันจะนำไปสู่การพัฒนาการเกษตรอย่างครบวงจรและสร้างสหกรณ์ให้มีความ เข้มแข็ง
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	(๑) เพื่อสนับสนุนให้สถาบันเกษตรกรเป็นศูนย์กลางการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดีในระดับเมล็ด พันธ์ุจำหน่ายกระจายพันธุ์ข้าวให้กับเครือข่ายและเกษตรกรโดยผ่านโรงงานปรับปรุงเมล็ดพันธุ์ข้าว และห้องตรวจสอบคุณภาพข้าวที่ได้มาตรฐานของทางราชการ (๒) เพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดีให้กับเกษตรกรในจังหวัดปทุมธานีให้มี การผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดีได้มาตรฐานลดการใช้สารเคมีโดยปรับเปลี่ยนมาใช้สารอินทรีย์และ สารชีวภาพแทนเพื่อฟื้นฟูสภาพดินให้มีความอุดมสมบูรณ์ (๓) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวไทยให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้นเพื่อลด ผลกระทบจากข้อตกลงทางการค้าเสรีให้เกษตรกรไทยสามารถแข่งขันและครองตลาดในเวทีโลกต่อไป ได้
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	เมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดี จำนวน ๑,๕๐๐ ตัน/ปี
๕. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดนครปฐม
๖. กิจกรรมหลัก	๑. กิจกรรมการส่งเสริมการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวขึ้นพันธุ์จำหน่ายในแปลงเกษตรกร ๑.๑) การคัดเลือกสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการมีคุณสมบัติดังนี้ ๑.๑.๑) เข้าร่วมโครงการด้วยความสมัครใจและยินดีที่จะปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่เกษตรกรผู้ ที่ มีประสบการณ์ในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวและเจ้าหน้าที่ของทางราชการ ๑.๑.๒) มีประสบการณ์ในการทำมาไม่น้อยกว่า๕ปี ๑.๑.๓) มีความขยันขันแข็งและประสบผลสำเร็จในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ๑.๑.๔) มีแรงงานและเครื่องมืออุปกรณ์การเกษตรอย่างพอเพียง ๑.๑.๕) มีประวัติในการชำระหนี้ดี ๑.๑.๖) สมาชิกที่เข้าร่วมโครงการควรมีพื้นที่อยู่ในโซนเดียวกันเพื่อสะดวกในการติดตามส่งเสริมและ แนะนำ ๑.๑.๗) มีแหล่งน้ำสมบูรณ์อยู่ในเขตชลประทาน ๑.๒) การถ่ายทอดเทคโนโลยีสำนักงานสหกรณ์จังหวัดปทุมธานีร่วมกับหน่วยงานต่างๆดำเนินการ ถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่สมาชิกที่เข้าร่วมโครงการเพื่อแนะนำวิธีการหลักปฏิบัติการเทคนิคการผลิต เพื่อให้ได้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพและการศึกษาดูงานส่งเสริมให้สมาชิกผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์จำหน่ายลดการ ใช้สารเคมีและใช้สารอินทรีย์สารชีวภาพทดแทนเพื่อลดต้นทุนการผลิตดังนี้ ๑.๒.๑) ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวจำนวน ๓๐๐ ราย (๓ จังหวัดๆละ ๑๐๐ ราย)

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๖. กิจกรรมหลัก (ต่อ)</p>	<p>๑.๓) การส่งเสริมการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดีให้กับสมาชิกและกลุ่มผู้ผลิตข้าวที่มีศักยภาพปีละ ๓๐๐ รายพื้นที่รวม ๓,๐๐๐ ไร่สนับสนุนปัจจัยการผลิตให้กับเกษตรกรที่ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดี ได้แก่เมล็ดพันธุ์ชั้นพันธุ์ขยาย (R๒) ปุ๋ยอินทรีย์ปุ๋ยชีวภาพให้กับเกษตรกรที่ต้องสนับสนุนเมล็ดพันธุ์ และปุ๋ยชีวภาพให้กับเกษตรกรผู้ผลิตเมล็ดพันธุ์เนื่องจากการสร้างแรงจูงใจให้กับสมาชิกเพราะการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวเมล็ดพันธุ์ต้องใช้ต้นทุนสูงใช้เวลาและแรงงานสูงเกษตรกรต้องมีความขยันความเอาใจใส่เป็นพิเศษต้องมีการคัดแยกพันธุ์ปนพันธุ์ไม่สมบูรณ์ออกจากแปลงต้องดูแลเอาใจใส่โรคแมลงและต้องใช้ความประณีตสูงและส่งเสริมให้มีการทำนาแบบลดการใช้สารเคมีปีละ๒ครั้งแทนการทำนาทั่วไป ซึ่งเกษตรกรทำนาปีละ๓ครั้งจึงมีความจำเป็นต้องสนับสนุนให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ</p> <p>๒. กิจกรรมการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดี (ในโรงปรับปรุงเมล็ดพันธุ์ของสหกรณ์)</p> <p>๑) สหกรณ์รวบรวมเมล็ดพันธุ์ข้าวจากสมาชิกแล้วจะนำเข้ากระบวนการการผลิตปรับปรุงสภาพเป็นเมล็ดพันธุ์ซึ่งสหกรณ์มีโรงปรับปรุงเมล็ดพันธุ์ส่วนหนึ่งแล้วแต่สหกรณ์ขาดแคลนที่วางเมล็ดพันธุ์เพื่อการเก็บรักษาคุณภาพเมล็ดพันธุ์ตามโครงการมาจำหน่ายให้กับสมาชิกสหกรณ์สถาบันเกษตรกรเครือข่ายและเกษตรกรทั่วไป</p> <p>๒) ควบคุมคุณภาพเมล็ดพันธุ์ข้าวและตรวจสอบเมล็ดพันธุ์ข้าวให้ได้คุณภาพมาตรฐาน สหกรณ์ยังไม่มีห้องปฏิบัติการเพื่อตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ข้าวซึ่งทางสหกรณ์ต้องมีห้องปฏิบัติการสำหรับตรวจสอบคุณภาพเมล็ดพันธุ์ข้าวของสหกรณ์พร้อมอุปกรณ์ให้ครบเพื่อให้การตรวจสอบคุณภาพข้าวให้มีคุณภาพได้การรับรองมาตรฐาน</p> <p>๓) ด้านการตลาดจัดทำบรรจุภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานได้รับการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานต่างๆพัฒนา Brand ของสหกรณ์และประชาสัมพันธ์ส่งเสริมการขายให้สมาชิกสหกรณ์สถาบันเกษตรกรเกษตรกรทั่วไปได้ใช้เมล็ดพันธุ์ดีที่ผลิตจากสหกรณ์</p>
<p>๕.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ๒,๖๓๘,๘๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ: สำนักงานสหกรณ์จังหวัด ปทุมธานี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง: สำนักงานเกษตรจังหวัดปทุมธานี สำนักงานเกษตรจังหวัดนครปฐม ศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี ศูนย์วิจัยข้าวคลองหลวง สำนักงานพาณิชย์จังหวัด ปทุมธานี สำนักงานสหกรณ์จังหวัดนครปฐม สำนักงานสหกรณ์จังหวัด นครปฐม ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการ สหกรณ์ที่ ๑ ปทุมธานี สหกรณ์การเกษตรคลองหลวง จำกัด สหกรณ์การเกษตร ลำลูกกา จำกัด</p>	<p>กิจกรรมการส่งเสริมการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวชั้นพันธุ์จำหน่ายในแปลงเกษตรกร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ถ่ายทอดเทคโนโลยี - สนับสนุนปัจจัยการผลิตและอื่นๆ - ค่าใช้จ่ายในการตรวจแปลง - ค่าใช้จ่ายในการออกแบบและผลิตบรรจุภัณฑ์ - ค่าใช้จ่ายอื่นๆ

หัวข้อ	รายละเอียด
<p>๕.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ: ๑๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท ผู้รับผิดชอบ: สำนักงานสหกรณ์จังหวัดปทุมธานี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง: สำนักงานเกษตรจังหวัดปทุมธานี ศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี สำนักงานพาณิชย์จังหวัดปทุมธานี ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการสหกรณ์ที่ ๑ ปทุมธานี สหกรณ์การเกษตรคลองหลวง จำกัด สหกรณ์การเกษตรลำลูกกา จำกัด</p>	<p>กิจกรรมการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดี (ในโรงปรับปรุงเมล็ดพันธุ์ของสหกรณ์) สนับสนุนเครื่องมือครุภัณฑ์การเกษตรที่เกี่ยวข้องกับระบบการปรับปรุงสภาพเมล็ดพันธุ์</p>
<p>๕.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ - บาท ผู้รับผิดชอบ: สำนักงานสหกรณ์จังหวัดปทุมธานี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง: สำนักงานสหกรณ์จังหวัดนนทบุรี สำนักงานสหกรณ์จังหวัดนครปฐม ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการสหกรณ์ที่ ๑ ปทุมธานี สหกรณ์การเกษตรในจังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี และจังหวัดนครปฐม</p>	<p>กิจกรรมเสริมสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงการผลิตและการตลาด จัดเวทีการเชื่อมโยงการผลิตและการตลาดในจังหวัดปทุมธานี นนทบุรีและนครปฐม ๓ ครั้ง</p>
<p>๗. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>หน่วยงานดำเนินการหลัก : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดปทุมธานี หน่วยงานดำเนินการร่วม: สำนักงานเกษตรจังหวัดปทุมธานี ศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี ศูนย์วิจัยข้าวคลองหลวง สำนักงานสหกรณ์จังหวัดนครปฐม สำนักงานสหกรณ์จังหวัดนนทบุรี สำนักงานเกษตรจังหวัดนครปฐม สำนักงานเกษตรจังหวัดนนทบุรี สำนักงานพาณิชย์จังหวัดปทุมธานี ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการสหกรณ์ที่ ๑ ปทุมธานี สหกรณ์การเกษตรคลองหลวง จำกัด และสหกรณ์การเกษตรลำลูกกา จำกัด</p>
<p>๘. ระยะเวลาในการดำเนินงาน</p>	<p>ตุลาคม ๖๒ – กันยายน ๖๓</p>
<p>๙. งบประมาณ</p>	<p>งบประมาณ ๒๐,๖๓๘,๘๐๐ บาท</p>
<p>๑๐. ผลผลิต (output)</p>	<p>ใช้กลไกการรวมกลุ่มผ่านสถาบันเกษตรกร เพื่อพัฒนาการผลิตและการตลาดทางการเกษตรครบวงจร ผลิตเมล็ดข้าวพันธุ์ดี ๑,๕๐๐ ตัน/ปี</p>
<p>๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>เกษตรกรจำนวน ๓๐๐ รายได้รับการพัฒนาศักยภาพ ส่งเสริมให้รวมกลุ่ม รับการถ่ายทอดความรู้ สร้างแปลงผลิตเมล็ดพันธุ์ในชุมชน ผลิตเมล็ดข้าวพันธุ์ดี ๑,๕๐๐ ตัน/ปี</p>

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) (งบกลุ่มจังหวัด)

ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด: พัฒนานวัตกรรมด้านการผลิตและยกระดับอุตสาหกรรม เกษตรอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมที่ได้มาตรฐาน รองรับการค้าระดับโลก ของกรุงเทพมหานครให้ได้มาตรฐาน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	จัดแสดงสินค้าและเชื่อมโยงการกระจายสินค้าเกษตร
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	<p>แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) กำหนดยุทธศาสตร์หลัก ข้อที่ ๓. สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) ในประเด็นการพัฒนา ๒. มั่งคั่ง ๒.๑ การส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิต การสร้างมูลค่าภาคการเกษตร และการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่เกษตรกรอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนานวัตกรรมด้านการผลิตและยกระดับอุตสาหกรรม เกษตรอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมที่ได้มาตรฐาน รองรับการค้าระดับโลก ของ กรุงเทพมหานคร ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มขีดความสามารถในการผลิต ทั้งภาคเกษตรอุตสาหกรรม และบริการ</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล เป็นแหล่งอุตสาหกรรมและผลิตสินค้าเกษตรที่หลากหลาย อาทิ ผลผลิตภาคการเกษตร ด้านพืช สัตว์ ประมง ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป รวมทั้งเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยเป็นที่ต้องการของกลุ่มคนที่รักสุขภาพทั้งในและต่างประเทศซึ่งในปัจจุบันมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น แต่ข้อจำกัดคือตลาดช่องทางการติดต่อระหว่างเกษตรกรผู้ประกอบการและผู้บริโภคโดยตรงผลผลิตเกษตรปลอดภัยยังไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้บริโภค</p> <p>ดังนั้นจึงจำเป็นต้องจัดมหกรรมแสดงสินค้า จำหน่ายและเชื่อมโยงการกระจายสินค้าระดับภูมิภาค เพื่อประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ และเชื่อมโยงระหว่างเกษตรกร ผู้ประกอบการ และผู้บริโภค</p>
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อประชาสัมพันธ์ สินค้าเกษตรปลอดภัย ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป ด้านพืชสัตว์ ประมงของกลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย</p> <p>๒. เพื่อเพิ่มช่องทางให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ผู้ประกอบการ นักธุรกิจทั้งไทยและต่างประเทศได้เจรจาธุรกิจ</p>
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	<p>๑. เกษตรกร มีรายได้เพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๒๐</p> <p>๒. มีการจับคู่ทางธุรกิจ จำนวนอย่างน้อย ๕ ราย</p> <p>๓. ผู้เข้าร่วมออกร้านและผู้เข้าชมงานมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐</p>

หัวข้อ	รายละเอียด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อประชาสัมพันธ์ สินค้าเกษตรปลอดภัย ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป ด้านพืชสัตว์ ประมงของกลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล ให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย ๒. เพื่อเพิ่มช่องทางให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ผู้ประกอบการ นักธุรกิจทั้งไทยและต่างประเทศได้เจรจาธุรกิจ
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. เกษตรกร มีรายได้เพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๒๐ ๒. มีการจับคู่ทางธุรกิจ จำนวนอย่างน้อย ๕ ราย ๓. ผู้เข้าร่วมออกร้านและผู้เข้าชมงานมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๕. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ
๖. กิจกรรมหลัก	จัดงานแสดงสินค้า และเชื่อมโยงการกระจายสินค้าเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล จำนวน ๒ ครั้ง <u>ครั้งที่ ๑</u> จัดงานแสดงสินค้า และเชื่อมโยงการกระจายสินค้าเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล <u>ครั้งที่ ๒</u> จัดงานมหกรรมอาหาร และแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร
๗. หน่วยงานดำเนินการ	๑. สำนักงานเกษตรจังหวัดนครปฐม ๒. สำนักงานเกษตรจังหวัดนนทบุรี ๓. สำนักงานเกษตรจังหวัดปทุมธานี ๔. สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินงาน	ตุลาคม ๒๕๖๒ – กันยายน ๒๕๖๓
๙. งบประมาณ	๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (OUTPUT)	๑. มีการประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรปลอดภัย และอาหารแปรรูป ด้านพืชสัตว์ ประมง ๒. มีการจับคู่ทางธุรกิจ จำนวนอย่างน้อย ๕ ราย ๓. ผู้เข้าร่วมออกร้านและผู้เข้าชมงานมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๑๑. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (OUTCOME)	๑. เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ๒. เพิ่มช่องทางให้เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ผู้ประกอบการ นักธุรกิจทั้งไทยและต่างประเทศได้เจรจาธุรกิจ ๓. เกษตรกรและผู้บริโภคมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ภาคผนวก

คำอธิบายอักษรย่อของหน่วยงาน

ในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กษ. สป.	=	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดสมุทรปราการ
กษจ. สป.	=	สำนักงานเกษตรจังหวัดสมุทรปราการ
ปม. สป.	=	สำนักงานประมงจังหวัดสมุทรปราการ
ปศจ. สป.	=	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดสมุทรปราการ
สสจ. สป.	=	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดสมุทรปราการ
สพด. สป.	=	สถานีพัฒนาที่ดินสมุทรปราการ
คป. สมุทรปราการ	=	โครงการชลประทานสมุทรปราการ
สตส. สป.	=	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์สมุทรปราการ
คบ. ชลหารพิจิตร	=	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชลหารพิจิตร
คบ. พระองค์ไชยานุชิต	=	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาพระองค์ไชยานุชิต
นปท. สป.	=	หน่วยป้องกันและปราบปรามประมงทะเลสมุทรปราการ
ศพจ. สป.	=	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดสมุทรปราการ
ศพม. อ่าวไทยตอนบน (สป)	=	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงอ่าวไทยตอนบนจังหวัดสมุทรปราการ
ศวข. ปทุมธานี	=	ศูนย์วิจัยข้าวปทุมธานี
ศวพ. ปทุมธานี	=	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรปทุมธานี
ศมม. กจ.	=	ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (กาญจนบุรี)

นอกสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

พณจ. สป.	=	สำนักงานพาณิชย์จังหวัดสมุทรปราการ
สก. สว.	=	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม